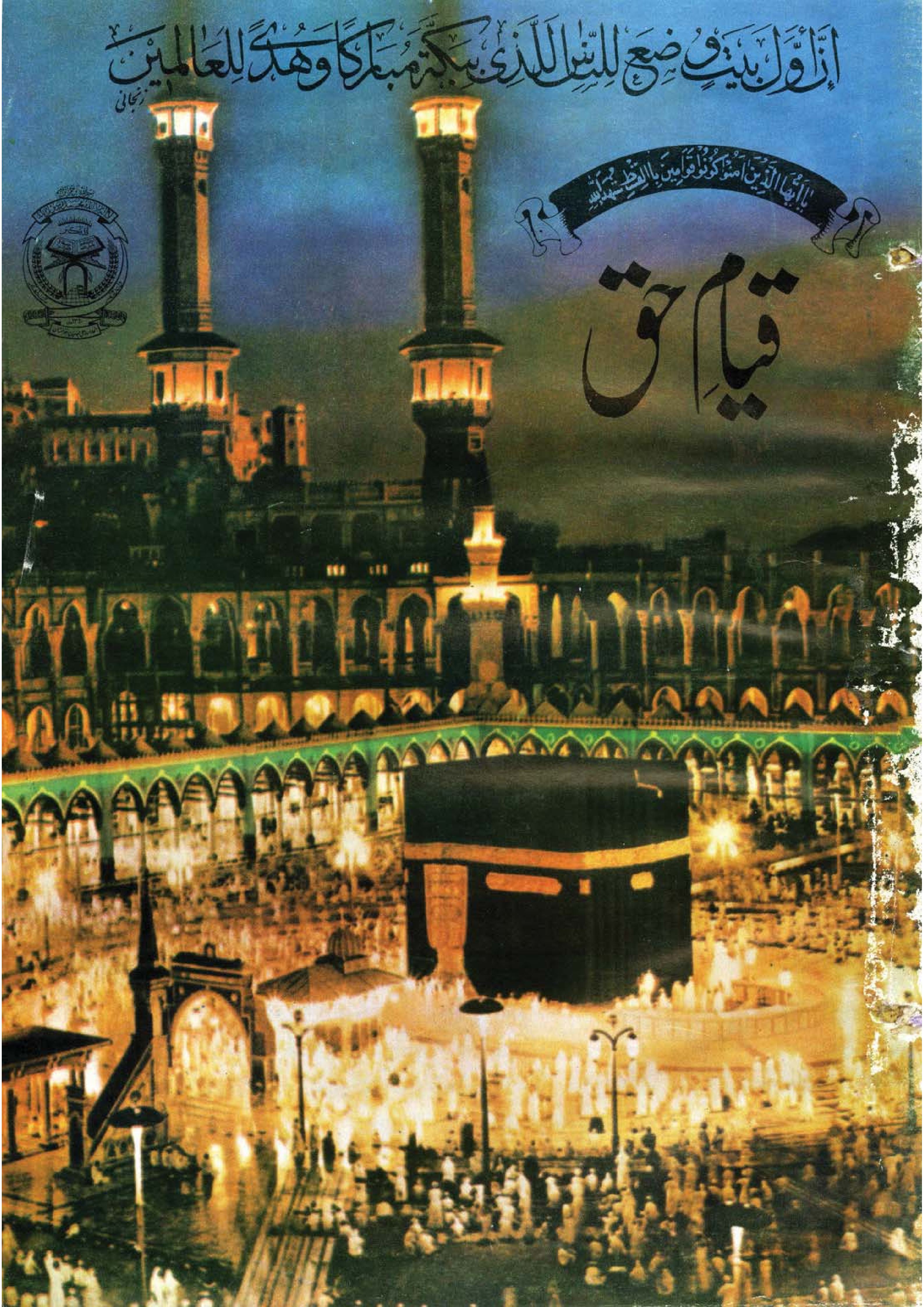

إن أول بيت وضع للناس للذي ببكة مباركا وهدى للعالمين
زنجانی
يا أيها الذين آمنوا كونوا قوامين بالقسط شهداء لله
قیام حق

فرمان الهی

قل ان کان اباؤکم وابناؤکم واخوانکم وازواجکم وعشیرتکم واموال إقترفتموها ' وتجارة تخشون کسادهاو مسکن ترضونها احب الیکم من الله ورسوله و جهاد فی سبیله فتربصوا حتی یاتی الله بامره والله لایهدی القوم الفسقین •

(التوبه : ٢٤)

ترجمه :

(ای پیامبر (ص) به مؤمنان) بگو ! اگر پدران شما ، و پسران شما ، و برادران شما و زنهای (منکوحهٔ) شما ، و خانواده و قبیله و قوم شما ، و مالهاییکه حاصل کرده اید ، و تجارتیکه از بی رونقی (و شکست بازار) آن میترسید ، و رهایشگاهای مجللی راکه دوست میدارید ، نسبت به «خدا (ج)» و پیامبرش (محمد (ص)) و جهاد در راه او (تعالی) نزد تان محبوبتر باشند ، پس انتظار بکشید که تا خدا(ج) عذابش را برشما فرود آرد و خدا(ج) گروه سرکشان را هدایت نمیکند !

ضروری یادونه

زموږ درانه لوستونکی به دپخوا په شان داخل هم«مرکی اود زړه‌خواله» ته ستر‌ګی پر لاروی ، خوموږ د وخت د کمی او مضامینود تراکم لامله ددی ګڼی مرکه بل ځل ته وځنډوله ،

ضمیمه لری

ارگان نشراتی کمیته فرهنگ

شعار ما

رضای خداوند هدف ماست.

حضرت محمد رهبر ماست.

قرآن شریف قانون ماست.

جهاد در راه خداوند راه ماست.

شهادت در راه خداوند از اهداف بزرگ است.

آزادی عزت ماست.

حجاب شرعی عفت ماست.

شمارهٔ مسلسل ٢٤ ـ سال دوم ـ شمارهٔ دوازدهم ـ ذوالحجه ١٤٠٤ هـ ق

آنچه درین شماره میخوانید

شماره	مضمون	صفحه
١	پیغام	٤
٢	د رسول الله حج . . .	٥
٣	به پیشگاه داور بزرگ	١٠
٤	حج او قرباني	١٣
٥	اعراض مسلمانان از . . .	١٥
٦	د ویښ ضمیر غږ	١٩
٧	پروپاگندیا . . .	٢٢
٨	افغانستان او د ژینو خبری	٢٦
٩	درسهای پیرامون . . .	٢٩
١٠	حضرت عمر او . . .	٣٤
١١	مرحلهٔ آزمون	٤٠
١٢	اتحاد گروه های . . .	٤٤
١٣	حضرت علی (رض)	٥٠
١٤	ادعای پوچ . . .	٥٦
١٥	داستان واقعی . . .	٦١
١٦	راغلی لیکونه	٦٩

دمجاهد رسالت

د انقلابي افغانستان په سرو سور چلوکي له سرو سکروټو سره لوبیدونکو مجاهدینو !

تاسی چی له خدای (ج) سره د خپل ځوز یدلی او نتلی اولس د لویدلی شملی د هسکولوژمنه کړی ده ' او د سرونو په بیه موچی په کومی سو دا پسی نمری (جا می) رنګ کړی دی ، په یاد ولری' چی ستاسی په دغه ستر انقلابي رسالت کی دیره لوږه ناغیږی او ناپامی یواځی د خپل مسلمان ملت د سیاسی بر خلیک په ردم کی دواز راوستل ندی ، بلکی د درستی اسلامی نړی سیاسی مانی له بیخه نړول دی ،

له تاکلی تګلوری نه یو قدم لری و تل هم ستاسی دشمن پردی ـ داده کوی ، چی د اسلام دغه سرتیری سخکښان (خدای مکړه) له خپل هدفه بنویدای شی. که تاسی نن له خپل دردیدلی اولس سره د خپلو فکری کمزوریو او جذباتی قضاوت له مخی دیرلږ ناوړه چلن وکړئ ، د سبا لپاره به مو په لوی لاس د اسلامی حکومت په رغاونه کی د دغه غیرتی ملت ملاتړ او ننګه له لاسه ورکړی وی.

د دغه زمیراو خوږمن ملت په ملګرتیا کی ستاسی د احسان او غرور احساس دشمن ته د خپلی ناولی مدعا د ثبوت او تحقق پلمه پلاسوی.

تاسی که د دغه بی ځوکه ملت د حقوقو په تحقق کی خنډ لندون او تقصیر وکړئ ، پاک خدای (ج) به د خپلو سنتو له مخی ستاسی پرځای تر تاسی غوره تولی د دوی خدمت ته راولیږی ، خو تاسی به بیاد خدای (ج) په سخکی مخ و نلرئ.

که نن مودا پلاس کی نیولی توره او توپک د خدای(ج) له دشمنه پرته د پولی ، پتی پر تربور (!) و کاروله باورولرئ ، چی سبا به په اسلامی حکومت کی هم ستاسی همدا ځانګری او انفرادی دشمنان (!) له تاسی نه د انتقام اخیستو حق ولری.

نوای د افغانستان د کړیدلی تولنی د بدی ورځی غمخورو مجاهدینو !

راځئ سرله همدی نته له خدای(ج) سره د کړی ژمنی له مخی هغه عوامل او وجوهات له منځه یوسو ، چی پاک خدای ئی زموږ د انقلاب د بشپړیدو په لارکی خنډ ګنی. والسلام

د پښتی د لوسړی مخ شرح : کعبه مشرفه په ترود ځنی کی وینئ .

پیغام

لبیک اللهم لبیک

داخل مو د پیغام مخاطب د افغانستان د روحانی ، سیاسی ، او تاریخی حیثیت پرغم هاغه غمجن دی ، چی له اسلام سره ي د پخی دوستی تقریباً یونیم زر کلنی مودی ، هم د سربنندنی او ایثار په فطری تنده کی نه سربښت راووست او نه سربښت ، او د خدای(ج) په نامه ي د فدا کاری او ځان تیریدنی احساس دومره تاند او سمسوردی ؛ لکه همدا اوس چی په ابراهیمی مدرسه کی د سر ښندنی سبق له اسمعیل (ع) سره غبرګ د قربانی د علمبردار (حضرت ابراهیم (ع) له خولی اوری .

له هاغو سر پلورو سره غبرګ و چی د خدای(ج) د نازولی (اسمیعیل(ع) د وینی د نذرانی د تلین (دحج د اختر) پر وخت لګیادي د خپلو وینو په نذرانه د خپل رنځیدلی ملت کفر ځپلی او سولی (!) ځبیښلی و چوبی او رغونه خړوبوی ،

د توحید له هاغو مینانو او پتنګانو سره مودزړه خوا له ده ، چی پر «عرفات» د حلالی پرځای د خپل مقدس ارمان (قرآنی حکومت) لپاره پرخپلـو سپیرو غرو ، زغو خپل ځښتن ته د خپل تن د وینو په نذرانه «لبیک» وایي :

له ها غو سر تیرو سره موخبری دی چی «سر» د مخلوق سمون لپاره پلوری ؛ خوبیه ي له خالقه غواړی .

ها غه مره خوا زړونه موپکار دی چی له د چا سرو سپینو ته پخسیږی او نه ي د چاله زوره ویره تر هه وی .

ها غو مړوستر ګوته موستر ګی اوړی ، چی له ي د چاد دنګو مانیو بریښنا بریښولای شی ، او نه پکی څوک د ـ اکور ، دوډی ، کالیو» شګی اچولای شی .

هغو خواخوږ و ته موا سره ده چی زموږ د سیاسی او ټولنیز بر خلیک د ټا کنی لپاره ي د خدای (ج) په مقدس کاله کی په یوه خوله له خدای(ج) نه استمداد و کړه ؛ خو نپوهیږو چی ارمان ي ولی انګازه و نکړه ؟ نوله ناکامه به د شاعر انسانیت رحمان بابا په خوله له خپل و یده بخته ګیله کو و چی :

غرونه غرونه خوب په څاڅکی او به درو سی
یار په سینـد زمـا د او ښکـو بیدار نشـو

د ساوو ژباړه

د رسول الله ﷺ

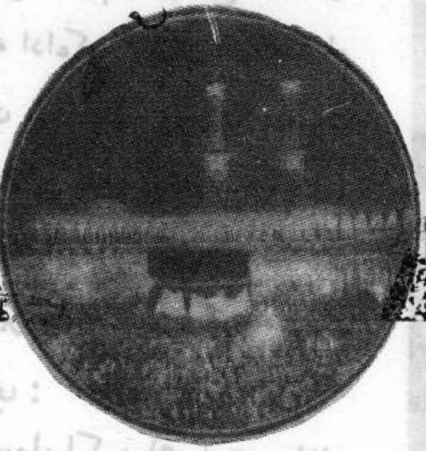

حج او عمره

رسول الله (ص) حج او عمره څنګه ترسره کړه:

حضرت جابر بن عبدالله الانصاری(رض) له سترو صحابه کرامو څخه و، حضرت عبدالله بن عمر، حضرت انس بن مالک، ام المؤمنین حضرت عائشې او حضرت عبدالله بن عباس (رضی الله عنهم) نه وروسته حضرت جابر رضی الله عنه په سرکسانو کې راځي، له ده نه یو زر پنځه سوه څلویښت حدیثونه روایت شوي دي، چې ډېر مهم یې د حج په باب دي، بلکې د حجة الوداع، او حج د مناسکو او احکامو په باب ترټولو مفصل او بشپړ روایت د همده دی.

حضرت جابر بن عبدالله (رض) پخپله هم له سترو فقیهو صحابه و څخه و، او په نبوي مسجد کې یې درس هم ورکاوه. پلار یې عبدالله هم په «سابقون» او «اولون» کې راته، او په بیعت عقبه ثانیه کې هم و، په مدینه منوره کې یې د اسلام د خپرولو او ملاتړ لپاره ستر خدمتونه کړي دي.

په مدینه منوره کې د حضرت عبدالله (رض) کور د قرآنکریم د تدریس لومړی مرکزو، د رشد او هدایت هغه سرچینه وه چې د مدینې والو په زړونو او ذهنونو کې یې د الله او رسول د مینې او اخلاص ډیوه بله کړه.

حضرت جابر(رض) په دغسې یوه چاپېریال کې وروزل شو. خدای (جل جلاله) ورته په ځوانۍ کې د دین پوهه او د علم شتمني وروبښله، د ژوند ترپایه د دغه شتمنۍ په عامولو کې بوخت و، په سپین ږیرتوب کې یې سترګو لید پرېښود، مګر د دین په ښودانه او د حدیثو د روایت په کار کې یې کمی رانغی په هجرت کې د څه له پاسه او یاوو کالو په عمر وفات شو.

په منی کې د مسجد خیف یو منظر.

په مکه مکرمه کې د عرفات یو منظر چې په منځ کې یې «جبل الرحمة» لیدل کیږي.

نبی اکرم (ص) حج او عمره څنګه اداء کړه؟ پدی باب ترټولو زیات څرګنـد روایت حضرت عبدالله بن جابر (رض) کړی دی. د حجة الوداع ټوله کیسه یې په ډېر جامعیت سره کړیده، او فرمایي:

«رسول اکرم (ص) چې مدینې ته راغی تر ۹ کلو پورې یې حج ونکړ، د هجرت پرلسم کال یې اعلان وکـړ چې حج به کوو، پدی اعلان سره ډیـر خلک په مدینه منوره کې را ټول شول، د هر چا ارمان و چې له رسول اکرم (ص) سره پدی بختور سفر کې ملګری شي، او پیروي یې وکړي، او هغه څه وکړي چې رسول الله یې کوي.»

اخر موږ روان شو. ذوالحلیفه ته چې ورسیدو، د اسماء بنت عمیس زوی محمد بن ابی بکر وزیږید، هغې له رسول اکرم (ص) نه پوښتنه وکړه چې او س څه وکړم؟ هغوی (ص) وفرمایل:

غسل وکـړه! او چې نوری ښځې څنګه لنګ تړي ته یې هم وتړه او احرام وتړه.

رسول اکرم صلی الله علیه وسلم په جرمات کې لمونځ وکړ، او پرخپله اوښه سور شو، اوښه چې د ښیـداء (غونډۍ) سرتـه ورسیده، مالیـده چې د رسول اکـرم (ص) مخکې، وروستـه، ښي او کیڼ لوری ته د سترګو ترښکاره د سورو او پلیو انسانانو یو بهیرو. رسول اکرم (ص) زموږ په منځ کې و، او چې قرآن به پری نازلیده، نوښس ښځپله به پری پوهیده، څـه به یې چې کول، موږ به ورسره هماغسې کول، له را رسیدو سره یې په لوړ اواز وویل:

لبیـک اللهم لبیـک، لبیـک لا شریک لک، لبیک، ان الحمد والنعمة لک والملک، لا شریک لک.

یعنی:

په اطاعت درته ولاړیم، ای الله، په اطاعت درته ولاړیم، هیڅ ساری او شریک نلری، په اطاعت درته ولاړیم، رښتیا چې همدا ته د شکر او ستاینی وړیې. احسان او ایمان ستا حق دی، واک هم ستادی، شریک نلری.

رسول اکـرم (ص) دا تلبیـه لوسته او خلکو ورسره غبرګوله.

حضرت جابـر (رضی الله عنه) فرمایي:

«موږ بې له حجه هیڅ نیت نه وکړی، تردی چې له رسول الله سره بیت الله ته را ورسیدو، نو هغوی (ص) حجراسود ښکل کړ، دری طوافه یې په تیزی وکړل، څلورم یې عادی، بیا مقام ابراهیم (علیه السلام) ته راغی، او دا آیت یې ولوست:

(اتخذوا من مقام ابراهیم مصلی)

بیا داسی ودریـد، چې مقام ابراهیم د ده (ص) او بیت الله

ترمنځ و .

پلار مې لګیاو ، له رسول الله (صلی الله علیه وسلم) نه یې پرته د بل چا خبره نکوله . رسول اکرم (ص) د دوه رکعتې لمانځه په یوه رکعت لمانځه کې سورة اخلاص (قل هو الله احد ..) او په دویم کې یې الکافرون (قل یأیها الکافرون) تلاوت کاوه ،

بیا حجراسود لورته راستون شو ، ښکل یې کړه ، او په یوه دروازه د «صفا» لورته ورغی صفا ته چې ورسید ، دا ایت یې ولوست :

ان الصفا والمروة من شعائر الله

بیا یې وفرمایل : زه هم له همغه ځایه شروع کوم چې خدای (ج) شروع کړیده ، یعنی له «صفا» نه یې سعی شروع کړه ، پر «صفا» غونډۍ ، کیناست ، بیت الله ورته ښکاره شو ، په توحید او تکبیر بوخت شو او وې فرمایل :

لا اله الا الله وحده لا شریک له ، له الملک وله الحمد یحیی ویمیت وهو علی کل شیء قدیر ٥ لا اله الا الله وحده. انجز وعده ونصر عبده ، وهزم الاحزاب وحده.

یعنی :

له الله (ج) نه پرته بل معبود نشته ، همغه یو دی ، واک د همغه (ج) دی، او همدی د شکر او ستاینې وړدی ، همغه ژوندی کوی او همغه مړه کوی ، او همغه پر هر څه قادر دی ، همغه خپله وعده ترسره کړه ، او د خپل بنده ملاتړ یې وکړ ، او همغه (ج) (د کفارو) پوځونه مات کړل.

«رسول اکرم (ص) درې ځلې دا کلمه غبرګه کړه ، او په منځ کې یې دعا هم غوښته ، بیا «مروه» ته را کښوت ، د صفا او مروه منځ ته چې ورسید ، منډې یې کړې ، بیا ختل شروع شول ، روان شو ، مروه ته یې په رسیدو هماغه څه وکړل چې په صفا کې یې کړي وو تراوه سعی وروسته مروه ته لاړ ، بیایې وفرمایل : که زه پرهغه څه چې اوس پوه شوم پوه وای ، نو د قربانۍ څاروی به مې نه راوسته ، او دا (طواف او سعی) به مې عمره ګڼلې وای ، نو په تاسې کې چې له چا سره د قربانۍ څاروی نه وي ، هغه دې احرام پرانیځي او دا (طواف او سعی) دې عمره وګڼي .

«پدې خبره سراقه بن مالک بن جعشم ودرید وې ویل :

یا رسول الله ! دا حکم یواځې د سږکال لپاره دی ، که د تل لپاره ؟

رسول الله (ص) د خپل یوه لاس ګوتې په بل کې ننه ایستې وې فرمایل :

عمره په حج کې (د لاس د ننه وتوګوتو) په څېر ننوتې ، دا کار یواځې د سږکال لپاره نه ، بلکې د همیشه لپاره دی .

«بیا حضرت علی (رض) د رسول اکرم (صلی الله علیه وسلم) د قربانۍ لپاره له یمن نه راوستې څاروې راووست ، وې لیده چې فاطمې (رضی الله عنها) احرام پرانیستی رنګینه جامې یې اغوستې او رانجه یې پورې کړیدي ، حضرت علی (رض) ته دا کار ښه ښکاره نشو ، خو فاطمې(رض) ورته وویل : «پلار مې د داسې کولو اجازه را کړیده» .

حضرت جابر (رض) فرمایي : حضرت علي چې په عراق کې و ، (نو دا کیسه یې کړې وه)، وې‌ویل چې : فاطمې چې څه کړي وو ، زه پرې نا خوښه وم ، د رسول اکرم(ص) حضور ته لاړم، عرض مې وکړ ، چې فاطمې داسې کړي ، خو زه پرې نا خوښه یم ، رسول اکرم(ص) وفرمایل : فاطمه ییخې

رښتیا وایي ، ته دا ووایه چې د احرام ترلو پروخت تا څه نیت کړی و ؟ ، حضرت علي(رض) وویل : ما (خو دا نیت کړی و) چې : ای الله ! زه د داسې څیز احرام ترم ، چې ستا رسول ترې ترلی و ،

رسول الله (ص) ورته و فرمایل : له ما سره خود قرباني څاروی دی، نوکه ته هم څاروی لرې احرام مه پرانیځه.

حضرت جابر (رض) فرمایي حضرت علي (رض) له یمن نه نور سل څاروی هم راوستي وو .

له چا سره چې قرباني نه‌وه هغو ټولو احرامونه پرانیستل او ویښتان یې وخریيل . بیله رسول الله (ص) نه څکه هغوی قرباني درلوده .

«د یوم‌الترویه»(دذوالحجې په اتمه) ورځ ټولو بیا احرامونه وترل او مخ پرمنې روان شول . «رسول اکرم(ص) پرسورلۍ منې» ته تشریف یووړ، هلته یې د ماسپښین ، مازدیگر ، ماښام،ماسخو تن او کهیځ لمونځونه وکړل ، ترلمرخځرکه پاتې شول، امریې وکړ چې په «نمره» نومې ځای کې دی راته خیمه و درول شي .»

ترلمرخاته وروسته منې نه روان شول، قریش ، پدې فکرو و چې رسول اکرم (ص) به په مشعر الحرام کې تمیږي ، څکه د جاهلیت په زمانه کې د هغوی همدا دودو مګر، رسول الله(ص) تر عرفات پورې مخکې لاړ ، هلته ورته په «نمره»کې خیمه وهل شوی»وه ، او پکې مښت شو ، ترلمرپریواته وروسته‌یې د «قصوا» اوښې د چمتو کولو حکم ورکړ زین پرې کښود شو د عرفات لمن ته له سورلۍ راکوز شو ، او یوه عامه وینایي وکړه.

«رښتیا چې ستاسې وینه او مال داسې یو پربل حرام دی ، لکه د دې میاشتې په دې ورځ چې در باندې په دې ښار کې حرام دی ، خبر شئ ! د جاهلیت هر څه زما په پښو کې رغړي ، او د جاهلیت د وخت ټول خونونه وبښل شول او ترټولو د مخه لومړی خون چې زه یې بښم ، د ربیعه بن حارث د زوی دی ، چې په بني سعد کې د شو دوځښلو پروخت بني هذیل وواژه ، او د جاهلیت د وختو ټول سودونه پایته ورسول شول ، او ترټولو د مخه چې کوم سود زه بندوم ، هغه د عباس بن عبدالمطلب دی ، هغه کرد سره پای ته ورسول شول . د ښځو په چارو کې له خدایه و ویرېږئ ، تاسې هغوی د یوه الهي امانت په توګه ځپل نکاح کې اخیستي دي ، او ستاسې پر هغوی حق دی چې . پر خپلو فرشونو داسې څوک کینوئ چې ستاسې خوښ نه وي . (د شرعي محرمیت مستحق نه وي)، بیا که داسې وکړي ، نو د سزا په توګه یې (ورو ځوندی) ووهئ ، چې ایذاءپکې نه وي ، او د هغوی پر تاسې دا حق دی ، چې د عام معیار او دو د له مخې ورته خوراک ، څښاک اوجامې برابرې کړئ ، زه تاسې ته داسې یو څیز پرېږدم که ټینګ موکړ نوهیڅکله به بېلارې نشئ ، هغه دی د الله جل جلاله کتاب او چې له تاسې نه زما په باب پوښتنه و شي نو څه به وایئ ؟ خلکو وویل :

مونږ به څواب ورکوو چې تاسې (خپل پیغام) ورساوه ، او د(تبلیغ حق) مو اداء کړ ، او (مونږ ته مو پوره پوره نصیحت) وکړه بیا رسول اکرم (ص) خپله دشهادت ګوته آسمان لورته او چته کړه ، او خلکو ته یې اشاره وکړه ویې ویل : ای الله (ج) ته شاهد اوسه ، چې ما ستا احکام ستا

بندګانو ته و رسول» دا عبارت
یې دری ځلی تکرار کړ .

اذان و شو ، اقامت وویل
شو ، رسول اکرم(ص) ماسپښین
لمونځ وکړ ، جوخت یې ور پسې
د ماذ دیګر هغه هم وکړ .

بیا رسول الله (ص) سور
شو ، خپل تمځی ته ورسید ،
د خپلې او ښې قصواء مخ‌یې یوه
کمره ته سم کړ ، چې پلیو لارو
یو به لیده ، پخپله مخ پر قبله
و ، ترلمر پر یواته پورې همالته
پاتې شو ، لمر ډوب شو تیاره
غوړنې شوه .

بیا حضرت اسامه رضی الله عنه
په رسول الله(ص) پسې (پراوښه)
سور او روان شول، رسول‌الله(ص)
د خپلې قصوا واګې دومره راښکلې
چې سرې له‌کسی(زین) سره ولګید،
په ښی لاس یې خلکو ته د داډمن
مزله اشاره کوله ، لار به چې
غرڼی شوه ، نو رسول اکرم(ص)
به واګې سستی کړې چې اسانه و
ختلای شی ، مزدلفی ته ورسیدل،
بیا یې په یوه اذان او دوو
اقامتونو ما ښام او ماسخو تن
لمونځو نه وکړل ، د دواړو
لمونځونو ترمنځ یې څه تسبیح
ونه لوسته ، او ترګهیځه یې آرام
وکړ. تر اذان او اقامت وروسته
یې د ګهیځ لمونځ وکړ.

بیا پر قصواء سور شو مشعر
الحرام ته لاړ ، مخ یې قبلې ته
کړ ، دعای وکړه په تکبیر ،
تهلیل، توحید او تسبیح بوخت شو،
تر هغې بوخت و ، چې پراسمان
زیړوالئ خواره شول ، تر لمر
ختاته د مخه روان شو ، حضرت
فضل بن عباس چې سور سپین
او د ښکلو وېښتانو خاوندو ،
ور پسې سور شو.

رسول الله (ص) د نجرین
پر سترمنو ښځو تدیده ، فضل
ور پسې مخ ورتا وکړ ، نو
رسول اکرم (ص) بی مخ په
لاس بل خوا راواړاوه ، چې
مخ یې واړاوه ، رسول الله (ص)
یې مخ بیا بل خوا واړاوه ، محسر
وادی ته چې ورسیدل ، نوسرلی‌یې
تیز کړ ، بیا یې جمره کبری ته
تللی منځنی لارو نیوله ، جمرهٔ
کبری ته نژدی یوه ونه وه ، په
اوو ګیټکیو یې وویشته او په هر
ځل ویشتو یې الله اکبر وایه .

بیا د قربانی ځای ته لاړ ،
دری شپیته څاروی (پسونه) یې
په خپل مبارک لاس قربانی کړل
نور یې حضرت علی (رض) ته
حکم وکړ چې ذبح یې کړی ،
او هغه یې پخپله قربانی کې شریک
کړ ، بیا یې د هری قربانی یوه یوه
توکره غوښه را وغوښته او په
یو کټوی کې یې پخه کړه ، دواړو
(رسول اکرم او حضرت علی‌رض)
غوښه وخوړه او شوروایی وڅښله.

بیا مخ پر بیت الله پر (اوښه)
سور روان شو ، ماسپښین لمونځ
یې په مکه کې وکړ ، بنی
عبدالمطلب ته راغی له زمزم
نه یې او به را ایستلی پر خلکوی
څښلې ، وی فرمایل : ای بنی
عبدالمطلب ! بو که (سلواغه)
را کاږی ، او (پرخلکوی) وڅښی
که دا اندیښنه نه وای ، چې
زما په بوکی را ایستلو به خلک
له تاسی نه دا خدمت هم واخلی،
نو ما به در سره په خپله بوکی
راښکلی، هغوی (بنی عبدالمطلب)
یوه بو که ورته راوړه او
رسول اکرم (ص) تری او به
وڅښلې.

د اوه د حضرت رسول الله(ص)
د حج نقشه چې حضرت جابر بن
عبدالله (رض) کښلې ده ، هغه
(رض) ورسره په مدینه کې د سفر
له پیل نه واخله تر پیرته راستنیدو
پورې ملګری و ، او خپلې لیدلی
کتلی یې داسې انځورلی دی ،
چې بل صحابی ندی کړی په
نورو احادیثوکی یې هم د ځینو
مناسکو او واقعاتو پوره تفصیل
کړیدی ، مګر پورته چې کوم
حدیث را واخیستل شو، ترټولو
زیات وړد او جامع دی.

دوکتور محمد ظاهر صدیق

به پیشگاه داور بزرگ

گردن نهادن در برابر او امر خداوندی کمال بندگی و اعتراف به نقصان و تقصیر خود منتهای فضیلت است . اقـدام حضرت ابراهیم را برای قربانی پسرش حضرت اسمعیل آنهم به حکم الهی ، خداوند سرمشقی ساخت بزرگ و جاویدان برای بندگان مومن خویش که تا جهان باق است خاطره و رسم این فرمانبرداری هر سال در روز های عیدالضحی، در قربانگاه حضرت اسمعیل و در سائر قلمروهای اسلامی تکرار میشود و مسلمانان متعهد با ذبح مواشی مطابق به احکام الهی ، این سنت را بجا می آورند .

و اما ما که اکنون به حیث یک ملت مومن ، با قدرت شیطانی زمان در جدال و در صف جهاد آمادهٔ هرگونه قربانی میباشیم ، میزیبد درین ایام متبرک هر کدام بحیث یک عضوی از ملت مجاهد افغان موقف و کـردار خود را مورد ارزیابی قرار دهیم و متوجه شویم که پیشآمد و سهمگیری ما در امر جهاد تا کدام اندازه سبب رستگاری ما می شود و درداوری داور بزرگ رحمت الهی شامل حال ما میگردد .

معیار و محک مطلوب بودن ما امروز مستقیماً مربوط است به اندازهٔ سهم ما در امر جهاد . جهاد ما امروز بحیث یک امتحان بزرگ از هر هموطن مومن ما خواهان آنست تا برای پیروزی بر الحـاد و آزادی وطن آمادهٔ هرگونه قربانی باشد . دور رفتن از صف جهاد و بهانه سازیها بهیچ صورت هیچ شخصی را در زمینه نمیتواند برائت دهد . چون هر فرد در حصهٔ خود مکلف به ادای اوامر الهی است و در عین حال هیچ جناح و هیچ شخصی نمیتواند جهاد و ادامهٔ جهاد را مختص بخود بداند ، لذا هیچکس نمیتواند بگوید که مانع سهمگیری من در جهاد این است و یا آن و یا اینکه معذرت من چنین است و یا چنان. لذا در قدم اول باید با بیدار ساختن وجدان خود ، همه آنهایی که به بهانه ها و معذرت های ساختگی گوناگون از صف جهاد دور رفته اند ، باید هرچه زود تر به صف جهاد بپیوندند . حتی آنهایی که در عقب جبهه دور تر رفته اند و مصروفیت های دیگر را پیش کرده اند ، می توانند سال سه تا چار ماه در جبهه بیایند و هر کدام در حصهٔ خود مجاهد و جبهه جهاد را یاری رسانند . زیرا ما امروز تنها به مجاهد مسلح ضرورت نداریم ، جبههٔ بزرگ ما به همه آن افراد مومن و آزادی دوستی ضرورت دارد که می‌توانند قدمی هم برای جهاد و فراهم ساختن سهولت در امر جهاد بردارند .

دور رفتن از جبهه و جدا ماندن از صف جهـاد نـه تنهـا گنـاه نا بخشودنی است ، بلکه سرشاری نیز بنصیب بزدلان کنار رفته از جبهه و عقب جبهـه میشود . منافع ملت مومن افغانستان آنهم درین مرحلهٔ سرنوشت ساز و در آویز بودن با قدرت جهنمی روس ،

حکم می‌کنند که همه در صف جهاد باشیم و هر که مطابق نیرو و توان خود برای پیروزی آن سهم بگیرد .

موضوع مهم دیگر این است که جهاد سهمگیری عملی و ایمان پاک میخواهد . جهاد صرف به ادعا پیش برده شده نمیتواند . جهاد اشتراک در میدان عمل است . سخنان اغواگرانه ، ادعا های بلند بالا ، افسانه سازیها و حماسه گویی ها بهیچ صورت نمیتوانند معیاری باشد برای قدامت و پیش آهنگی در امر جهاد . بلکه در جهاد احساس قربانی، آمادگی برای قربانی و حاضر شدن براستی در میدان قربانی است. امروز مردم و مجاهدین ما فریب آنهایی را نمی خورند که با کلمات چرب فریبنده بخود مقامی میدهند و آمادگی دیگران را برای قربانی هیچ می شمارند . امروز هر که آمادهٔ سهمگیری در میدان مبارزه ، اطاعت از اوامر الهی و پیروی از حکم اسلامی و آزادیخواهانهٔ رهبران شایسته صف جهاد است ، حرمت و منزلت بهتردارد . آنهایی که با چرب زبانی ، تملق گویی و ادعا های میان خالی خود را به این در و آن در و این محفل و آن محفل میزنند ، دیگر درمیان ملت مجاهد افغانستان جایی ندارد . مردم ما مرد میدان و مجاهد آماده برای قربانی را میشناسند .

اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان در حالیکه مبتنی است به برآورده شدن خواست ملت مومن ما ، در عین حال از هر هموطن ما و از هر مجاهد ما خواهان آنست تا صفوف شانرا برای پیروزی جهاد نزدیکتر سازند و این سهمگیری شان از روی ایمان و احساس عالی انسانی (اسلامی) و مردمی باشد . اتحاد اسلامی ما صرف آغوش باز برای آنهایی است که عملاً در تطبیق مشی آن یاری می‌کنند ، نه آنها که با یاد از اتحاد اسلامی در صدد بهره برداری و رسیدن به اغراض شخصی و سود فردی میباشند .

درین آوان همچنان باید این موضوع جداً در نظر باشد که اشتراک در امر جهاد صرف برای کسب رضای خداوندی، خوشنودی مردم و سربلندی وطن اسلامی ما باشد . شاید تلاش عدهٔ محدود تا حصهٔ برای کسب شهرت و دست یافتن به مال و منال به موفقیت برسد ، اما خصوصاً درین مرحله که مردم ما درمیان خون و آتش غلت میزنند ، تلاشی درین راه بسیار شرم آور است ، وسایل راه پیروزی جهاد را وسیلهٔ تمول ساختن گناهی است نابخشودنی، ملتی که حاضر است برای دین ، وطن و آزادی خود جان دهد ، این را برای خود عار میداند که در جریان جهاددر فکراندوختن باشد. افتخار به مجاهدینی که مال غنیمتی دشمن ، داشته های کاروانهای

نظامی روس و کارملی ها را با سخاوت تمام و با سرهای بلند درمیان مردم توزیع می کنند و سوار شدن درمیان موترهای غنیمتی را افتخار میدانند و تا اخیر حاضر نمیشوند سوراخهای شیشه و دروازه های این موترها را ترمیم کنند و در هر جا به افتخار می گویند که این موتر را در جنگ رویا روی از روس ها و کارملی ها گرفته ایم و امروز بر آن سوار شده مجاهد را در جبهه یاری می رسانیم ، این ها روی سنگ وطن میخوابند ، شب ها باستاره- های آسمان پاک وطن خود قصه میگویند ، با پاهای کوفته و پر آبله به قله ها و کوتل ها بالا میشوند و بعد چون شیر بچه ها بر کاروان- ها و پوسته های دشمن یورش میبرند و در اخیر بعد از پیروزی درخشان حتی حاضر نمیشوند موفقیت خود را بروی شخصی بیاورند و باینصورت مردم را سپاسگذار خود بسازند .

در دوران هجرت ، یا دوران رنگ زردی و هجران وطن ، پیروی از حد اعتدال و احترام حقوق همرهان اصل ضروری است . خود را مستحق دانستن و دیگران را از صف کشیدن، ملحوظات مختلف را درمیان آوردن و بالاخره خود را نزدیک نشان دادن و باتوسل باین مسایل بهره برداری کردن ، گناهی است بزرگ . پیروی از اصل عدل و انصاف سبب میشود ، تا امکانات موجود یا پاداش رنگ زردی و دوری از وطن ، مساویانه در خدمت همه قرارگیرد . وقتی یک فرد یا یک خانواده روی مجبوریت ها مهاجر شد ، دیگر او مهاجر است و مستحق هرگونه امداد و دلجویی . خانواده انسانی تبعیض و امتیاز را درین زمینه هرگز نمی پذیرد و خداوند (ج) غاصبان را نمی بخشد .

درین موقع که مردم مسلمان جهان ایام عید الضحی را برگذار می کنند وعدهٔ به زیارت خانه خدا و ادای فریضه مناسک حج توفیق مییابند ، بر ماست تا نیت و عمل خود را یکبار دیگر مورد ارزیابی قراردهیم ، آنهم با حضور وجدان و صفای ایمان ، ملاحظه کنیم که در راه جهاد یا قربانی بزرگ علیه الحاد تا کدام اندازه پندار و کردار ما سازگار است و تا چه اندازه ازین راه روشن عدول کرده ایم . ما همه میدانیم و باید بدانیم که نیت و پیشآمد ما همه مورد داوری داور بزرگ قرار می گیرد و امیدوار هستیم که ازین داوری با سرهای بلند بیرون شویم .

حج او قرباني

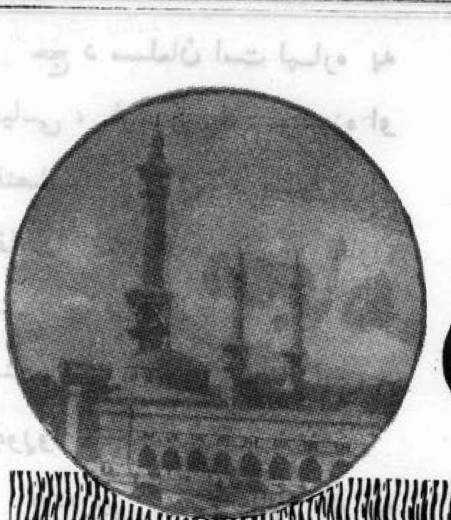

شهرت ننګيال

د اسلام د سپيڅلي دين هره فريضه په تعبدي اړخ بريره د انساني ژوند د بيلا بيلو خو اوو د نيکمرغي او سالميت لپاره داسي بشپړ او لاربښود اصول لري چي د هغه په ځای کول له يوی خوا د لوی او توانا خدای (ج) او امروته د هغه د بندګانو انقياد او غاړه ايښودل دی له بلي خوا له بدبختيو او کړليچيو څخه د بشريت ژغورل او د انساني ژوندانه د هر اړخ د حقيقت، کمال او رفعت درازونو څرګندونه هم ده.

د حج فريضه هم د اسلام د مقدس دين له پنځو بناوو څخه يوه فريضه ده، د دغه فريضي په ځای کول سره له دی چي دلوی خدای (ج) د امر منښه ده، په اسلامي ټولنه کی د ټولنيزه او ګډو هڅو لپاره پريوه لوی مرکز د مسلمانانو د راټوليدو او يوځای کيدو رمزهم دی د حج چي په ټولنيزه توګه ورته تصميم ونيول شي. د ګردو مسلمانانو لپاره بيله کوم ژبني، نژادي، جغرافيائي او نورو توحيدي ضد ډله بنديو پرته د يووالي او اتحاد ژوندي درس، ورکوی.

د حج د فريضي ادا کول هغه تاريخي واقعيتونه ښيي چي د اسلام د مقدس دين تاريخ پري ښکلي کړی شويدی، د اسلام د صدر د قهرمانانو تاريخي او مثالي څيري او لوړ شخصيتونه سترګو ته دروی، د بدر ميدان، د احد د شهيدانو منګرونه د شجاعت او ميړاني کمال څرګندوي.

د صفا او مروه ترمنځ فاصله، د زم زم د اوبو سرچينه، د حق پالونکو د صبر، مقاومت او حوصلي د خاطرو ښکارندوی دی.

هلته چي تاريخي اماکن او واقعيتونه د حال په ژبه د تير برم او عظمت ننداره وړاندی کوی او مسلمانانو ته د اتحاد، جهاد او ايثار روحيه ورکوی.

حج د مسلمانانو لپاره يو نظام دی او يو حقيقي رکن، که په اصلي معناوو او ګردو ابعادو او حقيقتي بڼه پري عمل وشي په رښتياهم چي له مسلمانانو څخه به داسي قوت تشکيل شي چي پخواني مجد او برم به را ژوندی، او د عظمت معراج ته به لاره ومومي.

د حج مناسک، د اسلامي تحريک لار، د محمدی (صلی الله عليه وسلم) انقلاب پيل د دعوت اسلوب او دوام، د لاری ستونزی، د دښمنانو ناخوالي او د مسلمانانو مقاومت، ايثار او شهامت څرګندوی، چي دغه ژوندی شعارونه او رازونه د حاجي پواسطه د حج له ځمکي خپلو هيوادونو او سيمو ته رسيږی.

حج د مسلمان امت لپاره په سیاسی ، فرهنگی او ټولنیزه او اقتصادی چارو کی د مشوری او تفاهم اصل ، د مرستی او تعاون بنیاد ، د ستونزو د حل لاری سنجول او د یوه متحد امت د جوړولو توصیه وړاندی کوی .

هلته چی کندلی جامی له تنه وځی ، په یوه بڼه په برابره توګه لوڅ سر او پښی ، کفن په غاړه د خدای حضور ته ولاړ وی . او دغه نبوی حدیث سری په یادوی «المسلمون ید واحد علی من سواهم» مسلمانان د یو لاس په شان دی ، د پردو په مقابل کی یولاس او یوموټی دی.

د حج په مراسموکی بیا قربانی ځانګړی مقام او کیفیت لری ، هغه چی د توحید علمبردار حضرت ابراهیم (خلیل الله) او اسماعیل (ذبیح الله) د ایمان ، صبر او زغم ژوندی خاطری تمثیلوی .

قربانی د الله تعالی حکم ته د دوو غوره بندګانو او اولوالعزمه انسانانو غاړ ، ایښودل یادوی او د دغه سنتو د احیاء او پیروی روح ژوندی ساتی .

قربانی د خدای (ج) په لارکی د ایثار ، سربښندنی د عهد تجدید او یا دول دی .

قربانی د هغه مبهال یا دول او په زړه کول دی چی پلار د خدای (ج) امر ته د منني او انقیاد له مخی په خپل ځیګر «زوی» چاړه ښخولو ته لاس وړاندی کوی او د لوی څښتن بلنی ته لبیک وایی ، سبحان الله ، داد مسلمانانو لپاره یو طرزالعمل دی یوه کرښه ده ، او تګ لاره .

دا دد وو مثالی او غوره بندګانو د ایثار او لوړ صبر د ژوند یو بیلګو او تلپاتی خاطرو ژوندی ساتل دی .

دا یو ستر درس دی او د خدای (ج) په لارکی د سربښندنی روښانه خط چی په تداوم کی یی سرلوړی ده او نیکمرغی ، رحمتونه دی او برکتونه .

او الحمد لله نن د اسلامی افغانستان په کوټ کوټ کی د خدای (ج) په لاره کی دریښتینی قربانی لړی په ډیر جوش او مینه سره روانه ده .

د ابراهیم (ع) او اسماعیل (ع) د لاری په زړګونو لارویان د سرونو ، اولادونو او مالونو په قربانی د هغوی په لاره یون ته دوام ورکوی او د توحید په بله ډیوه ځالونه ستی کوی ، چی د وخت د وحشی او لړی خور ښکیلاك خوله یی له خاورو ډکه کړیده . او داده د الله تعالی په لاره کی د ابراهیمی او اسماعیلی سنتو حقیقی پیروی ، او د هغه صبر ، همت او حوصلی د سلسلی د جریان ژوندی ثبوت .

که د حج په مراسمو او د لوی اختر په ورځو کی د اسماعیل (ع) په قربانګاکی حاجیان د ځارویو قربانی ورکوی خو د افغانستان د جهاد په سنګرونو کی د خدای (جل جلاله) په لارکی د ابراهیمی او اسماعیلی خط پیروان د وینو او سرونو قربانی ورکوی .

او الحق چی د ملتونو د بقا ، سرلوړی او آزادی راز او رمز په قربانی او وینو کی نغښتی دی او په ایثار کی .

لوی څښتن (ج) دی دغه کړدی قربانی په خپل دربار کی قبولی کاندی او د هغو له برکته دی د مسلمانانو پرحال خپل رحم او مرسته شامله وګرځوی .

لا اله الا الله وحده لا شریک له ، له الملک وله الحمد یحیی ویمیت وهو علی کل شیء قدیر ٥
لا اله الا الله وحده. انجز وعده ونصر عبده، وهزم الاحزاب وحده.

سخیداد فائز

اعراض مسلمانان از جهاد

عامل ترک و نتیجهٔ آن

با تاسف باید گفت که مسلمانان بعد از توصل ورسیدن به قلهٔ شامخ عزت و پیشرفت ، مهمترین عامل کرامت، نیرومندی و ترقی خویش را که عبارت از جهاد است در طاق فراموشی گذاشته اهمال نمودند و بخاطر اهمال و ترک همین رکن مهم اسلامی دوران انحطاط و ضعف مسلمانان آغاز و تا وقتی مراحل ذلت و پسمانی یکی بعد دیگری خواهند پیمود که دوباره به همین رکن دینی که به آن نیاز و احتیاج شدید و مبرمی دارند چنگ زنند و آنرا جزء وظائف روزمره و ضروری خود بحساب آرند .

نسیان و فراموشی جهاد و چیدن گلیم مبارزه با عصیانگران و اعوان شیاطین اسباب متعدد سیاسی و غیر سیاسی داشته و دارد.

در زمینهٔ اهمال و طرد جهاد

ترجمه از :

الدستور القرآنی فی شئون الحیات

از زندگی مسلمانان ، برخی از رؤساء ، آمراء ، پادشاهان و دانشمندان در دوران انحطاط ، نقش فراموش ناشدنی را بازی کردند ، این حقیقت از نظر کسانی ملفوف و پوشیده نخواهد بود که در اعماق تاریخ این دوران خطیر و مملو از ذلت فرو رفته اند . اعراض و رو گردانی مسلمانان از جهادیکه بسان ستون فقرات ، اساس عزت و تعالی امت مسلمه را تشکیل میداد نتائج سوء و خطرناکی را به بار آورد که یکی از آن سقوط مسلمانان در شرق و غرب در دامن سیاسی اجانب و تسلط طواغیت وعصیانگران بر سرنوشت کشور ها و ملت های مسلمان بود در حالیکه هم آزادی و استقلال مسلمانان را وهم کرامت انسانی و عزت النفس ایشان را ملعبه و بازیچه قرار دادند ، حتی در تمام امور دینی ودنیوی مسلمانانرا روحاً تحت شکنجه و تعذیب گرفتند و بخاک خون شان بازی نمودند .

و بخاطر تسلط اجانب استعمار گران ، مسلمانان از قلهٔ شامخ در لجنزار ذلت فرورفتند و با فقر و فاقگی روبرو شدند و در جهان نادانی و جهالت از همه شئون حیات غافل ماندند ، و با هرگونه مضیقه ها ومصائب زندگی می ساختند و می سوختند ، در قطار مستضعفین ، نا توانان فقراء و مصیبت زدگان قرار گرفتند ، بلکه مصیبت ازین نقطه هم تجاوز نمود و جان کاهتر گردید زیرا نوبت به ذلیل ترین قوم دنیا که عبارت از یهوداست رسید و ایشان با پیمودن ادوار طولانی در حلقهٔ بردگی و ذلت

مانند سائر عصیانگران وطواغیت به شکنجه و تعذیب مسلمانان دست زدند ، آبرو وکرامت بشری ایشانرا به باد فنا سپردند ، از وطن آبایی و اصلی شان بیرون راندند ، شب هنگام صحنه هایی را به ایشان مجسم می ساختند که جهانی از ترس و خوف علیه ایشان طاری میگردید ، آنها را بحالتی میآوردند که قلوب از ان به لرزه می آمدند و رگهای گردن از ان بحرکت می افتید. در اثنای این و حشیگریها ، مخالفتهایی از شئون دین و ارشادات قرآنی و سیرت پیامبران و پیشوایان صالح اسلام ابراز می نمودند. بدون شک قرآن محقق ساخته که عزت از آن خدا ، پیامبر او مؤمنین میباشدولی آنها موضوع رامعکوس نشان دادند . قرآن به مسلمانان وعده داده بود که اگر ایشان چنانچه شاید بخدا ایمان آرند و در راه خدا بوجه احسن جهاد نمایند و در برابر دشمن خدا و دین او با استفاده از به کار انداختن تمام امکانات مادی و معنوی به تهیهٔ نیرو و ایجاد قوه دست زنند و قسمتی از دارایی خویش را در راه خدا بغرض سد خطر مصرف نمایند ، درین صورت خواهی نخواهی دینی حکمفرما خواهد گردید که خداوند آنرا برای مسلمانان برگزیده و بدون تردید قدرت و سلطه و خلافت و زعامت جهان را بروی زمین به ایشان تفویض میفرماید و عوض خوف و هراس، اطمنان و امنیت ، و در بدل شدائد و مصائب راحت و آسانی به ایشان دست میدهد ، ایشان در آغوش نصرت و پیروزی و دشمنان شان در لجنزار ذلت و رسوایی قرار خواهند گرفت .

همان بود که مسلمانان به وعده پروردگار واقعی نگذاشتند و از ان اعراض کرده رو گردان شدند ، روی این سبب خداوند ایشانرا بعذاب ذلت و احتیاج مجازات داد .

اگر قسمتی از کشور های اسلامی و عربی از نفوذ استعمار نجات یافته باشد ، برخی از ان در دامن استعمار سقوط نموده در حالت نزع دست و پامیزنند . علاوه بران استعمار شب و روز دسیسه کنان تلاش دارد تا در کشور هایی نفوذ کند که هنوز دامن آن به کثافتهای استعمار ملوث نگردیده ، استعمار مذبوحانه سعی میورزد تا کشورهای ناتوان و مستضعف را از وحدت ، نیرومندی ، عزت و نشاط محروم ساخته ، همهٔ این امتیازات را در آغوش خود کشیده همواره در ناز و نعمت بسربرند و بصورت دائمی و مستمر حلقهٔ بردگی را در گردن کشور های اسلامی وممالک پسمانده و ناتوان انداخته منابع

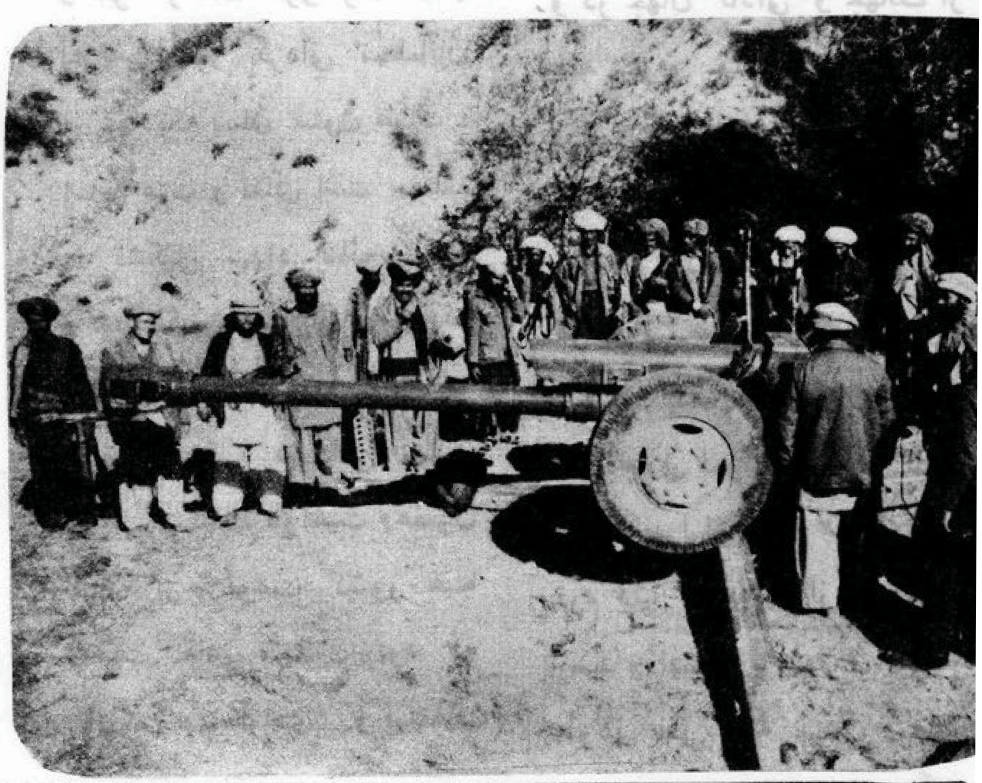

عائداتی و معادن اقتصادی شانرا تسخیر وثروتهای مادی ومعنوی آنها را به تاراج برند و به آقائی و باداری خود ادامه دهند.

استعمار گران خون آشام و توسعه طلب که دشمنی بااسلام و مسلمانان در رگ رگ وجود شان جا گرفته مصمم‌اند تا دولت یهود را که‌در قلب و دل ممالک عربی و اسلامی آنرا مستقر ساخته باتمام وسائل و سازوسامان قدرت مجهز و بقای آنرا تضمین کنند و بدینوس ذریعهٔ این غول بیابانی کشور های عربی و اسلامی را تهدید و شدیداً تحت فشار و هراس روحی قرار دهند.

بنابران فریضهٔ دانشمندان، علماء، نویسندگان، خطیبان، معلمین، واعظین، سیاستمداران و چیز فهمان مسلمانان است که شب و روز با استفاده از تمام امکانات خود در بیداری ومتوجه ساختن مسلمانان به این خطر تباه کن از هیچگونه بزل مساعی مستمر دریغ نورزند و بصورت مسلسل ولا ینقطع درین راه تلاش نمایند، در انجام این مسئولیت بزرگ و مهم نباید در دامن مأیوسی سقوط کرد و در کنج عزلت وگوشه گیری نشست و بمرگ تدریجی رذیلانه تسلیم شد بلکه با توکل و استعانت از بارگاه فیاض و مدد رسان خداوند مقتدر و تشبث به آیات نیروبخش و روح پرور قرآن، آیاتیکه عقیدهٔ ایشان را زنده می سازد به انجام این وظیفه اقدام ورزند و ایمان و عمل به قرآن روح را نیرومندی و قوت می بخشد و با استمداد ازین منبع فیض دهنده در پذیرفتن قربانی وسهل نگرستن آن و اقدام به این عمل نجات بخش نقش قدم سلف صالح را تعقیب و سیرت ایشانرا دوباره احیاء مینمایند و بدینوسیله بر استعمار غالب آیند و دولت یهود را که در کشور های ایشان مستقر ساخته طرد نموده بد یارنیستی و نابودی بسپارند که خداوند به ایشان وعده داده کمائی نمایند، وقار و کرامت از دست رفته را دوباره به آغوش کشند خلافت و قیادت زمین را که به اساس وعدهٔ پروردگار از آن ایشان بود بدست آرندوبشریت را از عفریت ظلم و تباهی نجات بخشیده به نعمت عدل، امنیت و مصونیت، صلح وسلم واقعی نائل سازد.

مسلم، ترمذی و ابوداؤد بروایت جابر از پیامبر اسلام نقل میکند: (علی الاستمرار طائفه ای بمنظور پا برجاماندن و تسلط حق بر باطل تا روز قیامت در حال پیروز مندی بجهاد و مقاتله بپردازد.

بلی و جبیهٔ همهٔ مسلمانان است که به نیرومند ترین طرزی و به وسیع ترین پیمانه ای در حراست و نگبهانی دستورات نجات بخش و روح افزای الهی راه وسنت پیامبر بزرگ اسلام را دنبال و پیروی نمایند و نگذارند با انحراف ازین مسیر سالم، بشر بسوی نا بودی و تباهی قدم بقدم پیشروی نماید.

به این مناسبت حدیثی را تقدیم خوانندگان مینمایم که در سورد تنبیه و تخویف مسلمانان از توغل و انهماک و استغراق در محبت دنیا و کراهیت از قربانی در راه خدا از ثوبان روایت شده در عین زمان دریـن‌حدیث پیشگوئی از وضعی است که امروز مسلمانان به آن سرد و چارند و آن عبارت است از ترک جهاد و رضا بحالت ذلیلانه.

(ان رسول الله (ص) قال: «یوشک الامم تداعی علیکم کما تداعی الاکلة الی قصعتها. فقال قائل: ومن قلة نحن یومئذ

یا رسول الله ؟ قال : بل انتم
یومئذ کثیر ولکنکم غثاء کغثاء
السیل ولینزعن الله من صدور
عدوکم المهابة منکم ولیقذفن
الله فی قلوبکم الوهن. فقال قائل:
یا رسول الله وما الوهن ؟ قال :
حب الدنیا و کراهیة الموت)
یعنی عنقریب امت ها و عناصر
عصیان گر و طاغوت منش‌طوری
علیه شما دست بدست هم داده
بریزند (و کلیم تان را از صفحه
گیتی بچینند) مانندیکه صرف
کنندگان طعام برظرف تان هجوم
آورده نان را از کاسه سیر بایند ،
شخصی از حاضرین تفحص کنان
سؤال کرد: ای رسول خدا(ص)!
ایا درین عصر تعداد ما کمتر
خواهد بود؟ پیامبر(ص) فرمودند
خیر تعداد شما در همین حالت
زیاد خواهد بود ، اما شما مانند
کف و خاشاک سر دریا خواهید
بود (و به نسبت انحراف شما)
ترس وهیبت شما از دل دشمن
میبرآید. و خداوند در دل شما
وهن را ایجاد می سازد. شخصی
پرسید : وهن عبارت از چیست
پیامبر اسلام فرمود وهن عبارت
است از محبت و علاقه ناگسستنی
با دنیا و کراهیت و ترس از
مرگ .
واستی هم خوف بزرگترین
عامل مرگ و نابودی و ذلت
است اگر مسلمانان زندگی و عزت
میخواهند لازم است از مرگ
هراس و خوف نداشته باشند
و با کمال همت و شجاعت
بشهادت در راه خدا تن دردهند
همین است مایهٔ سعادت دنیا
و آخرت .

له نا پوهو سره دوستي بې پایښته ده
د مصیبتونو بمقابله په صبر او د نعمتونو
په شکر سره کوه
د علم ښښتن چې هر څومره لویدلی وی
سپک یې مه گڼه ـ نا پوه چې هر څومره
لوی ورځی ته ورسی ، لوی یې مه بو له
ته که له چا سره ښه وکړې ، پټ یې کړه ،
که بل یې در سره وکړې وښیه
په ورین تندی مخامخیدل تر ټولو ستره نیکي ده
په رښتنولی (انسان) هغه مرتبې ته رسیدای
شي، چې په دروغو،مکر اوتگیی نشي‌موندلای
تر څو چې بد مرغی و ځنکی ، د نیکمرغی
خوند نشی الگیرلای
خوی چې ښه شي ، وینا خوږه شي
حضرت علی (رض)

قیام الدین کشاف

د ویښ ضمیر غږ

مؤمن د خپل ویښ ضمیر او بیدار وجدان اواز اوري ، د حق او باطل تو پیر کولای شي ، صلاح او فساد ، حقیقتی کته او زیان سره جلا کولای شي ، ددوستی او دشمنی معیار پیژني ، د نجات او هلاکت لاري درک کولای شي. له قانوني محکمي نه مخکی هرڅه د ضمیر محکمي ته د فیصلي لپاره وړاندي کوي ، په وجداني محکمه کی له محکومیت او ملامتی څخه د ویري لا مله د جرم ارتکاب ته زړه نه ښه کوي؛ ځکه پدي باندي باور او عقیده لري چي که پولیس او ښار نوال دده پر جرم خبر نشي او ويي نشي نیولی؛ نو خدای خو هر و مرو په یقیني ډول خبر دی ، هغه د انسان ټول عملونه او حرکتونه ویني اګر که یو ډیر وړوکی عمل په ډیر پټ ځای کي هم تر سره کړای شي، لکه چي

له دغي کړنلاري غوره کولو نه د الله د پاک حبیب ﷺ په یو مبارک حدیث کي داسی تعبیر شویدی چي « د خپل پروردګار داسی عبادت وکړه چي ګواکي ته هغه ویني او که ته يي نشي لیدای نو هغه خو تاویني» .

له ویښ ضمیر او بیدار وجدان نه په قرآن کریم کي په نفس لوا مه سره تعبیر شویدی، محکوموونکی ضمیر ، هغه چي د هر بد عمل او ناوړه حرکت د ارتکاب په وخت کي انسان تنبیه کوي او ملا متوي ، د غه ضمیر په یو ډیر بد ، سر غړوونکي او غټ فاسق او فا جر انسان کي هم موجود او ژوندی وي اګر که يي او از ته غوږ نه ږدی د ناحق قتل ، خیانت او غداری، ظلم او تیري ، فحشاء او بي حیائی ، درواغو او بهتان ویلو ، غصب او غلا ، رشوت او اختلاس او بل هر یو ناوړه عمل په سر ته رسولو و راندي پړه اچوی ، متوجه کوی يي چي د غه کار بد دی ، دا دیو شریف او له

خدایه ویریدونکی انسان د کولو
وړ توب نلري ، دا د ټیټو
انسانانو کار دي ، د هغو کسانو
چې له خدایه نه ویریږي ، د
اخرت حساب کتاب يې په نظر
کې نه وي له سپیڅلتیا او پاکې
سره يې سینه نه وي ، لوړ هدف
و نلري ، د لوړې مفکورې او
نظر خاوند نه وي ، حقه حقوق
تر پښو لاندې کوي ، د خپل
انساني کرامت حقوق ، د خپل
پروردګار حقوق ، د خدای د بنده
ګانو حقوق ، هغه چې په ژوند
کې يې ځان بې قیده ، پخپل سر
او مطلق ازاد انګیرلی وي ، له
هر ډول بندنیز و نوا و حدود و
نه ازاد ؛ خو کوم انسان چې د
ضمیر او از ته غوږ او د هغه
محاکمې ته غاړه ږدي هغه په ژوند
کې د بې مهاره او بې حیثیت
نه غوره کوي چې د هر کار په
کولو کې ځان ازاد و ګڼي ؛
بلکې د بنده په صفت د خدای په
وضع کړیو قیودو او حدود و
کې د ننه ځان بندي ګڼي او
دغه بند څپله ازادي او مصلحت
انګیري . نه په نا حقه د چا پر
سر تعرض کوي او نه يې پر
مال ، نه د چا پر ابرو تعرض
کوي او نه يې پر نا موس ځکه
چې نا حقه تعرض حرام دی او
هرمسلمان ته د بل مسلمان وینه ،
مال او ابرو محترمه ده ، د
هغې حرمت باید و ساتل شي .

ځوک چې د ضمیر غږ ته غوږ
ږدي هغه د رواغ او بهتان نه
وائي ، خیانت او غداري نکوي ،
ظلم او جفا نکوي ، د فحشاء او
بیحیائي له چارو نه ځان ساتي ،
فساد او بد امنی نه خوروي ،
غصب او غلا نکوي ؛ بلکې
امانتدار وي ، عدل خو ښوونکی
او انصاف پالونکی وي ، خپلې
ټولې چارې د حق په معیار او
تله تلي ، ډیره لږ اشتباه کوي ،
او چې اشتباه وکړي نو کو ښښ
کوي چې تکرار يې نکړي ، همدا
د خدای د پاک حبیب ﷺ وینا
ده چې فرمایلي يې دي : لا یلدغ
المؤمن من جحر واحد مرتین .
مؤمن له یوه سوري نه دوه ځله
نه چیچل کیږي ، د ویښ ضمیر
غږ او ریدونکی چې که یوځلې
د دښمن د مکر او فریب په دام
کې د نښتلو لا مله ضرر وویني
له هغه نه د عبرت درس اخلي
او په اینده کې د تل لپاره
ځیرک ، هوښیار او متوجه وي ،
د دښمن تاکتیکو نه او حیلې
وربانډې اغیزه نکوي ، له دښمن
سره مداهنت او څه واخله څه
پرېږده معاملې ته نه حاضریږي ،
پدې پوهیږي چې کافر د
مسلمان دوست نشي کیدای او
مسلمان د مسلمان دښمن نشي

گرځېدای مسلمان له مسلمان سره
د دوستۍ او ورورولۍ پرمفکورو باندې ټینګک ولاړوي ، له هغه سره متحد وي ، د هغه خیر خواه وي ، له هغه سره خو اخوږي او همدردي لري ، کوشش کوي هغه خنډونه او عوامل له مینځه یوسي چې د مسلمانانو ترمینځ تفرقه او بېلتون ، اختلاف او ځا ـ نځانی ، راولي او هڅه کوي چې د دښمن په مقابل کې خپل صف متحد او منظم کړي او هیڅ وت او درز پکې پر ینږدي او پدې توګه د خدای هغه مینه او محبت راجلب کړي چې وائی :
ان الله یحب الذین یقاتلون فی سبیله صفاً کانهم بنیان مرصوص .
الله له هغو مجاهدینو سره مینه لري چې د هغه په لاره کې داسې یوه متحد او محکم صف په تشکیلولو سره جنګیږي لکه انکاف شوي بې درزه دیوال .
د ویښ ضمیر خاوند مسلمان پدې پوهیږي چې اتحاد او یو والی د مسلمانانو د بری او کامیابی ستر عامل او اختلاف او تفرقه د بربادی او ورکا وی موجب دی خپله توله مینه او دوستی مسلمان او خپله توله کرکه ، بغض او نفرت کافر ته متوجه کوی او پدی وسیله خپل

نفس او روح تزکیه او سوتره کوی او ځان د فلاح سر منزل ته رسوی : قد افلح من زکها .
یعنی هغه چا بری و موندہ چی خپل نفس یی تزکیه او سوتره کړ . د نفس تزکیه د غوره اخلاقو سر چینه او مصدر ، او غوره اخلاق د انسان د شرافت او کرامت بنسټ دی ، یوازی په ښو اخلاقو سره انسانیت ته نجات ، امن ، اطمینان او صلاح په نصیب کیدای شی ، دا کار نه قانون کولای شی نه فلسفه ، نه یی حکومت کولای شی نه زور ، ډیر ځله پیښیږی چی غدار او مکار دښمنان ظلم د عدل ، فساد د صلاح ، شر د خیر او باطل د حق په بڼه کی وبرېښوی او د ساده لوحو

انسانانو د غولولو لپاره او خپلو ناولو شیطانی اهدافو ته د رسیدو په خاطر حقایق سر چپه معرفی کړی او هغه کسان تیر باسی چی د ضمیر غږ ته غوږ نه ږدی د مادی منافعو او ګټو د تمی په دام کی یی ونښلوی مګر ځوک چی د ضمیر او از ته غوږ ږدی هغه نشی غولولی، نه یی د مادی ګټو د تمی په لومه کی راګیرولی شی، هغوی د عدل او ظلم ، صلاح او فساد ، خیر او شر ، حق او باطل تو پیر د هغو معیارونو پر اساس کوی چی خدای ټاکلی دی ، د حق ، عدالت ، خیر او صلاح د تعمیم په لاره کی خپلی ټولی ذهنی او جسمانی قواوی په کار اچوی او له ظلم ، فساد ، شر او باطل سره مبارزه کوی او همدغه ده د ویښ ضمیر د خاوندانو دژوند تګلاره .

ВОЕННЫЙ БИЛЕТ
НУ № 8735772

پروپاگندیا کشنده ترین سلاح جنگ روانی

امت اسلامی درین برهۀ تاریخی وارد مرحلۀ خطرناکی از زندگی خویش که دیگر ملت های روی زمین نظیر آنرا مشاهده نکرده اند ، شده است . . .

دشمنان از هر طرف بالایش هجوم آورده وسرزمین ها وثروتها و افکار و مقدساتش را مورد تاخت و تاز قرار داده اند ، وجمعیتش را پراگنده وبه اختلافش افزوده اند ، و ستمهائی بحق این امت روا داشته اند که بنوشتن نیاید و بگفتن تمام نشود . . از جملۀ اسلحۀ کشندۀ دشمن یکی هم جنگ روانی است کـه مثلث شیطانی کمونیـزم ، یهودیت و صلیبیت در برابر این امت از آن کار میگیرد ، و درین راه همۀ وسائل مطبوعاتی و سمعی و بصری خـود را استخدام می کنـند و روشهای مختلفی از قبیل پروپاگند، پخش شائعه و شستشوی مغزی را بکار می بندد . . و اولین و آخرین هـدف دشمن عبارتست از درهم شکستن عقیدۀ این امت . . و گسستن شیرازه ای که وی را با دینش و ارزشهایش و اخلاقش پیوند می دهد ، و در نتیجه از هم پاشیدن وحدت و هم آهنگی امت اسلامی و ضعیف ساختن و

ترجمه بالتصرف: ع .سرباز

در نهایت بلعیدنش . . بنابرین ما فرزندان مکتب توحید مخصوصا در افغانستان بخون خفته که با ابرقدرتی مکار و فریبگر و شیطانی دست بگریبان هستیم خیلی زیاد به درک طبیعت و چگونگی این جنگ روانی و شناخت اسلحه و روشهایش و اندازه گیری خطراتش ضرورت داریم تا نگذاریم دشمن به اهدافش دست یابد و تا بتوانیم بعد از نقش بر آب کردن پلانهای دشمن ، جنگ روانی مضادی را بمنظور حوالۀ دسائس دشمن بطرف خودش ، بکار بندیم .

درین مقاله سخن را به پروپاگند که یکی از کوبنده ترین سلاحهای جنک روانی دشمن است اختصاص می دهیم و اگر فرصتی دست داد در مقالات بعدی سلاحهای شائعه پراگنی و شستشوی دماغی را مورد بحث قرار خواهم داد .

مفهوم پروپاگند و تعریف آن :

در عربی از کلمه پروپاگند به «دعایه» تعبیر می نمایند و دعایه مفاهیم متعددی دارد ، زیـرا در توالی اعصار و قرون مفهوم آن تغییر خورده و تعدیلاتی بر آن وارد شده است . .

نخستین کسیکه ایـن کلمه را بمعنی دعوت استعمال نمود حضرت رسول اکرم (صلی‌الله علیه وسلم) بود که در دو مکتوبش به هرقل پادشاه روم و مقوقس پادشاه مصر آنرا بکار برد ، در رسالۀ رسول کریم علیه افضل الصلاة والتسلیم به هرقـل بروایت امام بخاری چنین آمده است «بسم الله الرحمن الرحیم من محمد بن عبدالله ورسوله الی هرقـل عظیم الروم ، سلام علی من اتبع الهدی ، اما بعد :

فاني ادعوک بدعاية الاسلام اسلم تسلم يؤتک الله اجرک مرتين ، فان توليت فان عليک اثم الا ريسين ويا اهل الکتاب تعالوا الی کلمة سواء بيننا وبينکم» .

ترجمه : بنام خداونـد بخشنده و مهربان از محمد فرزند عبدالله و فرستاده الله به هرقل امپراطور روم ، سلامتی باد برکسیکه از راه راست پیروی می‌کند ، و بعد از سلام ، من ترا به اسلام فرا میخوانم ، اسلام بیـاور سالـم خواهی ماند و خداوند دو اجر برایت خواهد داد ، و اگر اعراض نمائی گناه همهٔ پیروانت بدوش تو خواهد بود ، و ای اهل کتاب بیائید بطرف کلمه یی که ما و شما مشترکا به آن عقیـده داریم» .

مفهوم دعـایه بمعنی دعوت از مفهوم عصری آن که همان پروپاگند یعنی پخش آراء و افکار است تفاوتی ندارد .. مگر این اصطلاح در میدان سیاست رنگ دیگری بخود گرفته و به اکاذیبی که جهت زیب و زینت دادن آراء و افکار پلیـد بکار میرود ، اطلاق میشود ، و بدین ترتیب این کلمه از مفهوم دعوت که بر اقناع و وضوح استوار است به مفهوم تسلط بر افکار و تلقین چیزی بر دیگران انتقال یافتـه است . . و این مفهوم یعنی مفهوم دوم در اثنای جنگهای جهانی اول و دوم تبلور خاصی داشته است .

بعد از جنگ جهانی دوم حینیکه جنگ روانی بازار گرمی پیدا کرد از پروپاگنـــد یا دعایه به پیمانهٔ وسیعی استفاده بعمل آمد زیـرا برداشت از جنگ روانی چنین بود که جنگ روانی یعنی پروپاگند مبنی بر استفاده از درسهای علم۔ النفس یا روان شناسی. . این معنی را میتوان از تعریفی که فرهنگ اصطلاحات جنگی ارتش امریکا برای جنگ روانی ارائه داده است ، بوضوح فهمید ، در آن فرهنگ آمده است (جنگ روانی عبارتست از بکار انداختن پلانی از جانب دولت برای اجـرآت پروپاگندی بمنظور تاثیر انداختن بر آراء و عواطف و مواقف و روشهای گروههای بیگانهٔ دشمن یا بیطرف یا دوست بگونه ای که در بر آورده شدن سیاست دولت و اهداف آن کمک نماید) باین ترتیب می بینیم که جنگ روانی بر اساس پروپاگندی که هدف از آن درهم کوبیدن معنویات دشمن با اتکاء بدروغ و فریب بطریقهٔ منظم و محکم در جنگ و صلح علی السویه می باشد ، استوار است . و پروپاگند یا دعایه با این مفهوم در شمار وحشتناک ترین و برنده ترین سلاح جنگ روانی در می آیـد. . دشمن وحشی و شکست خوردهٔ ما که در میدان نظامی در برابر نیروی ایمان مجاهدین دلیر و قهرمان ما بزانو در آمده است ، درین روز ها بیش از پیش و به پیمانهٔ وسیعی ازین سلاح کار میگیرد و از طریق دستگاههای دروغ پراگنی و کفر پخش کن خواهی داد و فریاد براه می اندازه که فلان جا دشمنان باصطلاح انقلاب (!) هفت ثور سرکوب شدند ، و در فلان منطقه فلان تعداد از فریب خوردگان بدولت انقلابی خـود پیوستند ، و فلان تعداد باصطلاح که در اثر تبلیغات زهر آگین دشمنان انقلاب (!) وطن را ترک گفتـه بودند ، بوطن باز گشتند ! ! ! در فلان ولایت فلان مقدار زمین به دهقانان و زارعین بی زمین توزیع گردید ! ! ! و . . . . .

همهٔ این پروپاگند های دروغین برای آن صورت میگیرد که از یک طرف روحیهٔ مجاهدین قهرمان ما ضعیف شده و هر جبهـه در هر جا که هست فکر کنند که با تسلیم شدن و یا سرکوب شدن فلان و فلان که دارای چنین

و چنان قدرت و توان بودند دیگر ما تاب مقابله با روسها را نداریم و آنها ما را نیز سرکوب و یا گرفتار خواهند ساخت ، پس بهترست تسلیم شویم !

و یا اشخاص فقیر و نادار و بی زمین و ضمناً ضعیف النفس فکر کنند که راستی روسها و مزدوران شان توانسته اند حکومت الحادی خود را تحکیم بخشند زیرا در فلان منطقه که تحت کنترول مجاهدین بود ، ایشان اکنون زمین توزیع می‌کنند و این بدان معنی است که حتما آنجا را تحت کنترول در آورده اند، پس مقاومت فائده ندارد باید پیش از پیش تسلیم شد و زمین گرفت !! و نیز مهاجرین فکر کنند که آرامش در کشور برقرار شده و روسها از بمبارد خانه ها و منازل و قریه ها و شهر ها دست کشیده اند و میتوان بوطن باز گشت زیرا فلان تعداد بوطن باز گشته اند ! !

و هم بدینسان روسهای وحشی و مزدوران فرومایهٔ شان بطریقه ـ های دیگری نیز از این جنگ روانی استفاده می‌کنند مثلاً احیانا پخش امید کاذب در بین مجاهدین و مهاجرین به حل قضیهٔ افغانستان از راههای دپلوماتیک و مذاکرات صلح تا با امید به حل سیاسی همت شان سست گشته و خونهای گرم شان که از خشم و غضب بجوش آمده است سرد شده و سلاح را بزمین بگذارند و مقاومت را بیفائده انگارند زیرا روسها از طریق حل سیاسی و دپلوماتیک افغانستان را ترک خواهند گفت ! ! ! و این روش پلید سال گذشته قبل از آغاز باصطلاح مذاکرات صلح جینو از طرف شیاطین روسی باینگونه مورد استفاده قرارگرفته بود که اعلامیه هائی توسط طیاره در بعضی از جبهات مجاهدین پخش کرده مژده داده بودند که قضیهٔ افغانستان حل شده است و ایشان باید سلاحهای خود را بزمین بگذارند !!

و از انواع جنگ روانی دشمن مکار یکی هم ایجاد یأس و نومیدی در بین مجاهدین نسبت به اتحاد در بین رهبران جهاد و در قلوب مردم مسلمان نسبت به مجاهدین و ایجاد شک در مورد پیروزی نهائی جنود اسلام برجنود کفر و بزرگ جلوه دادن اختلافات مجاهدین می باشد که درین روز ها بازار گرمی دارد و آنانیکه در تضعیف اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان کار می‌کنند زمینهٔ خوبی را برای پیشبرد این نوع جنگ روانی از طرف دشمن لئیم و لعین آماده می سازند .

بهرصورت دشمن شیاد هر قدر که از این آخرین تیر در ترکش داشتهٔ خود استفاده نماید بازهم ما مطمئن هستیم که بر مجاهدین قهرمان و مهاجرین درد دیده و ملت مسلمان و پیکارگر ما مؤثر واقع نمیگردد زیرا این ملت مسلمان است و مسلمان با نور ایمان و فراست خدا داد میتواند در روشنی اطاعت از احکام الهی به پلانهای شوم دشمن کافر پی برد و آنرا خنثی نماید و در رد همهٔ این اسلوب های جنگ روانی دشمن و بی تاثیر ساختن آن اتکاء و امید و باور به این آیات بینات قرآنی که بهترین اسلحه ضد جنگ روانی است و نظائر آن که در کتاب حکیم زیادست ، کافی بوده و از برندگی این سلاح خطرناک میکاهد و حتی آنرا متوجه خود دشمن می سازد : «کم من فئة قلیلة غلبت فئة کثیرة باذن الله» . . . یعنی چه بسا گروه کمی که به امر خداوندی برگروه زیاد غالب شده است و «الذین قال لهم الناس ان الناس قد جمعوا لکم فاخشوهم فزادهم ایمانا وقالوا

حسبنا الله ونعم الوکیل» . یعنی و آنانکه گفتند به ایشان مردمان که کافران لشکر جمع کرده اند ، بمنظور مقابله با شما ، پس بترسید از آن لشکر، پس زیادکرد این سخن ایمان ایشانرا و گفتند بس است ما را خدا و نیک کارگزار است».. و « ولا تهنوا ولا تحزنوا وانتم الاعلون ان کنتم مؤمنین» و سست نشوید و غمگین نباشید و شما برترهستید اگر مومن باشید.. و ده ها آیهٔ دیگر . .

اکنون باز میگردیم به تقسیم پروپاگند :

از ناحیهٔ مصدر و هدف پروپاگند را اصطلاحا به سه دسته تقسیم کرده اند و آنها عبارتنداز :

۱- پروپاگند سفید : و آن پروپاگندی است که دارای مصدری معروف و هدف معین بوده و دارای صبغهٔ راستی و صدق است و ممکن است این پروپاگندیا دعایه را با معنیدعوت به حق و خیر نزدیک دانست...

۲- پروپاگند سیاه : و آن پروپاگندی است دارای مصدری ناشناس مانند پروپاگندهائی که از رادیوهای سری پخش میگردد و از اوصاف آن پخش شعار های پر رزق و برق ، و دروغ وخدعه و قلب حقائق بوده و بیشتر بر تکرار مطالب جهت جانشین ساختن آن در اذهان مردم اتکاء می‌کند . . . اینگونه پروپاگندها و تبلیغات دروغین عمدتا از طرف رادیو هائیکه سررسداران خونخوار کرملین در اختیار مزدوران خویش میگذارند تا بر غلبه ملت و خاک و منافع ملی خود و بنفع روسها بر نامه پخش کنند ، بنشر می رسد که از آن جمله میتوان از رادیوئی نام برد که عدهٔ از مزدوران کریملین از ماسکو بر علیه جمهوری اسلامی ایران توسط آن چرندیات و دروغها و اباطیل راکه کرملین به خورد شان می دهد ، پخش می کنند و اکاذیب پوچ و واهیات بی ارزش شان یکرنگ و تکراری می باشد .

همچنان پروپاگند سیاه از طرف آنعده از وسائل دسته جمعی که دارای مصدری شناخته شده می باشند ، پخش میشود و همهٔ صفات دروغگلویی و خدعه ومکر وغیره که در بالا ذکر شد درآن وجود می داشته باشد که رادیوی استعماری موسکو و رادیوی مزدوران کابل از چنین رادیو ها اند و دروغهای شاخدار وتبلیغات زهر آگین پروپاگندهای بسموم کننده همهٔ پروگرامهای این دو رادیوی شیطانی را تشکیل میدهد و هرکسی و لودارای عقلی کودکانه هم باشد با چند لحظه‌گوش فرادادن بآنها میتواند باین حقیقت پی برد و هم بدینسان با یک نظر در وسائل سمعی و بصری شرق و غربی و حتی عدهٔ از کشور های اسلامی که در تحت تسلطحکومت های‌طاغوتی قراردارند چهره کریه پروپاگند سیاه را میتوان دید،کمونستهای یمن و متذکر عمله رادیو حزب بعث حاکم در سویه ، ورا دیو کمونیست های یمن ، اما مثال پروپاگندیا تبلیغات سفید که‌منطبق با حقائق بوده و پرده از چهره کثیف طواغیب و استعمارگران و دشمنان اسلام چه در شرق و چه در غرب برمی دارد ، آن حقائقی است که در در مورد ماهیت اسلام ستیزانه حزب بعث سوریه بسر دمداری حافظ اسد این مزدور کثیف کرملین از رادیوی مجاهدین سوریه پخش میشود و افشاگری‌های که توسط رادیوی انقلاب اسلامی افغانستان صورت میگیرد و مشت محکمی است بردهان پلید و دروغباف و دروغگوی گرگان ماسکو و شغالان کابل .

ادامه دارد

شهرت ننگیال

افغانستان او د ژنیو خبری

د اوری نمیخواهد خونبها نمیگیرد
انتقام میجوید میهنی که من دارم

د افغانستان مسلمان ولس د اسلامی عقیدی له مخی امن خوښوونکی او په سوله مین ولس دی . اوتل یې د سولې ، امنیت او ښه گاونډیتوب د فضا را پیدا کولو په لاره کې هڅه کړیده .

له ډیری پخوایې د تیری کوونکو او ښکیلاگرو پرخلاف د خپل مخالفت غږ پورته کړیدی او تر اسارت لاندې ملتونو سره یې د آزادی په لاره کې له هغوی نه هیڅ راز مادی او معنوی مرسته ندی سپمولی .

د افغانستان مسلمان ملت د فلسطین د داعیې کلک ملاتړ کړی او د اسرائیلو د تیری په مقابل کې د خپلو فلسطینی ورونو د حقوقو د دفاع په ارخ کې ولاړ دی . هغه وخت چې د فلسطین او نورو عربی هیوادونو او اسرائیلو ترمنځ توده جگړه روانه وه د افغانستان په گوټ گوټ کې له فلسطینی جنگیالیو سره د مرستې لپاره اعانه او چنده تولیدله او د کابل ښار د پلخشتی جامع جومات د دغه اعانی او چندې تولولو لوی مرکز ؤ ،

گڼ شمیر خلکو د وخت له نامطلوبه حکومت څخه وغوښتل چې د دوی لپاره لازم تسهیلات برابر شي څو له فلسطینی ورونو سره په تاوده سنگر کې اوږه په اوږه دیرغلگرو اسرائیلو پرخلاف وجنگیږی . او همدا اوس هم سره لدې چې افغانان پخپله له یوه نړی خوړ ښکیلاگرپکټ سره په یوازی ځان او تش لاس جنگیږی د افغانستان د مجاهدینو مشرانو د فلسطین قضیه خپله قضیه گڼلې ده .

او پداسی شرایطو او حالاتوکی چې د افغانستان مسلمان ولس له سره وحشی استعمار سره په یوازی ځان د سرو وینو په بهیدو دغری وهی په نړیواله سویه او مجامعو کې یې د آزادی غوښتونکو غورځنگونو بشپړ تائید او ملاتړ کړیدی او د بین المللی تاوجنو حالاتو په وړاندې بې تفاوته ندی پاته شوی .

او نن چې پخپله افغانستان د روسی ښکیلاک تر نظامی یرغل لاندې راغلی ، افغانان یې د ایمان په وسله او د مټ په زور په یواځې ځان په نره مقابله کوی ، او د آزادی په لارکې وینی تویوی مالونه قربانوی او سرونه .

د افغانستان د مسلمان ملت مقاومت د استعمار او تیری کوونکو پرخلاف پراسلامی عقیده او انـدو د ولاړ جهاد دی او ترهغه به دغه جهاد روان وی چې بشپړی خپلواکی او د اسلامی حکومت د تنگیدو لوړی هیلی ته نه وی رسیدلی .

د روسانو دغه بیشرمانه او بربنډ تیری په سیمه او نړی کې د ناکراری او بې امنی اوربل کړی چې د سیمې او نړی د ډیرو هیوادو خپلواکی او د منطقی سوله او امنیت یې له سخت تهدید او گواښ سره مخامخ کړی دی .

افغانان څه کوی : هغوی په

هواخې سر د خپل دین او آزادی د دفاع په لارکې را ولاړ شوی قربانی ورکوی او تیری کوونکو سره مقابله کوی ، او د سره ښکیلاک د سیلاب په مخه کې د فولادو د غره په څیر ولاړدی .

افغانان لداسی پیښو سره د اشنائی اوږده سابقه لری او څکه خوی اوسنی ژغورنده مقاومت بریالی پرمخ روان دی .

تاریخ شاهد دی چی د افغانستان آزادی د توری په زور ساتـل شوی او ګټل شویده او همداسی به د توری په زور ګټل کیږی او ساتل کیږی .

د روسانو له نیغ په نیغ یوځی یرغل وروسته چی د ملګرو ملتو اداری د افغانستان د قضیی د سیاسی حل !!! په نامه کومی څری پیل کړیدی هغه نـه د نړیوال عدالت پر بنسټ ولاړی دی او نه خپله د ملګرو ملتو له منشور اساساتو سره اړخ لګوی ، او دادی د دریم پړ او په پای ته رسید وسره یې یوځل بیا د ناکامی څپری پرمخ وخوړلی د دغه راز خبرو د جریان ناکامی خو موږ د خالګرو څپروننو او اعلامیو له لاری مخکې اټکل کړی وه ، هغه وخت چی د قضیی د ذیدخله لوریو له ګډون نه پرته د مذاکراتو جریان پیل شو .

پدی هکله د مجاهدینو موقف روښانه دی او هغه دا : لکه څنګه چی په مخامخ او وګړی معامله کې یې له روسانو مخ ندی اړولی همدارنګه د خبرو او مذاکری له میزنه هم مجاهدین مخ نه ګرځوی ، چی له روسانو سره د هغوی پر وتلو او د هغوی د تیری د پای ته رسیدو په باب خبری وکړی . پدی شرط چی خبری د قضیی د ذیدخله طرفو یعنی مجاهدینو چی د خپلی آزادی او روا حقوقو د ګټلو لپاره جنګیږی او تیری کوونکو روسانو ترمنځ مستقیمی خبری وی . او هغه شان چی مجاهدین د مبارزی او تودی جګړی په ډګر کې پاته ندی راغلی همداسی د خبرو او منطق په میدان کې هم د خپلو حقوقو د اعادی په لاره کې پراخه څواک او توان لری .

له موږ سره د خپل قهرمان ملت مقاومت او جهاد مطرح دی او د روسانو غیر قانونی او بیشرماله تیری ! زموږ ملت ته هیڅکله هم داد زغم ورنده چی د دوی له جهاد او مقاومت څخه دی یواځې د مهاجرو مسأله جوړه شی څکه د مهاجرو مسأله او نوری تاوجنی پیښی د روسانو د همدغه نظامی تیری له اصله منځ ته راغلی دی او کله چی دغه تیری پای ته ورسیږی د مهاجرو مسأله او نور قضایا پخپله اواریږی .

افغانان لګیادی ویڼه او سرونه ورکوی او خپل جهاد پرمخ بیایی او د آزادی په لارکې د سر، مال او اولاد قربانی ورکوی ، افغانان را پاڅیدلی او دښکیلاکګرو پرخلاف مبارزه کې یې خپلی سینی سپر کړیدی . افغانانو پاڅون کړی او د نړی د وحشی استعمار پرخلاف یې د جهاد او مقاومت توغ او چت کړیدی ، او روسان هم د دوی د حقه مبارزو د څپلو لپاره له هیڅ وحشت او بربریت نه ډډه نکوی او لګیادی خپلی قواوی زیاتوی او لوی پوځونه افغانستان ته رالیږی :

او پدی منځ کې د ملګرو ملتو اداره د هغه سرمنشی او خاص استاځی یې لګیادی یې او ما چه ځانونه خولی کوی اوهسی د نښی شاوخوا ولی ، د ایران کابل او اسلام آباد چکرونه وهی او پدی دول هم ځانونه غولوی او هم نور .

او کله د هغه او دغه ترمنځ د سیاسی حل !!! د خبرو جریان

اعلان کانـدی ، ځو ورځی په ژینو کی تیری کـړی او پدی لړکی خو کله قضیه په سلوکی پنځه نوی حل وبولی یا لږ تنزل وکا داسی چـی یوازی خـبری سودمنی وښیی او په راتلونکی کی یی دوام ته اشاره وکا .

او روسان پدی تمه چی له یوی خوا د نړیوالو په اذهانوکی د خپل وحشت او تیری په باب نظرونه واړوی او له بلی خوا د ځینو سادګانو او بی بصیرته کسالو پواسطه یوه هنګامه رامنځ کړی دغه خـبرو ته مازی سرو بنوروی خپل غلام شا محمد دوست ورته په شا وتپوی . او غواړی چی لدی لاری په خپلو جنایاتو او رسواییو سرپوښ کیږدی ، او له داخلی او خارجی فشارنـه د ژغورنی او د خپلی بایللی سیاسی ابـرو دا عـادی په لاره کی ګټـه واخلی .

چی دادی د دغه خبر ودریم پړاوهم د لومړی او دوهم پړاو په څیر پرتندی د ناکامی داغ وخوړ اوشپږ میاشتی وروسته یی د څلورم پړاو وار را رسیږی .

دغسی جریانات او لاری چاری پرتـه لدی چی د ملګرو ملتو د اداری لا مسخره توب او د دغه مؤسسی غـیر اغیـز منتوب او بیکاری ثابتـه کـړی بـل څـه نشی کولی .

لکه علامه اقبال چی ډیر ښکلی اتکل کړی و :

برفتـند تا روش رزم دراین بزم کهن
دردمندان جهان طرح نوی انداخته‌اند
من ازاین بیش ندانم که کفن دزدی چند
بهر تقسیم قبور انجمنی ساخته اند

خو د افغانستان مسلمان ولس پوه دی هغوی د قضیی د حل ریښتینی لاره پیژنی او هغه وسله وال جهاد او مقاومت دی.

د افغانستان د مسلمان ملت جهاد د هیواد له پرتم زیږونکو دنګوغرو پیل شویدی او دهواد د پاکی غیږی په وینو لړلیو سنګرونو کی یی دوام موندلی او له همدغه سنګرو به زموږ د اسلامی انقلاب د بری مظاهره کیږی . دغه پاځون او انقلاب د هیـواد په ویاړلو سنګرونو کی پیل شوی او د همدغه سنګرونو له لاری بـه زموږ او روسانـو ترمنځ فیصله صورت مومی.

«ویومئذ یفرح المؤمنین بنصرالله»

پیوسته به گذشته

درسهایی پیرامون مبارزهٔ اسلامی

نویسنده : سعید حوی
مترجم : سعش

درس سوم !

«ضرورت جستجو از نمونه های سازمانی بخاطرجنبش اسلامی یکتا»:

تشکل یابی مسلمانان بحیث یک قدرت از وجیبه ها و فریضه هایی است که بدوش مسلمان گذاشته شده و آیه های مبارک «واعتصموا بحبل الله جمیعاً ولا تفرقوا» .
(آل عمران : ۱۰۳)
و «ولا تنازعوا فتفشلوا وتذهب ریحکم» . (انفال : ٤٦)
نشانگر حقیقت فوق است .

آری همه مسلمانان مکلفیت دارند تا در جهت تحقق و انجام وجیبهٔ یاد شده تلاش نمایند ، ولی اینکه مسلمانان چگونه بحیث قدرتی در یک کشور متشکل می شوند ؟ و چطور می توانند در یک منطقه نیروی واحد را تشکیل دهند ؟

و آیا خواهند توانست در قارهٔ از عهدهٔ این مسئولیت بر آیند ؟ و آیا شائستگی آنرا دارند تا بحیث نیرویی در جهان تکتل یابند ؟ .

بر همه مسلمانان است که تلاش خود را درین جهت مبذول داشته و برماست تا از آن شکل سازمان ـ هایی جستجو نمائیم که آرمان یاد شده را تحقق بخشد و در جستجوی شخصیت هایی باشیم که قابلیت و شائستگی انجام رسالت مذکور را دارا باشند و باید موانع و مشکلات حائل در راه تحقق مأمول فوق تشخیص گردد و در امحاء و اذالهٔ آن کمر بندیم .

مسلمانان بفضل خداوند و یاری آن از رسیدن بذروهٔ کمال در امور نام برده هرگز عجز احساس نخواهند کرد ، و بر آنها است تا در برابر آنهائیکه ارادهٔ سنگ اندازی در راه انجام این سترگ فریضهٔ دارند موقف واحدی اتخاذ نمایند .

یقیناً از جمله چیز هائیکه ما را در انجام ان رسالت یاری میدهد همانا هسته گذاری یک الف باء سازماندهی و ایجاد یک بینش وسیع اسلامی است در زمینه ، به نحویکه شائسته و مناسب تعالیم والای اسلام باشد . ما در گذشته هم یاد آور شدیم و درین کتاب هم چیزهائیرا که نقش کمک رسانی را بازی می‌کند یاد آوری خواهیم نمود ، و در عین حال ما درینجا این را هم یاد آور می شویم که آنچه ما درینجا تشخیص و قلمداد می‌کنیم اجتهاد و برداشتی است قابل مناقشه ، اجتهاد و برداشتی نیست که مناقشه ناپذیر بوده و ثانی نداشته باشد .

شکی نیست که مثالی ترین شکل درین زمینه آن است که از خلال مناقشه و مباحثه بدست آمده و از حلاجی تجربه و آزمایش بر آمده باشد . . آنچه درین جا از اهمیت ویژه برخوردار است همانا دست دوستی دادن مسلمانان بیکدیگر بوده و باید مرزهایی جستجو شوند که تلاق آراء و نظریات را در همه سطح ما تامین نمایند .

واضح است تا زمانیکه هر قدر مسلمان سازماندهی نگردیده و تا هنگامیکه سازمان های اسلامی اهداف خویش را توحید نبخشند، سهل انگاری خطری در انجام بسا وجیبه ها بمیان خواهد آمد، از همین جاست که ضرورت برخورداری از عقلیت سازماندهی ای که بتواند سازمان باصلاحیتی را هسته‌گذاری نماید و توانمندی انکشاف آنرا داشته باشد، تبارز می‌کند، ناگفته نباید گذاشت که فقدان عقلیت یاد شده موجب خواهد شد که عفریت کفر سیاهی‌گستر، گام های راسختری خواهد نهاد و خطوه های وسیع تری خواهد برداشت.

آه! چه بی آمد دهشت را؟
چه فاجعهٔ مشکل خیز؟
و چه گناه سنگین کمر شکن؟

درس چهارم: «درست راهیکه حسن البناء بر پیروان خطش در موقف‌گیری در برابر دیگران تعین کرده است».

حسن البناء که ـ که رحمت خداوند شامل حالش باد ـ در یا داشت های خود موضوعی را با عبارت زیر عنوان کرده است «موقف اخوان المسلمین در برابر دیگران».

شاد روان «بناء» در یاد داشت‌ـ های خود رهنمائیهای دیگر را در فراروی برادران همرزمش قرارداده است:

۱ـ وجیبهٔ یک برادر مسلمان است تا هدف خویش را بصورت تمام عیار شناسایی نموده و آنرا بحیث یگانه مقیاسی میان خود و دیگران قرار دهد.

۲ـ هرروش و برنامهٔ که از اسلام پشتیبانی نکرده و بر پایه‌ـ های عمومی آن استوار نباشد منجربه پیروزی نخواهد شد.

۳ـ هر گروه و هیئتی که با عملکرد خویش بخشی از بخش های برنامهٔ «اخوان المسلمین» را تحقق بخشد مورد تائید و پشتیبانی «اخوان المسلمین» در آن بخش خواهد بود.

٤ـ زمانیکه اخوان المسلمین گروهی یا هیئتی را طرف تائید قرار میدهند آنها راست تا نخست این باور را بدست آورند که آن گروه و هیئت یاد شده هیچ زمانی هدف آنها را مورد انکار قرار نخواهد داد.

۵ـ احزاب و هیئت های سود بخش با تقویه و پشتیبانی از آنها، در جهت آرمان و هدف توجیه می شوند.

۶ـ اخوان المسلمین از هرطرز ـ دیدیکه خواهان توحید کوشش های مسلمانان در سائر اکناف این کرهٔ خاکی باشد استقبال نموده و مفکورهٔ «جامعه اسلامی» را چون نشانهٔ از نشانه های بیداری مشرق مورد پشتیبانی قرار میدهد.

۷ـ اخوان المسلمین میانهٔ نیک و مخلصانهٔ با همه هیئت های اسلامی داشته و با وسائل دست داشته در محدودهٔ امکانات خود در جهت تقریب بین آنها تلاش بخرچ میدهد.

اخوان المسلمین بآن باور است که دوستی بین مسلمانان بحیث نیک ترین اصلی در جهت بیداری آنها بوده و با هر گروه و هیئتی که قصد نطفه گذاری شبه هائیرا چون «قادیانیگری» «بهائیگری» در گسترهٔ مبانی و مفاهیم اسلامی داشته باشد از در رویا روی پیش خواهد آمد.

این فقره و لوکه کوتاه میباشد ولی در آن سترگ مبادی و اساساتی نهفته است که پیراسون برخی آنها توقف نموده و مختصراً بتوضیحاتی می پردازیم:

۱ـ (وجیبهٔ هر برادر مسلمان است تا در آرمان و هدف خویش شناسائی تمام داشته و آنرا بحیث یگانه مقیاسی بین خود و مردم تلقی نماید)، این اصلی اولین نقطه در استراتیژی ما بحساب می رود تا مسلمانی تقدیم جامعهٔ اسلامی کنیم که همه چیز را به میزان اسلام سنجش نماید و در روشنایی

آن عمل کرد ها و کنش های خود را قالب بندی نماید و هر گونه نا کامی درین نقطه باعث آن می شود که همه معیار های پیروزی نابود گردد .

۲- (پرورش و برنامه ای که اسلام مورد پشتیبانی او نبوده و بر پایه های عمومی آن استوار نباشد به پیروزی منجر نخواهد شد).

موقف یاد شده موقف عمومی است که هرگز از آن تجاوز نخواهیم کرد .

یقیناً هر نظام و روشی که بر اصول بنیاد دین اسلام تمرکز نداشته باشد و یا علیه اسلام حربی را براه اندازد و یا گامی در جهت تحقق آن نبردارد ، نظامی است که جز زیان ابد سودی بر آن مرتب نخواهد شد ولوکه نمودی داشته باشد زیبا و فریبنده و ادعایی داشته باشد بلند پروازانه و . . .

این تجارب لائیکی و علمانی در سرزمین ما جزاینکه ویرانی اقتصادی، سیاسی و ضعف نظامی را ببار آرد سودیرا متوجه کشور های ما نخواهد کرد .

از همین جاست که بدیدهٔ احترام نگریستن ما بهر یک از نظام های غیر اسلامی محال می نماید همانطور که تصور امکان تحقق پیروزی از رهگذر این نظام ها از طرف پیروان مکتب قرآن محال است .

۳- (هر هیئت و گروهیکه با عملکرد خویش بخشی از بخش های برنامهٔ «اخوان المسلمین» را تحقق بخشد مورد تائید و پشتیبانی «اخوان المسلمین» در آن بخش ویژه میباشد) .

٤- (وجیبهٔ «اخوان المسلمین» است که وقتی هیئتی یا گروهی را طرف تائید قرار میدهند باید نخست این باور را بدست آورند که آن گروه و هیئت یاد شده هیچ زمانی هدف آنها را مورد انکار قرار نخواهد داد) .

این دو نقطهٔ یاد شده تمثیل گر استراتیژی ما در برابر همه گروه ها و احزابی است که موجودیت دارند. بلی درین جا احزابی موجود هستند که با ما در حالت جنگ و کشمکش قراردارند که البته رویا رویی ما در برابر آنها در موقف متناسب با موقف آنها است.

چه اسلامی باشند ، چه غیر اسلامی ، و احیانا چنین هم می شود که آنها را مورد عفو و گذشت قراردهیم.

اما موقف ما در برابر گروه ها و احزابی که بخشی اهداف ما را تحقق می بخشند باین بیان است که :
هرگاه اطمینان حاصل کردم که اهداف ما در هیچ وقتی مورد انکار آن احزاب و گروه ها قرار نمی گیرد درین وقت آنها ازین ناحیه مورد پشتیبانی ما هستند .

بصورت مثال بسا دانشمندان در بخش های دانش و علم موجود هستند که هر یک از آنها بخشی اهداف ما را تحقق می بخشند ،

نمونه های این گروه ها هرگاه منکر اهداف و آرمان های ما شدند ما از آنها پشتیبانی نخواهیم کرد و برادران خویش را نیز از رفتن بسوی آنها باز خواهیم داشت . ولی هرگاه باین باور شدیم که آن گروه ها منکر آرمان ها و اهداف ما نیستند درینصورت مورد تائید ما در بخش مذکور می باشند ، شمای‌توانید بهمین مقیاس همه هیئت ها و احزاب موجود را مورد ارزیابی قراردهید .

۵- (احزاب و هیئت های نافع و سود بخش با تقویه و پشتیبانی از آنها ، در جهت آرمان و هدف توجیه می شوند). این اصل بحیث یک اصل عام، بخش بزرگ استراتیژ ما را تشکیل میدهد ، باین بیان که هر گروه سود بخشی که بخشی از اهداف منطقه ای و جهانی ما را تحقق می بخشد و هیچ زمانی آرمان ها و اهداف ما را مورد انکار قرار نمی دهد، ما در توجیه آن در جهت آرمان و هدف از تقویهٔ آن دریغ نکرده و در جهت تضعیف آن قدمی بر نخواهیم داشت .

بصورت مثال : « گروه دعوت و تبلیغ» گروهی است که خدماتی در سطح جهانی و منطقه ای نسبت باسلام انجام میدهد ، تائید و تقویهٔ همچو یک گروه از طرف ما از امکان بدور نبوده و بسیار ممکن است که ما بخش بزرگ از عناصر مربوط بخود را بانها گسیل داریم تا با آنها در نقش افراد نه بنام گروه کار هائیرا اجراء نمایند و در اثناء کار با آنها همه التزامات وضع شده از طرف آنها را پذیرا می شوند .

۶- اخوان المسلمین از هر طرز دیدیکه خواهان توحید کوشش‌های مسلمانان در سائر اکناف این کرهٔ خاکی باشد استقبال نموده و مفکورهٔ «جامعه اسلامی» را بحیث نشانهٔ از نشانه های بیداری شرق مورد پشتیبانی قرار میدهد .

شکی نیست که این قاعدهٔ اساسی مهمی از اساس های طرز تفکر ما را بازگو می کنند ، و بهمین اساس است که هرگامیکه در جهت گرمجوشی و ایجاد تقارب بین مسلمانان برداشته می شود مورد انکار ما نبوده بلکه از آن پذیرائی و استقبال خواهیم نمود ، مگر اینکه این گام از قماش (مسجد ضرار) باشد .

باید اذعان داشت که این فقره جزء مهم استراتیژی ما را در میدان عمل تشکیل میدهد .

۷- (اخوان المسلمین نسبت بهمه گروه های اسلامی نظر نیک و مخلصانه داشته و با وسائل دست داشته در جهت تقریب آنها تلاش بخرچ میدهد ، اخوان المسلمین باین باور است که دوستی و مودت بین مسلمانان بحیث صالحترین اصلی در جهت بیداری بحساب می رود ، و با هر گروه و هیئتی که قصد ایجاد شک و اشتباه در مفاهیم و معانی اسلامی

را چون قادیانیگری و بهائیگری داشته باشد رویا رویی و مقابله پیش می گیرد) .

این قاعده از مهمترین قواعد طلایی استاد بناء در استراتیژی عمومی ما بحساب می رود و ما با حرکت معارض با اسلام چون قادیانیگری و بهائیگری در تضاد بوده و در برابر همه گروه های اسلامی موقف مخلصانه و دوستانه اتخاذ می کنیم ، از همین جاست که گروه ها و احزاب اسلامی ، بحیث حرکت های معارض در برابر ما شناخته نشده بلکه ما تلاش بخرچ میدهیم تا بهر وسیلهٔ که باشد واسطهٔ گرمجوشی میان آنها باشیم .

این قاعده که فوقاً از آن تذکر رفت ما را در برابر مفکورهٔ «صف واحد اسلامی» و مفکورهٔ «تعدد احزاب وگروه های اسلامی» قرار میدهد ، و ما باین باور هستیم که تنها موجودیت حب و دوستی درمیان مسلمانان نه چیز دیگر ، نیکو ترین و شائسته ترین اصل در بیداری مسلمانان بحساب می رود و از همین جاست که ما دست دوستی را بهمه مسلمانان دراز کرده و همه را بسایه سترگ خیمهٔ دوستی و مودت دعوت می‌کنیم . برمبنای همین قاعده این درک بما دست میدهد که امکان دارد در یک مملکت گروه- های اسلامی زیادی بپا شوند ، امکان دارد که جمعیت های خیریه تشکیل شوند امکان دارد گردهم آئی هایی پیرامون دانشمندی در بخش علم و در بخش تربیه که از ویژگی اسلامی برخوردار باشند تشکیل شوند .

ما نسبت بهمهٔ این گروه ها اخلاص می ورزیم و باندازهٔ توان خویش تلاش می‌کنیم که نزدیکی را بین آنها ایجاد کنیم و حتی بالاتر ازین هم راه ما پیوسته ایجاد یک جبههٔ اسلامی در هر مملکت خواهد بود تا با تلاش ما ازین طریق مسلمانان موقف واحدیرا در برابر هر پدیده اتخاذ نمایند و تا خویشتن خواهی‌های خودها را در راه خدا و خاص برای خدا فراموش کنیم . آری ! زمانیکه موقف ما در برابر احزاب اسلامی این باشد پس اساساً موقف ما در برابر هر فرد مسلمان این خواهد بود که دوستی مخلصانهٔ را پیشکش آن نمائیم زیرا همین دوستی ایجاد گر اساسی در بیدار سازی یک فرد مسلمان خواهد بود .

شکی نیست که نقاط یاد شده بحیث نشانه های بزرگ در استراتیژی عمومی و خصوصی ما بوده و استاد بناء هم با طرح این نشانه ها ما را در راستای راه درستی در موقف‌گیری با دیگران قرار داده است .

محمد نعيم (نائب)

حضرت عمر رضی الله عنه او سیاسی چاری

حضرت عمر (رضی الله عنه) به د خلافت په وخت کی د مسلمان ملت دهری طبقی د افرادو د ځانګری او ټولنیزو اخلاقو د څرنګوالی څارنه کوله، چی په هرچاکی به یی څه نیمګړتیا ولیده سمدلاسه به یی متوجه کاو، او نیمګړتیا ته به یی ګوته نیوه.

د اسلامی دولت د کارکوونکو د انتخاب او تعین په هکله یی خاصه توجه لرله او د هرکار لپاره یی داسی کسان ټاکل چی د نوموړی کار د اجرا کولو به ښه وړ وو، په هر راز حالاتو کی له انصاف نه کار واخلی، له ظالم نه د مظلوم حق ترلاسه کړی، او مظلوم د تیری کوونکی له تیری څخه وژغوری او څوک د داسی کار لپاره ونه ګمارل شی چی د هغه کار د کولو اهلیت پکی نه وی.

د یوه مأمور له ټاکونه وروسته به یی له نوموړی مأمور څخه د څلورو عادلو او منلیو ګواهانو په وړاندی لیکی ژمنه او تعهد ترلاسه کاوه او په لاندی څلورو خبرو به یی ضمانت ورنه اخیست:

۱- ان لا یرکب برذونا.

پر تاتاری آس باندی به نه سپریږی.

۲- ولا یلبس ثوباً رقیقا.

نری او نازکی جامی به نه اغوندی.

۳- ولا یأکل رقیقا.

او نرم خواړه به نه خوری.

٤- ولا یغلق الباب دون حوائج الناس ولا یتخذ حاجباً.

د کار د دفتر دروازه به د خلکو په مخ نه بندوی او نه به پهره دار د روی چی خلک د خپلو ستونزو لپاره په آزاده توګه د رشی.

یوه ورځ حضرت عمر رضی الله عنه دنرخ د کنترولولو لپاره بازار ته لاړ، په بازار کی ګرځیده، د هرڅیز د قیمت د معلومولو په هکله یی معلومات ترلاسه کول، چی یوسړی ور مخ ته شو او داسلامی حکومت له یوه والی نه یی د شکایت په توګه داسی عرض وکړ:

ای عمر! (رضی الله عنه) تاسی له خپلو والیانو، عاملینو او مأمورینو نه تعهد ترلاسه کړی، ضمانت مو ورنه اخیستی او څو شرطونه مو ورته تعین کړی، فکر کوی چی د خدای (جل جلاله) له عذاب

څخه به د دی تعهد ، تضمین او شرطونو په وجه خلاص شی ؟

په مصرکی ستا لخوا مقرر شوی

والی عیاض بن غنم (رضی‌الله عنه) د نری ململ کمیس اغوندی او د چاڼ شو واوړو ډوډی خوری.

امیرالمؤمنین حضرت عمر (رض) به یوازی د شکایت په اوریدو عمل نه کاوه ، بلکی له شکایت نه وروسته به یې هم پوره پلټنه کوله ، لدی کبله یې د اسلامی دولت مفتش (پلټونکی) محمد بن مسلمه (رضی الله عنه) ته وظیفه ورکړه چی مصر ته لاړ شی او د نوموړی عیاض بن غنم (رض) «چی شکایت یې ورته شوی و» د ژوند د څرنګوالی او له خلکو سره درویې یې پلټنه وکړی او امیر - المؤمنین ته یې راولی .

امیرالمؤمنین محمد بن مسلمه (پلټونکی) ته دا هم وویل : عیاض بن غنم چی کومی جامی اغوستی وی په هغو کی یې راوله او د جامو د بدلولو وخت مه ورکوه .

محمد بن مسلمه (رضی الله عنه) چی د مصر والی (عیاض بن غنم) ته ورغی وې لیدل د کار د دفتر په وړاندی یې پهردار ولاړ دی ، څوک نه پریږدی چی ورشی .

محمد بن مسلمه ځان ورته معرفی و دفتر ته ورغی، والی (عیاض بن غنم) یې په داسی حال کی ولید چی د نری ململ لباس یې په تن کی ؤ ، ورته وې ویل :

محمد بن مسلمه : ته امیرالمؤمنین مدینی ته غوښتی یې .

عیاض بن غنم : وخت را کړی چی دا جامی بدلی کړم .

محمد بن مسلمه : نه ! داسی نه کومی جامی چی دی په تن کی دی هغه نشی بدلولی ، ځکه چی د امیرالمؤمنین همدا امر دی .

دواړه د امیرالمؤمنین حضرت عمر (رضی الله عنه) په امر له مصر نه د مدینی پلور را روان شول .

حضرت عمر (رضی الله عنه) د دوی له رسیدو لومړی خبرشو چی پلټونکی (محمد بن مسلمه) او والی (عیاض بن غنم) را رسیدونکی دی د محکمی (مسجد) په لور را روان دی، دی هم‌کی لدی چی

عیسی محمد عصمت قانع

اختره

د نکریزو له سرخی
د رنګوله رنګینی نه
د سرور په ورځو شپوکی
د اختر له خوشحالی نه

دلته پاتی رنځ او غم دی
د ستم له کوډا ګیانو
دلته زړه د انسان شین دی
د شرف له لوټمارانو
دلته وینی دی بهیږی
په برچو د قصابانو
بیا چنګیز په نخیدو دی
په هډو کډو د خوارانو

ای اختره بختوره
نه سرور اورنګینتوب یې
د زرد اروپه کوروکی
د یوالو باندی زرکوب ئې
په پالنګ دبې دردانو
دستی یو رنګین خوب ئې
ته دنورو رنګین عید ئې
ته د نورو خوشحالتوب ئې

مونږ دبل اختر په هیله
دادې هاند کوو تیږو
د آرمان په قافله کی
په سینو باندی بنوئیږو
د یو بل اختر لپاره
په سرو وینو کی لمبیږو
د یو بل سبا لپاره
تاریکو سره جنګیږو

نه ژوندون کی موتیاری
نشته څرک له روښنائی نه
د نکریزو له سرخی نه
د رنګو له رنګینی نه
د سرور په ورځو شپوکی
د اختر له خوشخالی نه
دلته پاتی رنځ او غم دی

انقلا

غو

چی را غوند چیرته ق
ګړنګونو ته روا
بد بینی، بې باوری
له هر چا سره ملګ
«له یوه لاسه تک نه
ډیر ګلان چی غاړه ور
چی سرکیږدی پرسندان
نو د ښښ پلاس تړی
چی په مینه کی پتنګ
په رڼا د بل شمع
څو خوری وری کړ
پوخ خنځیر او یوه
پر غلیم، ګوزار ته
کومه توره چی په
چی دلبل او دلایل
افسانه شی، افسانه
عمل ډیر خبری
نو او ږدی خبری
کاف ولام له خپله ژ
چی ناخوال چیرته و

د اختــر سوغات

امان الله «نصرت»

اختره راغلی ستړی مه شې په خیرونو راغلی
د اسلامی امه تاریخ کی د ښادی یادګاری
ستا په راتلو به بیا سنت د اسمعیل تازه کړو
د ابراهیم د ستر ملت د قربانی یادګاری
اختره ښه شو چه ته راغلی ستا تجلیل لپاره
په ډیره مینه د تن وینی په سیالی ورکوو
ستا په راتلو به نورهم ګرم کړو سنګر د جهاد
ستا قربانی کی د سرونو قربانی ورکوو
ستا د راتلو په حکمت مونږه پوهیدلی یوښه
نه پاک الله (جل جلاله) یې رالیږلی امتحان لپاره
دالوی ازمیښت به مونږ دجنګ په لوی میدان ورکوو
مونږه خپل ځان قربانوو د خپل سبحان لپاره
ته خومره خوږیی ستا راتګ لا نجتور دی خومره
ستا په سوغات کی به خپل کورته سری جامی لیږمه
د جنت حوری می راتلو ته منتظر ناستی دی
اختره زه ورته د سرو وینو تحفی لیږمه.
زما ولس د سره ښکیلاک په ضد قیام کړی دی
زمونږ جهاد به لوی اختر د آزادی راولی
دی هر کلی کی مونږ په وینو سری جامی اغوستی
دا قربانی به موجونګری ته ښادی راولی
زمونږ ولس به ستا نمانځنه په ډیر فخر سره
د خپلو وینو او سرونو په بدل کی کوی
د آزادی اختر به راولی بهار ښه را شی
په دغه لارکی قربانی به په عمل کی کوی

از مهاجر افغان

ایکاش نبود

کودکی را اگر شباب نبود ... ارذل عمر بهر شباب نبود
دورپیری نبود و بانگ رحیل ... کاش عمر را این شتاب نبود
مرد خود بین و بی در ایت را ... حرص سیم و زر چوناب نبود
کاش میدهید این حقیقت را ... کسب قدرت بجز سراب نبود
کور ، گرسی نبود چشم خرد ... کج کلاهی بهیچ باب نبود
مارکسیست و وکالت شورا ... فکر این روز در حساب نبود
آنکو داود مستبد خوانند ... بود آهن ولی مذاب نبود
گر نمیداده راه ملحد را ... اینک ازخون زمین خضاب نبود
فکر کوته اگر نبودی شان ... پرچم و خلق بی کتاب نبود
دست ماسکو اگر دراز نبود ... وطن ما چنین خراب نبود
ملک ما بود میهن اسلام ... بهر « ایزم » ها نصاب نبود
بس بما بود مصحف عظمی ... مارکس را بهر ما کتاب نبود
درخم ما چه بود غیر صفا ؟ ... بوده آب صفا شراب نبود
کاش لینن نبود و مارکس همی ... در جهان رنج بی حساب نبود
بد بگفتند مردم دنیا ... لیننی را حیا و آب نبود
عصر ببرک که هست میراجل ... خوب شد در رخش نقاب نبود
پرچمی ای تو چاکر روسان ... مات ما، بدان ! که خواب نبود
سرخود را در کف جهاد نهند ... دست مردان بخون خضاب نبود
تانگ دشمن شگافت سینهٔ مام ... دل اولاد او کباب نبود
دیده باشی شهید میهن را ... خون بلب داشت و آن عناب نبود
سرخی جامهٔ شهید وطن ... وه چه زیباست که در گلاب نبود

پرچم و خلق را « مهاجر» گفت
کاین دجالان ، بجز دواب نبود

محکمی (مسجد) ته ننوزی دری
شیان یې برابر کړل :

۱- د میږورمه
۲- د شپونکی لرګی
۳- د اوښی دوړیوګرم لباس .

د اسلامی دولت پلټونکی (محمد بن مسلمه) چی د مصروالی (عیاض بن غنم) د امیرالمؤمنین حضرت عمر (رضی الله عنه) محکمی ته وړاندی کړ او د هغه حال یې ورته بیان کړ حضرت عمر (رض) د هغه په هلکه داسی فیصله صادره کړه :

۱- خپل د ململ کمیس دی وکاږه او داد اوښی دوړیو لباس واغونده !
۲- داد شپونکی لرګی واخله !
۳- او داد میږو درمسی شپنسی درو سپارل شوه !
٤- د دی میږو شیدی هر نورو خلکو هم څښه او په خپله هم ، څه چی زیاتیـږی هغه ټولوه او بیت المال ته یې سپاره !

په اخیر کی حضرت عمر (رض) عیاض بن غنم ته په خطاب کی زیاتـه کـړه : زما خـبری دی واوریدلی ؟ عیاض بن غنم خپل حواس بایللی وو او لدی پرته بل ځواب یې نه درلود چی :

نعم ! والموت خیر من هذا .

هو ! ستا خبری می واوریدی زما لپاره تر داسی ژونـد مرګ غوره دی .

امیرالمؤمنین : ستا پلار د میږو څرولو په وجه د غنم په نوم مشهوړو ، آیاته ترهغه غوره یې چی د دی کار په ځای مرګ خوښوی ؟

عیاض بن غنم ! هو ! ای امیرالمؤمنین ما ته له داسی ژوند نه مرګ غوره دی .

حضرت عمر (رضی الله عنه) او باښه ، عیاض بن غنم لدی پیښی داسی عبرت واخیست، چی د حضرت عمر (رضی الله عنه) والیانو بیا لـه ده سره سیالی نشوای کولای .

هو ! حضرت عمر رضی الله عنه داسی شرائط یواځی د مأمورینو لپاره نه وو وضع کړی بلکی ترټولو لومړی به یې پرخپل ځان عملی کړی وو، نه یې غوښتل چی خپل ژوندیې تر نورو غوره وی .

له احنف بن قیس نه روایت دی چی : موږ د حضرت عمر (رضی الله عنه) د دفتر مخی ته ناست وو ، چی له دفتر نه یوه مینځه راووته موږ وویل : داد امیر المؤمنین (رضی الله عنه) مینځه ده ، هغی (مینځی) زموږ خبری واوریدی او وی ویل : نه زه د بیت المال مینځه یم !

موږ وویل عجیبه خـبره ده حضرت عمر (رضی الله عنه) د ځان لپاره هیڅ نه خوښوی ، دا خبره حضرت عمر (رض) ته ورسیده او له موږ نه یې پوښتنـه وکـړه : تاسی څه وویل : موږ هغه خبری یوځل بیا تکرار کړی .

حضرت عمر (رضی الله عنـه) وفرمایـل : واوری ! څـه چی ماته له بیت المال نه روادی :

۱- د ګرمی او یخنی لپاره یویو جوړ لباس (کالی) .
۲- د حج او عمری لپاره سورلی .
۳- د یوه متوسط الحاله (میانه) قریشی په شان د خپل عیال لپاره د خوراک ، څښاک او پوښاک سامان .
٤- او د مسلمان په حیث د ټولـو مسلمانانو په شان له غنیمت مال نه خپله ونډه.

مرحلۀ آزمون

هر لحظه از لحظات زندگی در حقیقت مرحله ای از مراحل آزمونیست که آنرا پشت سر میگذاریم این مراحل حیاتی و سرنوشت‌ساز در تکوین شخصیت مسلمان و در تثبیت و تعین معیار و حدود موفقیت آن نقش حیاتی و نهایت ارزنده ای را بازی میکند با امعان نظر و دقت پی خواهید برد که باپیمودن و سپری کردن هر دقیقه فی الواقع منازل معنوی و یا بعبارۀ دیگر مراتب صعودی و نزولی خویش را طی مینمائیم و لحظه بلحظه با در نظر داشت کردار و رفتار و یا فروگذاشتها و غفلتهاییکه در دیوان ما ثبت میگردد ، روی همرفته چانسهای طلائی را که ستون فقرات سعادت مستقبل و آینده را تشکیل میدهد از دست میدهیم ، با عبور و مرور مراحل پیش بها ولی در عین زمان از چشم های فاقد بصیرت افتیده یا سرمایه ای را در آغوش کشیده کمائی مینمائیم که نیکبختی، رفاهیت و سعادت ابدی را به استقبال ما میآورد و ناز و نعمت ما فوق تصور ما را نائل می سازد و یا مسؤلیت و بار سنگین و تحمل نا پذیر عدم ادای و جایب راکه در حقیقت مایۀ اساسی بد بختیها ، مصیبتها و تعذیبهای دنیوی و اخروی میگردد بدوش میکشیم و به اختیار خود ، کردار و رفتار خود عوامل زندگی جهنمی خود را مهیا و مساعد می سازیم ، دقت باید کرد که گاه گاهی انسان با عقل و فراست و دانش محیر العقولش حتی ادراک و تشخیص حقائق عینی و برملا غافل میماند ودرخواب غفلت و ناعاقبت اندیشی به پیمانه ای فرو میرود که منفعت و ضرر خود را از هم تفکیک نمیکند بصورت شعوری یا لاشعوری بعوض منافع و مصالح ، اسباب ضرر ، تباهی و نابودی خود را فراهم می سازد که شاهد انکارنا پذیر آن قضیه وحدت و تفرقه صفوف مجاهدین افغانستان میباشد حقا که وحدت و یکپارچگی نیرو های مجاهد مهمترین عامل پیروزی مجاهدین و اخراج دشمن یعنی روس های متجاوز می شود و بدینوسیله فرد فرد افغان به آرمان وهدف حیاتی خود میرسندو وسائل سعادتشان مهیا میگردد و بالعکس سبب اختلاف صفوف جهادی و بواسطۀ پراگندگی وتفرقۀ نیروهای جهادی تجزیه ، تکه تکه و ضعیف گردیده تحت سیطرۀ خوف و هراس درآمده قدرت مقاومت و غلبه علیه دشمن را از دست میدهند . با شکست و سقوط در دامن کثیف دشمن و در اسارت و بردگی آن مانند بخارا وغیره در میآیند و بحیث غلامان فاقد از هرگونه امتیازات انسانی ومحروم از هرگونه حقوق اقتصادی ، سیاسی ، اجتماعی و آزادی بشری برده و ا‌ز با زندگی ذلیلانه ومرگ گونه شب و روز باید در خدمت کدر حزبی و صدر نشینان انقلاب سرخ حالیکه نتوانند حتی صرف با کشیدن آهی عقدۀ درونی خود

را حل سازند دست و گریبان خواهندگردیدهرگاه تودهٔاز انسان‌ها دیده و دانسته بدست خود ،خود را از همه وسائل آرامی ، رفاهیت و زندگی مرفه محروم می سازد و یا بکار انداختن نیرو های مادی و معنوی خود تمام اسباب زندگی بردگی و جهنمی خویش را آماده مینماید ایا چنین وضع آنها باین فرموده پروردگار(ایشان قلب‌هائی دارند ولی با آن حقائق را درک نمیکنند ، چشم های دارند اما با آن نمیبینند، گوشهائی‌دارند مگر با آن واقعیت ها را نمی شنوند) صدق نمیکند ؟ تصور کنید که گاه گاهی همین بشر دانا و بینا در قعر چه نادانیها و نابینائیها دست و پامیزند! خدایا! خدایا ! خدایا ! بفضل وکرم بی پایان خود هرچه زود تر مسلمانانی را ازین وضع مرگ بار و ذلت آسا نجات عنایت فرما که در چنین وضعی ناشی از محبت باجاه وجلال پولی و دارائی نور بصیرت شان از بین رفته لحظه بلحظه بسوی نابودی و اسارت در حرکت اند. همین است امتحان و آزمون‌بزرگ و عناصری میتواند پیروز مندانه ازین آزمون بدر آیند که غرائز نفسی ، هوی و هوس خویش را بمقتضای ایجابات عقلانی خویش

در حدود اسلامی و انسانی مقید و رام ساخته باشند و از نقش قدم انبیاء وسلف صالح پیروی نموده جز رضای پروردگار و خدمت بندگان خدا ، هدف و نصب العینی ندارند اهمیت اینگونه امتحانات و آزمونهاییکه عملاً بندگان نیکوسرشت و جویندگان خصائل حمیدهٔ و اعمال حسنه را از ارواح خبیثه و طواغیت ستمگر و غارتگر تفکیک وجدا می سازد از فحوای آیه دوم‌سوره الملک پارهٔ بیست ونهم که‌میفرماید (خدا همان ذاتیست که مرگ و زندگی را آفریده تا در نتیجهٔآزمون عملی نشان دهد که چه عناصری بهترین و مفید ترین اعمال را انجام مینمایند) صریحاً معلوم و

و هویدا میگردد، که خداوند حی حیات و مرگ‌را همین اخذامتحان خلق کرده ، قهرمانان سربکف ه مجاهدین شجاع و مسلمانان غیور و ملت مؤمن افغانستان ! در بزرگترین صحنه امتحان امتحانیکه از آزمایش جهاد مسلحانه علیه روسها مشکلتر و پیروزی در آن مستقبل روشنتر و نتائج گواراتری را به ارمغان میاورد قراردارید و آن آزمون و امتحان عظیم و بزرگ عبارت است از پشت پازدن جاه طلبی و مادیت و وستیکه حقوق مسلمانان ودستورات‌عدالت گستر اسلامی در آن پامال وترک میگردد ، مسلمان کشی و اتلاف مال و دارائی مسلمانان بخاطر آن صورت میگیرد ، تحقیر و توهین

با آن همراه میباشد، وهتک‌حرمت
آبرو ریزی در آن بعمل می آید
اینگونه جاه طلبی و تداوم موقف
و این نوع مادیت دوستی ، مآلاً
خسران دنیا و آخرت و نابودی
قاطع بدنبال دارد ، آنانی بصورت
واقعی ازین آزمونگاه پیروزمندانه
و موفقانه بدر شده میتوانند که
از دساتیر الهی پیروی مینمایند.

درین ایامیکه برج آخیر
سال قمری بشمار میرود ، موسم
حج و روز های وقوف به عرفات
زدن جمره ها و ادای سایر
مناسک حج بوده مسلمانان با
آزمایش و امتحان دیگری روبرو
شدنی است یعنی درین موسم
اشخاصیکه واجد شرایط بوده
مکلفند تا بمنظور ادای مسئولیت
دینی و ادای فریضه اسلامی
خویش بزیارت بیت الله و انجام
مناسک حج مصارف رفت و آمد
را تهیه و تکلیف سفر حج را
متحمل شده بدیار مهبط وحی
و مکان مقدس نزول قرآن مکهٔ
مکرمه و مدینه‌منوره‌تشریف برند
و فریضهٔ حج را که هم عبادت
بدنی و هم عبادت مالی است با
تمام آداب و شرایط آن ادا نمایند
بدون شک حج بیت الله و انجام
این وجیبهٔ دینی که علاوه از
مشقت سفر و ترک دیار و احباب
و اغماض از کاروبار دنیوی
مصارف هنگفت مالی را نیز ایجاب
میکند امتحانی است ثقیل وشکست
دهنده وعدهٔ کثیری از پول
دوستان در برابرش تقاعد نموده
از جرئت به انجام این فریضه
عاجزند و تاکنون نتوانسته
مراتب این امتحان را طی نائل
آیند. بلی راستی هم نظر بفرمودهٔ
پیامبر اسلام حج مبرور و پذیرفته
شده در بارگاه الهی از دنیا و آنچه
در دنیاست ارزش بیشتری دارد
و جز جنت هیچ چیزی مکافات
حج‌مقبول شده نمیتواند وکسانیکه
در حالی اجتناب از معاصی فریضه
حج را انجام دهند ، مانند نوزادان
از گناه پاک میگردند ، و حجاجند
که حضرت محمد مصطفی صلی‌الله
علیه وسلم ایشانرا و فد الله
یعنی نمایندگان خدا خوالده
است .

ولی نقطهٔ مهم و قابل توجه
این است‌که چه نوع حج ودارای
چگونه صفات از امتیازات و
ارزشهای متذکره برخوردار
خواهد بود ؟ درین خصوص
خاطر نشان باید ساخت که حج
و طواف بیت الله علی الخصوص
درازی دست به حجر اسود
تجدید عهد با خداست که حجاج
بیعت پیروی از ارشادات الهی ،
امتثال از اوامر و اجتناب از
نواهی را تجدید و نو می سازند
و تعهد می سپارند که بعد ازین
ظلم و تجاوز را ترک میدهند ،
از جرم و جنایت دوری میگزینند،
بکرامت انسانی و عزت النفس
دیگران تاخت و تاز نمیکنند
بخدمت بندگان خدا میپردازند ،

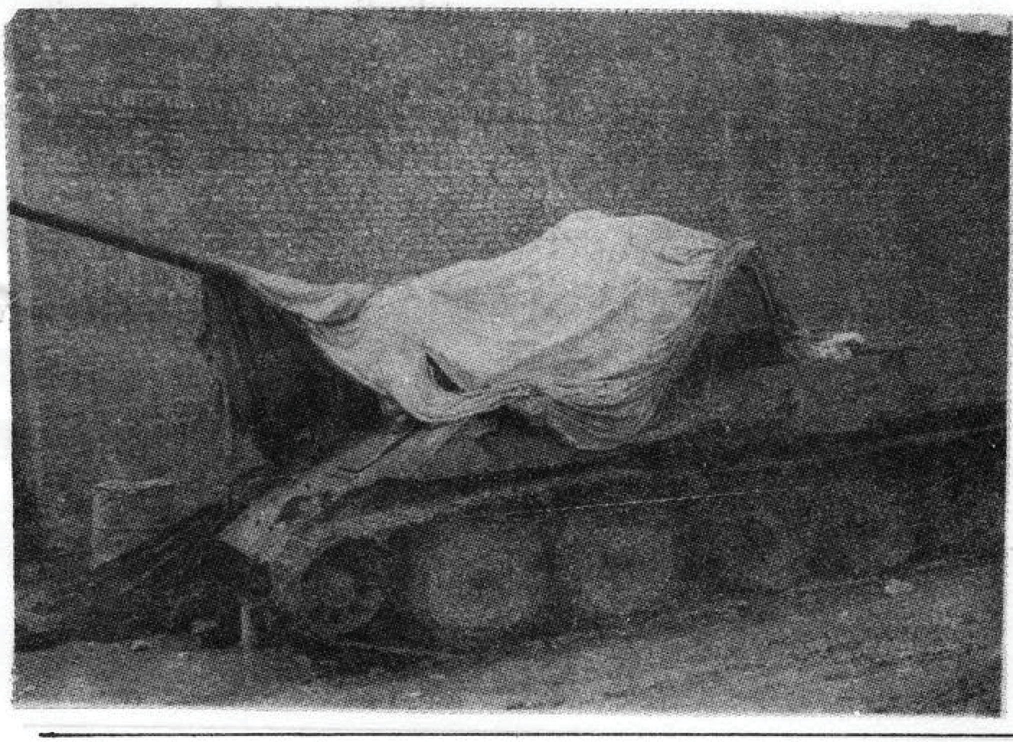

مراتب خوشنودی خالق و
مخلوق او را کسب مینمایند ،
از اذیت مسلمانان جداً خودداری
میورزند از نوامیس دینیو بشری
دفاع میکنند ، علاوتاً حقوق
حقداران را که بدون استحقاق
از ایشان گرفته باشند مسترد
می سازند و از گناهان گذشته
ندامت میکشند و در آینده قاطعانه
تصمیم عدم دست درازی بگناه
را میگیرند ، اگر از جانبی دست
درازی بسوی سنگ حجر اسود
مفهوم تجدید عهد را ایفاء نماید
طرف دیگر رجم جمرات طرد
وسوسه ها و دسایس شیطانی را
افاده نموده حجاج عدم سازش و
توافق با شیطان در عصیان گری
و اغوا گرائی را مینماید.

شاید با ما همنوا باشید حجیکه
از چنین مزا یا وشرایط برخوردار
بوده باشد بدون شک حاجی را
از گناهان مثل طفل نوزاد
معصوم و پاک می سازد ومکافاتش
جز رضای خدا و جنت چیز
دیگری پوره کرده نمیتواند و باید
چنین حج چنانچه پیامبر خدا فرموده
از دنیا و مافیهای آن اهمیت و
ارزش بیشتر داشته باشد و بدون
حقوق حقهٔ مردم چیز دیگری
بذمه اش باقی نماند .

آنانیکه دست شانرا نصرت
و توفیق خدا گرفته از چنین حج
برخوردار میگردند ، برای اینکه
روز مره صالحین پاک و طیب
بحضورخدا در روز رستاخیز باریاب
شوند وظیفه دارند تا بعد از
چنین حج به هیچگونه خیانتی ،
اختلاس حقوق عامه ، غصب ،
ظلم ، اذیت، توطئه چینی، سلاح
فروشی ، غیره وغیره خود را
ملوث نسازند و حج خود را ضایع
نکنند و در صورت امکان حقوق
اجتماعی و فردی را مسترد ساخته
رضای خدا و بهشت جاویدان
را با نعمتهای خالد و بی نظیرش
کمائی نمایند و مهمتر از همه در
دفاع از دین مقدس اسلام، اعلای
کلمة الله و نجات مسلمانان از
تسلط دشمنان دین، وطن وناموس
و اعاده حیثیت اسلام و مسلمانان
بهر گونه قربانی ، ایثار و فدا کاری
مالی و جسمی آمادگی عام و تام
داشته باشند و نگذارند ستمگران
و طواغیت خونخوار و سفاک
سفاکی و ستمگری خود را ادامهٔ
داده مستضعفین و ناتوانان را
پامال و تعذیب کنند در وحدت
و یکپارچگی نیروهای مجاهد با تمام
نیرو های خود مساعی خستگی
نا پذیری را بخرج دهند ، از موقف
و مادیت‌پرستی بگذرند ، با ادامه
هر گونه اختلاف وسیله تسلط
کفر و سقوط نسل آینده در دامن
کیمونیزم و محرومیت از اسلام
نشوند العیاذ بالله ازین گناه
نا بخشودنی بلکه وسائل ادامهٔ
اسلام در کشور اسلامی خویش
عوامل تقویهٔ مسلمانان را فراهم
سازند .

ترجمه ناصرالدین متین شغکیانی

اتحاد گروههای مختلف ایرتیریا

ضامن فتح و پیروزی ملت مستضعف آنست

در ماه جنوری ۱۹۸۳ ضمن اجلاسی که در جده از طرف آزادی خواهان ایرتیریا برگذار شده‌بود بخاطر آن بود که تاهمه اتفاقاً معاهده ای را به امضاء رسانیده و بدان اساس یک همبستگی واقعی بین د لا ورانی که در سنگر های مختلف مصروفیت دارند ایجادگردد ازینکه بیشتر از سه سال است‌که ملت ایرتیریا جهت بدست آوردن آزادی شان علیه نظامیان «ایتوپیا» میجنگند اما از (۱۹۷۰) به این طرف ملت ایرتیریا مصروف خانه جنگی های شدیدی گردیده که این امر عوامل بهره کشی قدرتهای خارجی را فراهم ساخته است.

تعداد ساکنین ایرتیریا بالغ به (۳......) نفوس بوده ومساحت ارضی آن (۱۲......) کیلومتر مربع است و از نقطه نظرجغرافیائی دارای اهمیت خاصی میباشد، بالخصوص بعد از جنگ دوم جهانی سر زمین «ایرتیریا» از حیث موقعیتش، به ایالات متحده امریکا منطقه پراهمیتی ثابت شد، و از همین لحاظ بود که تا اوایل (۱۹۵۲) اگرچه کشور های «متحد» راجع به مسئله ایرتیریا هیچگونه فیصله ای نکرده بودند مگر در اواخر همان‌سال«۱۹۵۲» در ملل متحد بعد از مباحثات طولانی پیشنهادامریکا را رویدست گرفته و چنین فیصله شد که ایرتیریا را بایستی منحیث یک سرزمین آزاد و خود مختار به «ایتوپیا» ملحق کرده شود، و بنابرین اساس‌بودکه«هیلاسیلاسی» پادشاه حبشه پایتخت ایرتیریا را که «اسمره» است و یکی ازمراکز مهم نظام ایرتیریا بحساب می‌آید به امریکا وا گزار گردید که بالمقابل امریکا از آن جا علیه مسلمانان و عربهای شرق میانه دست بفعالیت شده و به عملی کردن اهداف شومش آغاز نمود که تا ماه مارچ «۱۹۷۷» حالت همچنان ادامه داشت.

ده سال بعد از فیصله الحاق ایرتیریا منحیث یک سرزمین آزاد و خود مختار به «ایتوپیا» «هیلاسلاسی» به کمک نظامی امریکا ایرتیریا را به قبضه در آورده و آن سر زمین را بحیث یک بخش از «ایتوپیا» معرفی نمود و با این عمل «هیلا سیلاسی» به اهداف استعماری امریکا جامه عمل داد ولی ملت ایرتیریا بعد ازین واقعه مدت یکسال را بمقاومت صلح‌آمیز سپری نمودند، تا آنکه در سال «۱۹۶۲» ملت مقاومت شان را به تلاشهای مسلحانه‌تبدیل‌ساختند گرچه تا امروز بیست سال تمام سپری شده اما ملت ایرتیریا فایق به آزادی شان نگردیده و هنوز هم بجدوجهد خود ادامه میدهند

باید گفت که مبارزهٔ ملت ایرتیریا بخاطر آزادی و کسب استقلال شان در تاریخ از طویل ترین جنگها به شمار میآید .

«هیلا سیلاسی» درین جنگ وحشیانه ای که علیه مردم ایرتیریا براه انداخته بود همه وقت امداد های ایالات متحده امریکا و اسرائیل صهیونزم را منحیث یک جنگ بزرگ بدست میآورد. ولی باوجود آنهم «هیلا سیلاسی» نتوانست درمدت حکمروائی اش که از «۱۹۶۲» تا «۱۹۷٤» بود درین جنگ پیروز گردیده و یاهم جلو مردم ایرتیریا را بگیرد. و این خود نماینگر آنست که ملت ایرتیریا به قضیهٔ الحاق سرزمین شان به «ایتوپیا» . شدیداً مخالفت داشته و بهیچ وجه قابل قبول نمیدانند.

علاوه از اعلامیه ها چنین بر می آمد که عکس العمل مردم ایرتیریا مبتنی بر اساسات اسلامی بوده و مبارزات پیگیر و دامنه دار شان از نتائج ایمان واسلامیت آنهاست لازم بیاد آوریست که در ایرتیریا (۸۰ فیصد) از ساکنین آنرا مسلمانان تشکیل میدهد و روی همین مقاومت و عکس العمل شدید مردم ایرتیریا بود که بالاخره نظامیان مسلح «ایتوپیا» شوریدند و درماه دسامبر «۱۹۷٤» تخت شاهی «ایتوپیا» را سرنگون ساختند باوجوداینهمه ملت ایرتیریا باکمال جرأت و شجاعتمندی در راه تحقق آزادی هر نوع رنج و تکالیف را متحمل شدند و علت اینکه تا هنوز گروهای آزادیخواه ایرتیریا نتوانستند به آزادی شان نائل آیند همانا عدم موجودیت اطمینان از همبستگی در سطح ملی و قبائلی آنهاست و بهمین لحاظ ضرورت انقلاب ایرتیریا به یک جبههٔ مستحکم متحد شدیداً احساس میگردید که تا بالاخره در سال «۱۹۶۲» مردم ایرتیریا جبهه متحد و هماهنگی را تشکیل داده بفعالیت آغاز کردند ، بعد از تا سیس جبههٔ متحد که بنام جبهه آزادی نامیده میشد در سال «۱۹۷۰» یکتن از اعضای آن بنام «رادیکال» از جبهه متحد کناره گیری نموده سازمان دیگری را براه انداخت که بنام «سازمان آنرا وی خلق» یاد میشد ، و از اثر فعالیت سازمانهای مختلف خانه جنگی هایی در ایرتیریا بوجود آمد که تا سال «۱۹۷٤» یعنی تا زمان سقوط «هیلاسیلاسی» نیز ادامه داشت ، اما زمانیکه «هیلا سیلاسی» از صحنه بیرون رفت نه تنها در بین ملت اتحاد و یگانگی ایجاد گردید بلکه یک چنین فرصتی مناسبی دستیاری نمود که «سازمان آزادی خلق» توانست ملت مسیحی ایرتیریا را نیز تنظیم بخشد که با این عمل «سازمان آزادی خلق» ازنقطه نظراستحکامات نظامی قدرت بیشتری کسب کرد در ماه دسامبر «۱۹۷٤» آنگاه که هنوز سه ماه از تسلط انقلابیون نظامی به «ایتوپیا» سپری شده بود نمایندگان انقلابیون در ایرتیریا دست به ظلم واستبداد و دهشت افگنی زدند و بهمین علت بود که همیشه امداد های سری حکومت صهیونزم اسرائیل و ایالات متحده امریکا بدسترس رژیم انقلابی قرار گرفت و تاهنوز هم این کمک ادامه داشت که بعدها رژیم انقلابی بطور خارق العاده پالیسی اش را تغییر داده ایدیالوژی اش سوسیالیزم اعلام نمود نتیجه عمل چنین شد که بخاطر اضمحلال و متلاشی ساختن فعالیت ملت ایرتیریا ممالک سوسیالیتی هر نوع کمک های مادی و پشتیبانی شان را نسبت به رژیم جدید اظهار داشتند .

همچنان روس ممالک همدستش را باین مسئله هماهنگ ساخت که تا بعد ازین جهت سرکوبی و محوکامل گروهای آزادی خواه ایرتیریا هر نوع کمک و تعاون شان را از ملت ایرتیریا قطع نموده و عین همکاری را با دولت نظامی «ایتوپیا» انجام دهند .

بعبارهٔ دیگر میتوان گفت که دو قدرت بزرگ جهانی «امریکا و روس» برعلیه ایرتیریا با «ایتوپیا» همکاری مینمودند، زیرا تلاش هر یک

ازین دو قدرت بخاطر آن بودکه بتوانند کنترول سر زمین های نزدیک بحیره سرخ را که از نظر جغرافیائی اهمیت بیشتر دارد بدست آورند .

اگر تاریخ ایرتیریا را مطالعه کنیم واضح خواهد شد که از همانوقتیکه مردم ایرتیریا بخاطر کسب استقلال و آزادی خود انقلاب بزرگی را براه انداخته بودند ایالات متحده امریکا این انقلاب و جنبش مردم ایرتیریا را از قماش قیام و جنبشهائی که براساسات نظام کمونیستی مبتنی است معرفی نموده و شدیداً مذمت نموده‌است وبه تعقیب‌آن‌روس هم این لهضت آزادی خواهی مردم ایرتیریا را از جمله سازمانهای مرتجع و هوا خواه امپریالزم محسوب مینمود ، حالانکه در سال «۱۹۵۲» روس از قیام ملت ایرتیریا حمایت مینمود و وقتی که منطق روس درین مرحله گروهای آزادیخواه ایرتیریا را مرتجع قلمداد کرد یکباره کمکهایش را با ایشان قطع کرد ، و نتیجه آن شد که روس همکاریش را متوجه رژیم ایتوپیا گردانید که این مسئله مشکلی را به آزادی خواهان ایرتیریا ببار آورد ازینکه روسها و رود پرزه جات سلاح و مهمات روسی را از ایشان قطع نمودند درحالیکه آنها به همچو مهمات احساس ضرورت نموده و شدیداً محتاج به همکاری بودند ، تااینکه درسال «۱۹۷۸» مشکلات مردم ایرتیریا روبه افزونی گرفت و رژیم انقلابی نیز شش حمله وسیع و وحشیانه را علیه مردم ایرتیریا براه انداخت که طی آن تقریباً یکصد هزار از ساکنین بی گناه ایرتیریا کشته شده و در حدودنیم ملیون ایرتیریائی در ممالک همجوار مجبور به هجرت شدند بعد از آن وقتی از طرف جوامع عرب به مردم ایرتیریا فشار آورده شد که بالاخره در مارچ «۱۹۸۱» چار سازمان آزادی خواه ایرتیریائی یعنی «سازمان آزادی بخش ایرتیریا-لبریشن آرمی و دیموکرتیک لبریشن آرمی - و سازمان آزادی خلق ایرتیریا» طی جلسه ای که ازطرف گروپ انقلابی سازمان لبریشن‌آرمی‌ترتیب شده بود ، همگی بطور دستجمعی فیصله نمودند که بایستی مردم ایرتیریا جهت حصول آزادی خود متحدانه دست بکار شوند ، ضمناً راجع به اقدامات بعدی نیز اتفاق

رأی حاصل گردید ، درینجا لازم بیاد آوریست که از جملهٔ سازمانها سازمان آزادی بخش ایرتریا از نقطه نظر فعالیت های چریکی یک سازمان مهم بحساب میرود، چندی قبل این سازمان به شکست مواجه شده تقریباً سه هزار افراد جنگی آن به سودان پناه برده بودند که درآنجا اسلحه را بزمین گذاشته اقامت اختیارکرده بودندوشکست این سازمان مشکل دیگری را به سائر سازمان ها ایجاد کرده بود «احمد ناصری» که رهبر این سازمان بود با استفاده از یک پالیسی کناره گیری کرده و در یکی از کمپ ها درسودان آرام نشست و عوضش «عبدالله ادریس» که سابق قوماندان چریکی این سازمان بود بحیث رهبر سازمان شناخته شد، سپس هنگامیکه جبهه آزادی «سازمان آزادی بخش» را نابود ساخت رژیم ایتوپیا تصمیم گرفت که زیر عنوان «ستارهٔ سرخ» که کنایه از قتل عام است جبهه «آزادی خلق» را قتل عام کند چنانچه در حملات مسلحانه رژیم ایتوپیا که جهت تحقق این پلان براه افتاده بود در حدود یکصد و سی هزار ساکنین ایتوپیا که با سلاح روسی مسلح بودند شرکت نمودند و علاوهٔ مشاورین روسی پیلوت های کیوبائی وسایر کشور های همدست روس کمک ـ های چشمگیری بنمودند.

بزرگترین حملهٔ که ایتوپیا علیه مردم ایرتیریا براه انداخته بود، در ماه فروری سال «۱۹۸۲» بود گرچه ایتوپیا و حامیان او راجع به این حمله پروپا گندها و شایعات را پخش نموده و آنرا یک حمله فیصله کن معرفی داشتند اما این حمله هم بالاخره بعد از گذشت چار ماه ناکام از آب برآمده و خسارات زیاد مالی و جانی به رژیم ایتوپیا رسیده بود. درین حمله رژیم ایتوپیا چهل هزار افراد را از دست داد، اما برعکس اگرچه «جبهه آزادی خلق» صرف چهار هزار قربانی داده بود وبازهم این تلفات به یک تنظیم چریکی بیش است.

افسران نظامی ایرتیریا باوجود مبارزهٔ دستجمعی علیه «ستارهٔسرخ» نتوانستند در بین خود اتحاد و هماهنگی را ایجاد نمایند و باوجود اختلافات اتحاد نظریی که در بین آنها جهت حصول آزادی واستقلال بچشم میخورد همه از برکت فداکاری مردم ایرتیریا بود که ایشان درین راه از دادن هرگونه ایثار و قربانی دریغ نکرده اند.

گرچه حملات پیهم ایتوپیا علیه مردم ایرتیریا خسارات زیاد اقتصادی را متوجه ایتوپیا ساخته است اما این حمله بیشتر از هر حمله دیگر مصیبت بزرگی را دچار نظامیان ایتوپیا ساخت ازینکه «هیلی ماریم» صدر اعظم ایتوپیا شخصاً درین حمله شرکت نموده

و رهبری جنگ را به عهدهٔ خود گرفته بود ، وقتیکه نظامیان ایتوپیا مواجه به شکست شدند «هیلی ماریم» افسران ایتوپیا را بالحن شدید مخاطب قرار داده همه را تحت فشار آورده بود ، اما این فشار و سرزنش‌ها نتوانست به نظامیان ایتوپیا تاثیر اندازد بنآء «هیلی ماریم» مجبور شد تا پلان دیگری را براه اندازد چنانچه در سال «۱۹۸۲» یک گروپ از افسران نظامی را به اسرائیل اعزام نمود که در مقابل کمک های عسکری را از اسرائیل دریافت بتواند و بعد از اندک زمانی «هیلی ماریم» روانهٔ مسکو گردیده و از روس درخواست سلاح جدید نمود که رهبران روسی نیز درخواست اورا منظور نموده و جهت تهیه سلاح دو شرط را درمیان گذاشتند که از جمله یکی این بود که : بایستی در ایتوپیا یک سازمان همانند سازمانهای سیاسی روس ، تاسیس گردد و دوم دولت ایتوپیا قیمت همهٔ آن سامان آلات حربی را که تا حال از روس گرفته است طور فوری و عاجل اداء نماید . بخاطر باید داشت که رژیم ایتوپیا به اساس این‌فیصله مجبور بود تاقیمت آنهمه سامان آلات حربی را که از سال «۱۹۷۸» تا «۱۹۸۲» از روس خریداری نموده بود و بالغ به ۲/۵ ملیون دالر میگردید ، بطور فوری بپردازد .

وقتی رهبران روسی شرایط فوق را پیش‌نظر صدراعظم ایتوپیا گذاشتند او از تاسیس‌حزب سیاسی روسی به تشویش افتاد لذا فوراً به رئیس جمهوری سودان «جعفر نمیری» پیغام فرستاد که «او بخاطر حل مسئله ایرتیریا از راه‌مسالمت‌آمادهٔ مذاکره میباشد» (باید گفت‌که رئیس جمهور ایتوپیا چنین‌پیغام را به این‌لحاظ به‌سودان فرستاد که او اطمینان داشت اگر در ایتوپیا حزب سیاسی روسی تاسیس گردد ، آنگاه بر کنار ساختن او (هیلی ماریم) از کرسی قدرت نزد حکام روسی مسئله‌نهایت سهل خواهد بود ازینکه کارکنان حزب کمونیست آنهایی خواهند بود که در روسیه تربیت شده باشند) درحالیکه قبل از درخواست سلاح جدید از روسیه، صدراعظم ایتوپیا بار ها اعلام داشته بود که حل مسئله ایرتیریاتنها از طریق عمال نیروی نظامی میتواند شد ، قسمیکه اگر تاریخ نه سال قبل ایتوپیا را نگریسته شود ، واضح خواهد شد که صدر اعظم ایتوپیا با در نظر داشت وقت و زمان چنین بازی ها را (!) کرده ، و اینکه حالا راجع به مسئله‌ایرتیریا حاضر بمذاکره شده علاوه برعامل فوق موجودیت تشنج در داخل نیز او را مجبور به این امر ساخته بود چنانچه در سال (۱۹۸۲) در ماه نومبر تقریباً (۳۰۰۰) افراد نظامی از ایرتیریا فرار نموده به سودان پناهنده شده بودند.

«هیلی ماریم» خواهان استقرار و استدام حکومتش بوده اما او باوجود سعی و تلاشهای زیاد نتوانست بهدفش نایل آید ، از همین لحاظ راجع به حل مسئله ایرتیریا در تلاش موقف نسبتاً ملایم بودچنانچه وقتی‌که پیشنهاد مذاکرات راجع به مسئله ایرتیریا از طرف (هیلی ماریم) صورت گرفت ، فوراً ایالات متحده امریکا و عربستان سعودی و ممالک همنظر آنها به این مسئله دلچسپی نشان داده و آرزویش هم این بود که بتواند بهر ذریعه ای ایتوپیا را از نفوذ و تسلط روسها نجات بخشد و نیز میخواست‌که ایرتیریا را جزء ایتوپیا قرار داده صرف بعض رعایات خاصی را نسبت به آن در نظر داشته باشد . و روس هم عین آرزو ها را نسبت به آن سرزمین بدماغ میپروروانید تنهافرق که‌درمیانه‌وجودداشت این بود که

روس میخواست با تاسیس یک حزب همه مسایل مربوط به منطقه را تحت نظر و کنترول خود داشته باشد . لازم به تذکر است که در ایرتیریا در مراحل بحر سرخ پایپ لاین تیل خلیج فارس که اهمیت خاصی را در منطقه دارد تا فاصله ششصد ملی بحر سرخ ادامه دارد ، همچنان وجود تسلط اسرائیل در نواحی جنوبی و وجود تسلط کشورهای همدست امریکا در سواحل بحر سرخ و . . . از جمله مسایلی میباشد که از نظر امریکا اهمیت زیادی را دار است ، علاوه برآن امریکا به کشور سعودی آنقدر اهمیت قایل است که تا بتواند روابط اقتصادی اش را با آن کشور بهتر داشته باشد ، و نیز امریکا بخاطر آن از منافع سعودی دست به دفاع دارد که کشور سعودی همیشه در تلاش آنست که تا هرچه بیشتر از نگرانی و نظارت روس بدور باشد. بهمین خاطر بود وقتیکه صدر اعظم ایتوپیا تجویز مذاکرات را راجع به حل مسئله ایرتیریا پیشنهاد نمود ، قبل از همه امریکا و عربستان سعودی بآن خیرمقدم گفتند.

واکنش امریکا دربرابر این تجویز ایتوپیا کاملاً واضح بود ، ازینکه تلاش امریکا بخاطر آنست که شاید این موفقیت نصیبش گردد که بتواند روس را نابود سازد و یاهم در برابر مسئله ایرتیریا کامیاب گردیده روس را مجبور به بیرون رفتن از افریقا سازد ، و نیز کیوبائی ها یابه وطن اصلی خود مراجعت کنند و یا اینکه از امریکا در خواست پناهندگی نمایند ، روی این اصل امریکا متیقن بود که تنها درهمین صورت میتواند ایرتیریا جز ایتوپیا باقیمانده و نیز «دوفاکتو» پادشاه ایتوپیا به سلطنت خود پایدار خواهد ماند ، اما رهبران روس نیز احمق نبودند آنهاهم همدستان خود را آماده باش داده و منتظر وقت و فرصت مناسب هستند . بهرحال هر مشکلی که دامنگیر ملت ایرتیریاست آنها نظر به تجارب گذشته درک کرده اند تا آنگاه که در اختلاف و تفریق به سر میبرند نمیتوانند موفق به خروج دشمن از سرزمین خود گردند . بلکه بخاطر تحقق این امر اتحاد و همبستگی همه ساکنین انقلابی ایرتیریاضروریست چنانچه از درک این حقیقت بود که بالاخره «جبهه آزادی خلق» بخاطر ایجادهمبستگی بین گروههای آزادی خواه ایرتیریا در «جده» در ماه جنوری (۱۹۸۳) تشکیل جلسه داده و همه گروههای مختلف قرار دادی را به امضاء رسانیدند تا بتوانند همه یکپارچه علیه دشمن استادگی نمایند .

ما آرزو داریم که اتحاد واقعی گروههای ایرتیریا آنها را علیه دشمن پیروز گردانیده و سبب آزادی و استقلال آنهاگردد.

پوهاند دوکتور «علمی»

حضرت علی کرم الله وجهه

زندگانی تاریخی و سیاسی

والیان حضرت علی (رض):

چون حضرت زبیر (رض) و حضرت طلحه (رض) از حمایت مردم بصره و کوفه برخور دار بودند، لهذاپیوسته تلاش می کردند تا بعنوان والی به ولایات یاد شده تعیین شوند ولی حضرت علی (رض) از پذیرش آن خود داری کردند آنحضرت از پیشنهاد مغیره بن شعبه در مورد ابقای امیر معاویه (رض) بحیث والی شام امتناع ورزیدند. باین خاطر عدهٔ از مور خان اسلامی برآنند که تنی چند از یاران حضرت پیامبر اسلام بحضرت خلیفه مشوره دادند تا یکسال از برکناری عمال دوران حضرت عثمان (رض) منصرف شوند، تا پایه های خلافت وی از استواری بیشتر برخوردار گردد و مردم بیشتر ابراز وفاداری نمایند، و ممدو مددگار او گردند وی حضرت علی(رض) بپاس تامین و گسترش عدالت اجتماعی، و جامعهٔ مصون و مطمئن، شخصیت- های مناسب و نیک نام را از میان اصحاب حضرت محمد (ص) برگزیدند و به ولایات مختلف خلافت تعیین فرمودند. چنانکه عثمان بن حنیف (رض) را والی بصره، سهیل بن حنیف (رض) را والی شام، قیس بن سعد را والی مصر، عبدالله بن عباس را والی یمن و خالد بن عاص را والی مکه مکرمه مقرر نمودند ابو موسی اشعری بعنوان والی کوفه درماموریت خود ابقا گردید مردم که از پذیرش والی مکه خود داری ورزیدند ولی مردمان بصره و کوفه و مصر از تقرر والیان تازه بگرمی استقبال کردند و آماده همکاری شدند. معاویه (رض) والی شام، از فرمان حضرت علی (رض) سربتافت، والی او را نپذیرفت. بنا بران سهیل بمدینه باز گشت و داستان را بحضرت خلیفه باز گفت که مایهٔ تاسف فراوان خلیفه چارم را فراهم ساخت. حضرت علی(رض) به امیر معاویه (رض) نوشت که ازمخالفت دست بردارد، با وبیعت و از و فرمان برد. با سرداران و بزرگان شام بمدینه آید ولی درین مکتوب از حضرت معاویه (رض) بعنوان والی برسر اقتدار شام هیچ اشارتی بعمل نیامده بود. حضرت معاویه (رض) از پاسخ خود داری کرد و تدبیری باندیشید. بر اثر اصرار پیام آور حضرت علی (رض) اشعار ترسناک حماسی قرائت کرد. سه ماه بعد از شهادت حضرت عثمان (رض) امیر معاویه (رض) نامهٔ گنگونی بحضرت خلیفه فرستاد. نامه بر درحالیکه مکتوب والی برکنار شده شام را بردوش میکشید، وارد پایتخت خلافت گردید. مردم ازدیدن نامه به هیجان آمدند و

جهت دریافت متن آن تا منزل خلیفه وارد شدند. حضرت علی (رض) نامه را گشود و جملهٔ بسم الله الرحمن الرحیم را بر آن نوشته دید. مطلب دیگر بر آن نوشته بود. نامه بر اجازه خواست و عرض کرد که مردم شام در صدد افتاده اند تا انتقام خون حضرت عثمان (رض) را بستانند. بروایت مؤرخین حضرت معاویه (رض) برای بر انگیختن احساسات مردم پیراهن خون آلود حضرت عثمان (رض) و انگشتان بریده حضرت نائله (رض) همسر وفادار حضرت خلیفه را در مسجد جامع دمشق در معرض نمایش قرار داد.

حضرت علی (رض) بابزرگان و معاریف مدینه دیدار و گفتگو نمود و چنین پیشنهاد کرد پیش از آنکه مورد حمله شامیان قرار گیرند باید بدان سامان هجوم برند ولی آنان سکوت اختیار کردند درمیان حاضرین حضرت زبیر (رض) حضرت طلحه (رض) نیز حضور داشتند که بار بار اصرار میکردند اجازه سفر مکه را دریابند. حضرت علی (رض) آماده بشام بود که خبرهای نگران کننده از مکه مواصلت کرد چنانکه بانتقال پایتخت ومنزل وی بانجامید و پی آمدهای بزرگ سیاسی و اجتماعی را بار آورد.

مخالفان حضرت علی (رض):

چون حضرت عثمان (رض) در دوران حج بشهادت رسیدند نهذا اکثر یاران حضرت رسول اکرم (ص) در آن هنگام در مکه اقامت داشتند. آنانیکه در بیعت تعلل ورزیده و از اظهار بیعت خود داری کرده بودند نیزآهنگ دیار مکه نمودند. حضرت زبیر (رض) و حضرت طلحه (رض) بنام انجام حج عمره روانهٔ آن سامان شدند حضرت امسلمه (رض) و حضرت عائشه (رض) نیز در مکه بود و باش میکردند، شماری از امویان و والیان برکنار شده نیز راهی ام القری شده بودند. مختصر اینکه شهر مقدس مسلمانان بپایگاه مخالف حضرت علی (رض) تبدیل گردیده بود.

روابط حضرت عائشه (رض) با حضرت علی (رض) بسیار خوب نبود. زیرا واقعه افک هنوز یاد حضرت ام المومنین نرفته بود. از جانبی ازدواج حضرت علی (رض) با حضرت اسماء (رض) بیوهٔ حضرت ابوبکر (رض) و مادر محمد بن ابوبکر، برتیرگی روابطمیافزود و حربه ای بدست مخالفان خلیفه میداد.

مردم مکه از شنیدن داستان اندوهبار شهادت حضرت عثمان (رض) سخت متاثر شدند. چنانکه از انتخاب خالد بن عاص والی مکه سر بتافتند و فرمان تقرری او را در چاه زمزم انداختند. ازین خاطر، علاوه از مردم شام مکه دومین پایگاه ضد خلیفه و سرزمین خلافت گردید.

مردم در پایان گفتگو های داغ باین نتیجه رسیدند که واقعاً حضرت عثمان (رض) بوسیله مشت قلیلی از آشوبگران ظالمانه بشهادت رسیده است. لذا در جهت اعادهٔ حیثیت والای وی، هرچه زود تر قاتلان گرفتار و بپای محکمه کشانده شوندو قصاص گردند، عده‌ای درصدد صف آرائی با حضرت علی (رض) شدند و شماری برآن بودند تاوارد بکوفه شوند و دشمنی را با حضرت علی (رض) پیشه سازند ولی سر انجام تصمیم گرفتند راهی بصره شوند و دربرابر حضرت علی کرم الله وجهه شمشیر ها از نیام کشند و بمقابله بپردازند و خون حضرت خلیفه سوم بستانند. عبدالله بن عامر اهالی شهر را که اکثریت آنها بصری بودند به پایداری تشویق نمود و از خون

ریزی و انتقامجویی درمکه برحذر داشت. مردم از طرف معاویه (رض) نیز مطمئن بودند لهذا عبدالله با سه هزار طرفداران خود رهسپار بصره شد. حضرت زبیر (رض) و حضرت طلحه (رض) هم به حضرت عائشه پیوستند و روانه دیار بصره شدند. ولی بخاطر باید سپردکه حضرت عائشه(رض) برای زور آزمائی و جنگ افروزی بدانسو نرفته بودند. آنها محض جهت برقراری صلح و صفا راهی بصره شده بود. و مخصوصاً حضرت عائشه ام المومنین - بانوی شماره یک جهان اسلام، محدث و مؤرخ و دانشمند ازین صلاحیت برخودار بود تا خون حضرت عثمان را بستاند و در راه تامین عدالت اجتماعی و آسوده حالی مردم بکوشد. چون حضرت علی (رض) از آمادگی جنگی و ستیزه جویی مردم بصره آگاه شدند، ناراحت گردیدند در آنگاه مجبور شدند فکر رویا رویی را با شام موقتاً برکنار گذارند و روانهٔ بصره شوند.

عصر خلافت حضرت علی (رض):

آغاز خلافت حضرت علی(رض) باسائر خلفای راشدین تفاوتهای فراوان سیاسی و اجتماعی داشت، سوای حضرت سعد بن‌عباده(رض) انصاری، هیچ کس دیگر باخلافت حضرت ابوبکر (رض) مخالفت ننمود. همچنان در برابر انتخاب حضرت فاروق اعظم (رض) و حضرت عثمان غنی(رض) اکثریت مسلمانان ابراز وفاداری کردند و آماده همکاری شدند. ولی حضرت علی (رض) در فردای خلافت با دشواری گوناگون رو برو گردید. چنانکه عدهٔ به مخالفت برخاستند و شماری از آشوبگران جانبداری کردند وتنی چند طرفدار زدو خورد شدند حضرت علی (رض) بعنوان فرمان دار مستحق و شایسته هرگز اجازه نمیداد تا چند دستگی را در دستگاه خلافت مشاهده کند و ناظر حمله سپاه شام بر مکه شود، و امارت معاویه (رض) را بپذیرد تجاوز حضرت طلحه (رض) و حضرت زبیر (رض) را برسرحدات خلافت تحمل کند. حضرت علی (رض) بر معاویه (رض) مزایا و برتری های بسیار داشت و مقابلهٔ وی با امیر معاویه (رض) توجیه پذیر نبود زیرا همگی مردم حجاز، عراق و خراسان زمین و شمال افریقه بحضرت علی (رض) بیعت نموده بودند و برای حضرت معاویه(رض) مجال تامل، تعلل، و گریز باقی نگذاشته بود.

الحق اگر حضرت معاویه (رض) درین مسئله از روا داری استفاده میکرد، و به حضرت علی (رض) بیعت می نمود، در آنگاه سائر مردم همه از وی پیروی می نمودند جای تردد و تخلف باقی نمی ماند، اتحاد و همبستگی جهان اسلام حفظ میشد ولی حضرت معاویه (رض) چنان نکرد، تلاش ورزید که از شهادت حضرت عثمان (رض) بهره برداری کنند. طوریکه اوراق تاریخ شاهد است واقعاً حضرت معاویه سود فراوان نبرد چنانچه بعد از شهادت حضرت علی (رض) و پیمان صلح ناپایه دار با حضرت امام حسن (رض) قیافهٔ اصلی خود را نمایان گردانید و مسئلهٔ قصاص بکلی به بوتهٔ فراموشی گذاشته شد. در چنان لحظات حساس حضرت عائشه (رض) از موقعیت مهمی برخوردار بود. تمام کوشش حضرت عائشه (رض) ایجاد وحدت، تامین عدالت، برقراری صلح و آرامش و قصاص از ستم پیشه گان بود حضرت طلحه (رض) و حضرت زبیر (رض) و تمام کسانیکه از سیاست و مداخله در امور کشور داری کناره گیری اختیار نموده بودند، همانا اجتناب از گسترش آشوب، و ترمیم خرابی هایی بودند که جامعهٔ اسلام را تهدید می نمود. ولی متاسفانه هرچه دل مردم خواست از انجام آن دریغ ننمودند.

حضرت علی (رض) مانند سائر خلفای راشدین در اوائل خلافت خود بیک رشته دشواری های داخلی رو برو گردید ، در آغاز خلافت حضرت ابوبکر (رض) عده ای از قبائل بدوی و دور افتادهٔ عربستان از تادیه زکات خود داری کردند و به مخالفت برخاستند ولی در پرتو مآل اندیشی خود خلیفه و یاران حضرت پیامبر اسلام برآن مشکلات چیره شدند در دوران شیخین سپاهیان اسلام به فتوحات چشمگیر توفیق یافتند و این سیاست در عصر خلیفهٔ سوم دنبال گردید. ولی بیاد باید داشت که فتوحات یاد شده عوامل اختلاط و آمیزش را با ملل فتح شده فراهم نمود. و آن آمیزش در ذهنیت و طرز تلقی مسلمانان تاثیرات عمیق وارد کرد . روحیهٔ سلحشوری را در نهاد آنان ضعیف ساخت و از جانبی جلوه های تمدن را بدیار عرب بار مغان آورد بسخن کوتاه سازمان اجتماعی عرب دگرگون گردید فتوری در اخلاق مردم پدید آورد و موجبات آشوب ها و ناآرامی ها را در سرزمین خلافت بار آورد . مسلمانان پایداری خود را از دست بدادند و بعیاشی و هوس رانی منهمک گردیدند .

به هر حال همینکه حضرت عائشه (رض) و حضرت زبیر (رض) و حضرت طلحه (رض) روانهٔ بصره شدند حضرت علی (رض) هم روانهٔ دیار آشوب زده بصره شد ، حضرت معاویه (رض) هم فرصت را مناسب دیده در راه تهیهٔ تجهیز اردوی شامی خود مبا درت ورزید . مردم مصر را بطرفداری خود بخواند حضرت علی (رض) در ابتدا چنان می اندیشید که بعد از گفتگو با یاران حضرت محمد (ص) بمدینه برخواهد گشت و مانند سه خلیفه اولی بخلافت خواهد پرداخت . ولی سرنوشت چیز دیگری برای حضرتش در مکین داشت . چنانکه پایتخت خلافت را به عراق انتقال دادند هرگز بمدینه نگشتند .

کوفه و بصره :

شهر های کوفه و بصره‌ای عراق سر سبز ترین منطقهٔ شرق میانه از اهمیت بخصوص سیاسی تاریخی و فرهنگی برخودار بود. زادگاه قدیم ترین تمدنهای شناخته شدهٔ جهان بشمار میرفت و محل برخورد افکار اندیشه های یونان - روم با کشور های خاور زمین بود و بر ویرانه های آن مطالعات علوم و معارف اسلامی آغاز گردید .

در دوران خلافت حضرت علی (رض) مردم کوفه و بصره در شرایط خاص میزیستند و در برابر خلافت برخورد های نا همگون داشتند .

ابو موسی اشعری (رض) والی کوفه بود مردم آن سامان را با طاعت تشویق و از برخورد وخون ریزی برحذر میداشت. ولی همینکه با خلیفه مخالفت کرد از کار برکنار شد ، کوفه را ترک وارد مکه شد و گوشه نشینی اختیار نمود. بروایت مالک بن اشتر بکوفه رفت قوم را بشوراند آنها بیت المال را بغارت بردند و ابوموسی اشعری را به استعفا وادار ساختند .

وضع مردم بصره از کوفهٔ آشوب زده بهتر نبود . باشندگان بصره بحضرت علی (رض) بیعت و از والی تازهٔ آن ولایت عثمان بن حنیف فرمان برداری میکردند ولی بر اثر ورود حضرت عائشه (رض) و طلحه (رض) و زبیر (رض) و همراهان آنها وضع بکلی دگرگون گردید و به آشفتگی گرایید. حضرت عائشه (رض) مقصد سفر خود را بآن شهر طی سخن رانی بلیغ تشریح نمود و شهادت حضرت عثمان (رض) را یک فاجعه حسرت ناک خواند، قاتلان خلیفه را بمحکوم قرارداد و سرزنش آنها را سرلوحهٔ کار خود شمرد . سخنان ام المومنین در مردم تاثیرات عمیق وارد نمود. عده

ای از آن طرفداری کردند و گروهی به مخالفت برخاستند بین مردم و سربازان وفادار به خلافت زد و خورد اتفاق افتاد و به جراحت تنی‌چند بانجامید . مردم برغم جو نا مطمئن و مغشوش منتظر و رود حضرت علی (رض) گردیدند - آرامش نسبی برشهر برقرار شد ، عثمان بن حنیف بعنوان والی کوفه سپاه و بیت المال را در اختیار داشت و بحضرت عائشه(رض) وهمراهان حضرتش اجازه داده شد تا در هر بخش شهر که میل داشته باشند زندگی کنند . ولی این آرامش دیر دوام ننمود ، مردم قبیله مضر بشوریدند بروالی شهر حمله کردند و اورا بخون‌نشالدند و بیت المال را تاراج نمودند . طرفداران حضرت طلحه (رض) بحمایت والی شهر برخاستند و سرکردهٔ شورشیان را بقتل‌رساندند

باین ترتیب مردم بصره نه تنها بیعت را با حضرت علی(رض) شکستند بلکه عهد و پیمان خود را با والی نیز نادیده گرفتند . رویدادهای بالاعوامل دو دسته‌گی را میان مردم بصره افزایش بخشید و به نفاق و رویا روئی انجامید. گروهی بحمایت حضرت علی(رض) کمربستند عده ای از طلحه (رض) و زبیر (رض) جانبداری کردند تا از حضرت عائشه(رض) پشتیبانی نمایند . شماری به گردن کشی متوسل شدند و جماعتی بخاطر همبستگی از هر نوع هنگمه جویی فاصله گرفتند. رهبران نیز در برابر یکدیگر مطمئن نبودند . چنانکه طلحه (رض) و زبیر (رض) در جهت امامت باهم اختلاف‌داشتند پس از گفتگوی بسیار باین توافق رسیدند که یکروز حضرت طلحه (رض) امامت کند و روز دیگر حضرت زبیر (رض) بر مردم نماز گذارد .

در عرض راه حضرت عائشه بر چشمه ای رسید که سگهاعو عومیکردند نام چشمه پرسیدند ، مردم گفتند چشمهٔ یاد شده حوأب نام دارد حضرت عائشه سخت اندوهگین گردید. فرموده حضرت رسول اکرم (ص) در وی تداعی شد، به همرا هانش فرمود او را باز گردانند زیرا حضرت محمد (ص) بوی فرموده بود ای حمیرا روزی که به چشمهٔ حوأب‌رسیدی و سگهاعوعو کردند ، در آنگاه باید برگردی ! ! ولی عبدالله بن زبیر تدبیری با ندیشید پنجاه نفر از قبیلهٔ بنی عامر را خدمت آن حضرت‌حاضر ساخت، آنها شهادت دادند که چشمهٔ یاد شده چشمهٔ حوأب نیست. چون‌عائشه‌مطمئن گردید بسفر خود بسوی بصره ادامه داد.

در چنین فضای اختناق آور و مالا مال از اندوه و ملال ، دو دستگی حضرت علی (رض) با سپاه سرکوب گرخود وارد بصره شدند .

سپاه حضرت علی (رض) :

وضع حضرت علی (رض) و همراهانش بکلی متفاوت بود حضرتش بعنوان خلیفهٔ سزاوار مسلمانان ازطرف‌مردم‌برگزیده شده و الحق شایستهٔ این منصب هم بود . چون مخالفان مدینه از اصحاب حضرت پیامبر اسلام بودند لهذا در برابر آنها از زور و قدرت استفاده نمی نمود . چنانکه حضرت طلحه (رض) و حضرت زبیر (رض) که در دوران خلافت حضرت عثمان مدعی این منصب‌بودندهرگز واداربه بیعت ننمود و با ایشان مخالفت نکرد. اگرچه نسبت بآنها ابراز تشویش و نگرانی می نمود ، ولی هرگز نمی‌اندیشیدکه‌بالای‌مسئلهٔ‌جانشینی میان مسلمانان دو دسته‌گی ایجاد شود، و بصف‌آرائی‌کشد وبه‌نابودی بانجامد هنگامیکه حضرت علی (رض) خلافت خود را بادشواری های خلفای راشدین مقایسه‌میکرد

باین نتیجه میرسید که این مشکلات ناپایدار و گذری است و دیری نخواهد پائید که آسوده حالی و اطمینان بجامعهٔ اسلامی باز گردد لهذا به راهی که رفته بودند برنگشتند زیرا آن را روشن و راه خداوندی تشخیص داده بودند.

سپاه کوبنده حضرتش از احساسات و عواطف همانندبرخور- دار بودند حضرت علی به سربازان دلداری میداد که در محضر آنها با برادران ناراض بصری دیدار و گفتگو خواهد نمود و آنها را به آرامش و همکاری دعوت خواهد فرمود سخنان راست آنهارا خواهد پذیرفت پیرامون جریانهای روز با ایشان صحبت خواهد کرد. در صورت نافرمانی بایشان خواهد جنگید ولی هرگز ابتداء به تیر و کمان دست نخواهد برد وشمشیر از نیام نخواهد کشید و کسانیکه در راه تامین عدالت وخوشنودی خداوند (ج) کشته می شوند از مرتبت والای شهادت برخوردار خواهند گردید.

ولی متأسفانه میان حضرت علی (رض) و همراهانش و مردم عاقبت نیاندیش بصره فاصله‌بزرگ وجودداشت‌حضرت علی(رض) سپاه ی همدست بودند و متحد ولی

بصری‌ها مترددبودند و نامطمئن.

حضرت علی (رض) جهت دریافت واقعیت ها نمایندهٔ خود را سوی حضرت عائشه (رض) فرستادند و مقصد سفر حضرت طلحه (رض) و حضرت زبیر(رض) را بدیار بصره پرسیدند!

حضرت عائشه (رض)فرمود در جهت بهبود اوضاع و اعادهٔ صلح و آرامش باین جا آمده است، حضرت طلحه (رض) و حضرت زبیر (رض) که درین مجلس شرکت داشتند نیز فرمودهٔ ام المومنین را تایید کردند و بران صحه گذاشتند.

نمایندهٔ خلیفه پرسید شما اصلاح اوضاع را چگونه می طلبید؟ آنها فرمودند، حضرت عثمان مظلوم شهید شده. تا که قاتلان او سرزنش نشوند، وضع بحال‌عادی برنخواهدگشت.

نمایندهٔ حضرت علی (رض) شماری را بعنوان قاتل گرفتار و سرزنش نموده اید! اگر آرامش نسبی برقرار گردد، و فضای مطمئن ایجاد شود، در آنگاه عاملان آشوب حتمی بدست خواهند آمد. فرستادهٔ حضرت علی (رض) باز گشت و حضرتش را در جریان مذاکرات قرار داد.

عده ای از مؤرخین چنین می پندارندهمینکه قاتلان حضرت عثمان (رض) از جریان مذاکرات صلح با خبر شدند، سخت دست و پاچه شدند زیرا خوب میدانستند که در صورت تامین صلح و صفا آنها گرفتار و بعنوان قاتل قصاص خواهند گردید. لهذا دست و پازدند و آشوب برپا نمودند. ولی شماری رخ دیگر آن را می پذیرند. (ادامه دارد)

ادعای پوچ

روسهای کمونیست

(دوکتور محمد ظاهر صدیق)

هیچ مسلک و روشی در جهان معاصر به اندازهٔ کمونیزم متکی بر ادعا های پوچ و فریبنده نبوده است . این روشی انسان دشمن چیز هـای را بخود نسبت میدهد که اصلاً دران وجـود نـدارد و خود را متکی بر جوانبی میداند که بهیچ صورت این جناحها اتکای آن نیست . روسها پیش از گرایش به کمونیزم نیز چنان ادعاهای پوچ را میکردند . وقتی تزار های روس فرمان پیشروی به قلمروهای دیگران را میدادند ، افسران و حکمروایان خون آشام خود را حین سرا زیر شدن بر قلمروهای دیگران چنان هدایت میدادند که بگویند روسها دوست واقعی و تزار فرما نروای عامل است که باضم ساختن و قرار گرفتن در حلقهٔ تسلط روسها ملل اسیر سعادتمند می شوند . این ادعا را در هر بیانیه و در هر پیامی می یابیم که در آغاز و انجام هجوم افسران وحشی روس در قلمروهای دیگران آنرا انتشار میدادند .

همچنان روسها پیش از افتادن در دام کمونیزم ، ادعا میکردند که آنها نژاد بر تر و اداره و روش شان از همه بهتر است و ما بعد از آنکه حلقهٔ کمونیزم برگردن شان افتاد ، باز همان آیش بود و همان کار . باینصورت که با تسلط یافتن کمونیزم در روسیه ، بلشویک بحیث شاخهٔ برسر اقتدار کمونیزم اعلام کردند که دیگر ظلم و استبداد ، نا برابری و استکبار، فساد و محرومیت، فقر و ذلت در امپراتوری روسیه پایان یافته است . آنها به غلط می گفتند نظامی را روسها آورده اند که دیگر بشر از شر هر گونه ظلم و بیعدالتی وارسته و کمونیزم همه (ایزم) های برسر اقتدار را به گورستان تاریخ دفن می کند . در حالیکه این ملک با نمایش سلاح ابتدایی تولید (داس و چکش) را برای دفن کردن مقام و کرامت انسانی دست اندر کار شد و تاتوانست کشت ، بست و بزندان افگند و از خانه و کاشانه و وطن ملیون ها انسان را آواره ساخت .

بعد از انکه کمونیست ها با وعده های فریبنده و با چهره های اغوا گرانه نظام تزار را براندا ختند و به جای آن روش منفور کمونیزم را پیاده کردند ، همان شعار فریبنده را برخ مردم و جهان کشیدند که در روابط قرن ۱۹ بنیا نگذاران این ملک منفور بمیان کشیده بودند و آن عبارت بود از ینکه (پرولتا ریای جهان متحد شوید) بانیان کمونیزم این شعار را روی آن اساس مسلک و سیاست خود قرار دادند که به غلط ادعا میکردند که پرولتا ریا یا طبقهٔ زحمتکش و کار گران و دهقانان ، نیروی تغیر

دهندۀ جامعه و زندگی جامعه اند ؛ زیرا این ها تولید می کنند ، لذا نیروی بزرگ و قدرت تغیر دهنده انها اند و بعد کمونیست ها را بحیث پیشقراول کارگران قلمداد کرده می گفتند که باید همۀ زحمتکشان به رهبری کمونیست ها کار و فعالیت ها را تنظیم بخشد. از شعار «کارگران جهان متحد شوید!» هدف کمونیست ها درعین حال این بود که چون کمونیزم در روسیۀ استبداد پذیر به پیروزی رسید لذا کارگران سراسر جهان متحد شده در برابر سایرنیروهای موجود به پا خیزند و با آوردن دگرگونی عظیم ویا به زعم آنها انقلاب (؟) تسلط روسیه را زیر نام کمونیزم در جهان قایم نمایند.

این حقیقت در سالهای بعد برای جهانیان خوبتر روشن شد. ابتدأ غرض روسها این بود که کمونیست ها اقتدار را بدست گیرند، اما بعد به وضاحت خواست استیلا گری شانرا بیان کرده گفتند در هرجا که زحمتکشان برهبری کمونیست ها برهبری میرسند باید مشی شانرا چنان دنبال نمایند که رهبری را مربوط مسکو بدانند که این خود سیاست توسعه جویی و برقرار کردن اسپرا طوری نوین روسیه را زیر چتر سیاه کمونیزم نشان میدهد.

بااینصورت روسها به غلط خود را مدافع کارگران همه جهان اعلام کردند و گفتند که هر جنبش کارگری از حمایت مستقیم مسکو برخوردار خواهد بود. اما غرض آنها ازین ادعای دروغین این بود که بعد ازین همه جنبش ها بشمول قیام های برحق و جنبش های ازادی بخش را زیر تأثیر خود و متعاقب آن قلمروی را که این قیام و جنبش در آن صورت گرفته زیر نام جنبش کارگری و رهایی بخش تحت تأثیر خود بیاورد.

سالهای بعد نشان داد که کمونیست ها حتی توجهی به منافع کارگران نیز ندارند. کارگران صرف وسیله ایست برای تامین اغراض و منافع آزمندانه انان. آنها برای اینکه از تولید کارگر حد اعظم استفاده برند و او را به اسم و اسم دیگری استثمار کنند و در عین حال راه در هم شکستن این استیلاگری شانرا مسدود نمایند، خود را مدافع حقوق کارگران و وکیل قانونی و نماینده اصلی زحمتکشان قلمداد کردند و گفتند که درین مرحله بزرگ و درین جریان تاریخی گویا رهبری زحمتکشان مربوط کمونست هاست و کمونست ها برای همیشه این عهده را در اسرکار و تولید بعهده خواهند داشت در حالیکه کارگر نیروی تولید است وکمونیستها رهبر نیروی تولیدنه بلکه قدرت

غاصب حقوق کارگران و استثمار دایمی تولید از آنها می باشد .

چرا باید کمونیست ها از کارگران نمایندگی کنند ؟ و کارگران از خود نمایندگی نکنند و مدافع حقوق خود نباشند .

وقتی بانی روش منحوس کمونزم این مسلک را درقلمرو وسیع روسیه اساس گذاشت و کارگران را اتکای استوار کمونیزم قلمداد کرد ، فوراً متوجه شد که روسیه یک کشور زراعتی است و در حدود اضافه از ٤٠ فیصد مردم دهقان اند ، آنگاه فوراً دهقانان را نیز در صف زحمتکشان قرارداد و آنها را کارگران زراعتی نامید و باینصورت طبقات بیشتر را در حلقهٔ تزویر خود در آورد .

در عین حال همینکه بزور کارگران ، کمونست ها در روسیه تزاری قدرت را گرفتند به غلط ادعا کردند که چون کمونست ها نمایندگان واقعی نیروی تولید اند ، لذا هیچکس حق ندارد در برابر حکومت کارگری و نظام کارگری قیام کند - با همین تزویر جلو همه اعتراضات و مظاهرات را گرفتند و هر گونه ضدیت فردی وجمعی را با مرمی و شمشیر جواب گفتند و درین زمینه چنان از خود بیرحمی نشان دادند که اصلاحی نیروی مقاومتی

را در ملت استبداد پذیر روس کشتند وبرای همیشه بنام رهبر کارگران جلو هر گونه قیام، مظاهره و اعتصاب را گرفتند و باینصورت زحمتکشان را صرف به نیروی نگهدارندهٔ خود مبدل کردند و تولید آنرا هم اول بین خود قسمت کردند و بعد قسمت باز مانده را به کارگران توزیع نمودند که همین وضع و دوام آن احساس مسؤلیت، انتجار درکار و سهمگیری در افزایش تولید را دربین کارگران تحت سلطه کمونزم از بین برد و امروز که از رژیم کمونستی در روسیه ۶۷ سال میگذرد ، اما باز هم کمونست های روس نتوانسته اند بر کارگران زراعتی شان به اندازه مورد نیاز غله تولید کنند و با اینکه کارگران تولید ات با خصوصیت بهتر تولید نمایند - در حالیکه ساحه زراعتی روسیه و تعداد کارگران آن وسیع و زیاد است .

با این همه استبداد و روش انسان دشمنانهٔ که در کمونزم وجود داشت ، روسها با زور سر نیزه و گردن زدن توده های شانرا دنبال کردند و قلمرو های وسیع دیگر را با برده ساختن جوامع آن ضم خاک خود ساختند و یا تحت تأثیر ادارهٔ خود آوردند و بنام جنبش کارگری و قیام رهایی بخش ، قلمروهای زیادی را مربوط امپرا طوری سرخ ساختند و به هم پیمانان دروغین خود افزودند ، تا اینکه بدنبال قیام بر حق مردم مسلمان افغانستان علیه وحشیان تجاوز کار روس ، مردم پولیند به پاشدند ، یازده ملیون کارگر قیام کرد

و از قا بریکه بزرگ کشتی سازی گدانسک بنام لنین صدای اعتراض را علیه استبداد کمونزم و استیلا گری و استثمار وحشت زای آن شروع کردند .

این ها که قیام کردند ، همه کارگر بودند ، همه مربوط نیروی تولید بودند و اکثر شان هم عضویت حزب کمونست پولیند را داشتند ، اما فشار کمونزم روس درسی سال گذشته سخت ملت پولیند را برآشفته ساخته و به خشم آورده بود. آنها بیکبارگی طغیانی کردند و این طغیان شان سر آغازی شد برای و اژگون شدن نظام دروغین کمونزم که می گفتند کمونست ها نمایندگان کارگرا نند و کارگران اتکای واقعی آنهاست . کارگران پولیند تحت رهبری لخوا لیسا جنبش نیرومند همبستگی را پدید آورد . در همبستگی تمام کارگران با مردم پولیند دریک صف استادند آنهم علیه حزب کمونست پولیند یا گماشتهٔ معلوم الحال حزب کمونست روس . کارگران پولیند بداینصورت چار سال پیش برای دفاع از حقوق خویش بنه پا شدند و بعد این سوال را بمیان کشیدند آنها خود حق نمایندگی از خویشتن را دارند نه حزب کمونست . درین وقت بود که سنگ برسینهٔ استیلاگری روس خورد و کمونست های کریملین فهمیدند که اینک کار واژگون سازی بنای بخون ساختهٔ امپر طوری آنها شروع شده است . زیرا کارگران علیه کمونست ها قیام کردند ، کارگرانی که درشصت سال اخیر همیشه کمونست ها می گفتند این ها نیرو و اتکای اساسی کمونزم اند .

روسهای استیلاگر که اینک به چهرهٔ کمونست ها یا مدافعین کارگران ، امپرا طوری بزرگ شانرا نگهداشته بودند ، با طغیان کارگران پولیند دست و پاچه شدند و جهاد مردم مسلمان افغانستان ماسک را از چهرهٔ کثیف صلح خواهی و بشر دوستی روسها بر افگند و بر جهانیان نشان دادند که نیروی وحشی بدتر از روسها وجود ندارد و قدرت فریبکاری بزرگتر از بلشویکها در جهان موجود نیست . و اما پولند یها با گرفتن الهام از مقاومت قهرمانانهٔ مردم افغانستان شروع کرد به قطع کردن ریشه های کمونزم از داخل حدود تسلط کمونزم . روسها کمونست های برسر اقتدار پولیند را زیر فشار گرفتند تاآنجا که در اثر هماهنگی یک عده از رهبران پولیند ، تعدادی از آنها از عهده های شان برکنار شدند و اماتعدادی که روی منافع آنها خواستند در صف روسهای استیلا گربمانند ، از جمله جنرالان ، به پیاده کردن سیاست منحوس روس در کشور شان شروع نمودند . سلسلهٔ زندانی ساختن مخالفین آغاز یافت ، پسانتر به تصفیه نیرو های مخالف و دستگیری شخص لخوالیسا اقدام شد . در همین وقت بود که هزاران نفر از اعضای حزب کمونست پولیند کارت‌های عضویت حزب را مسترد کردند و ژور نالستان وطن دوست حاضر نشدند درصف ضد مردم و کارگران بمانند ، لذا همه از صف وکار کنسار زده شدند . در همین کشمکش حکومت نظامی در پولیند اعلام شد و جلوهمه را هیپمایی و اجتماعات در پولیند گرفته شد . هزاران نفر از وطن دوستان و مخالفین روش منحوس کمونزم عقب میله های زندان افتید تا آنجا که رژیم مزدور نظامی اعلام کرد که مخالفین می توانند با خانواده های شان پولیند را ترک گویند اما مردم پولیند میدانستند که آواره شدن آنها پیروزی روس و

مزدوران آن است لذاحتی یک نفر هم حاضر نشد وطنش ترک گوید و صف مبارزه را رها کند و بحیث پناه‌گزین آوارۀ غرب شود. حتی زمستان سال گذشته وقتی لخوالیسا رهبر جنبش همبستگی به اخذ جائزه نوبل نایل شد، حاضر نگردید به ستا کهالم برود، زیرا او میدانست که اگر از وطن خارج شود، بازگشت او به وطن مشکل وحتی ناممکن خواهد شد لذا خانم خود را برای گرفتن جایزه‌به ستا کهالم فرستاد (وپول جائزه را هم به صندوق همبستگی اهداء کرد و برای روس و مزدوران آن نشان داد که او در پی پول و حشمت نیست بلکه همه چیز را برای همبستگی و پیروزی مردم پولیند میخواهد.

باینصورت جنبش همبستگی کار-گران پولیند پرده را از روی فریب و خدعۀ کمونست های روس برافگند و بصراحت اعلام داشت که کمونست ها نمایندۀ کارگران نیستند، بلکه کارگران نیروی تولید و نمایندۀ خود میباشند. با این قیام دیگر روسها نمیتوانند ادعا کنند که گویا آنها نمایندۀ کارگران اند. چگونه یک گروه ملحد، خدا ناشناس و ضد کرامت و آزادی انسان می تواند نمایندۀ نیرویی شود که خود تولید می کند، صاحب کرامت و اعتقاد است و ضدالحاد میباشد. کمونست ها گروه مشخصی اند که به ناحق خودرا نمایندۀ کارگران می گویند. آنها مشت مستبد، انسان دشمن، استثمارگر، مفسد و مخالف معتقدات و ارزشهایی اند که انسان با داشتن آن صاحب کرامت و مقام والای انسانی است. کمونستها باچنین ادعای دروغین میخواهند ثمردست کارگران را بخورند، نیروی آنها را به نفع دوام استبداد خود برکاربرند و آنها را از ارز شهای و الای انسان دور سازند.

روسها که این مسلک منفور را در زندگی خود راه داده اند، دیگر نمیتوانند ازین روش غیر انسانی در استثمار و استیلا گری کشور های دیگر کار بگیرند، زیرا دیگر بشریت هشیار شده و به انواع فریب و نیرنگ روسها آشنایی حاصل کرده است.

داستان واقعی

نوشته ب-ف-لالا

بابه شکور تانک شکن

... و در آن شب چله زمستان که سیاهی مرگبار ظلمت پرده سرد و خشک خود را برهمه خزندگان و جهان هستی گسترده بود ، سکوت اندوهبار شب را یکان ضربه کلشینکوف درهم میشکست، آنگاه قلب ها در سینه می تپید و فریاد انسان به آسمانها میرسید .

خانهٔ مادر خیر خانه بود و هنوز نیمی از شب نگذشته بودکه آنطرف سرک ما چراغ منزل خلیفه شکور گلکار روشن شد و راستش که گفته اند «کلال درکوزهٔ شکسته آب میخورد» منزل این معمار هم فقط دارای دو اتاقک گلی چوب پوش و یک کوشکنک بی دروازه بود، خانهٔ او بهلوی تعمیر رفیق سورگل که آنهم دراصل منزل یکی از مهاجر شدگان بود موقعیت داشت.

چراغ خلیفه عبدالشکور روشن شد وکمی بعد دروازه خانهٔ شان چون نالش مریضهای ناتوان با صدای مخصوصش باز شد ، شکور کرتی خود را به سرگرفته بهصحن حویلی برآمد و بسوی فضای بیکران دید که ازلا بالای ابرهای تیره یکان ستاره چشمک میزنــد و با زبان ایماء و اشاره ،میگوید : این شب را سحری ، این اندوه را مسرتی واین استکبار را عدالتی، و نیستی را هستی ای در قفاست.

خلیفه عبدالشکور بطرف دیوار همسایهٔ شان نزدیک شده و رخ بطرف خانهٔ دو منزله نموده صدا کرد : ســور گل خانــ ! سور گل خان ! او سور گل خان !

بعد از چند صدا دید که چراغ خانه های بالایی شانروشن شد و سور گل خان کلشینکوف و روی پسرانش با تفنگچه های تی - تی به بسیار احتیاط از پهلوی برنده دیده شدند ، سورگل خان صدا کرد :

کیستی ؟ چه میخواهی؟

خلیفه عبدالشکور گفت :

«مه شکور گلکار همسایهٔ تانــ هستم» بعد ، پدر و پسران همه سلاحهای خود را متوجه شکور نموده ، و سور گل خان گفت : مرگ شکور هستم چه میگی ؟

عبدالشکور گفت : مادر اولاد هایم بسیار مریض اس کم مانده بمیرد» درینحال بازهم سورگلخان گپ را از دهن عبدالشکور گرفته گفت :

«به مه چی که مریض اس، احمق» مه داکتر هستم» ؟

خلیفه شکور گفت : نی : از خاطر قیود شبگردی اگر یک تیلفون در ماموریت کنی که پولیس ها او ره در شفاخانه ببرند

سور گل خان : «بروگمشو اینه تیلفون میکنم» بعد سور گل خان و پسرانش غم غم کنان دوباره به اتاقشان رفته دروازه ها را از عقب بستند .

خلیفه عبدالشکور میلرزید ، لبهایش کبود شده بود او ازحویلی بداخل اتاق خود رفته دید که دو دختر و یک پسرکش نیز بجایشان نشسته گریه می کنند ، او دید که دستهای خانمش سرد شده و چشمانش فرو رفته و رنگ

از چهره اش پریده است .

خانم بیچاره به بسیار مشکل نالش کنان میگفت : «و ای دلم» و بخود می‌پیچید و آن زن در همانحال خود آهسته از گوشه پیرهن شوهرش گرفته گفت «یا به ای رحمت الله جان ! بچه و دختر هایمه خوب کلان کنی» او چیز دیگری هم گفت اما همینکه آواز موتر شنیده شد عبدالشکور دوان بطرف کوچه رفت و آن موتر را دست داد ، موتر توقف کرده و از آن یکنفر صاحبمنصب بروتی قد پخچک مسلح با کلشینکوف پائین آمده گفت : چه گپ اس ؟ خلیفه شکور گفت : تیلفونی که سورگل خان کرده از خاطر مریض مابود مرد مسلح گفت ، کسی به ما تیلفون نکرده .

خلیفه عبدالشکور : خیر حالا شما با حال من و سه طفلم رحم کنید و خانمم را که از شدت مریضی می میرد تا شفا خانه برسانید .

مرد مسلح با بی اعتنائی تمام روبطرف دیگر رفقای مسلح خود درین موتر نموده به آنها چیزی گفت که همهٔ شان خندیدندویکی از آن جمع صدا کرد این هم یک مضمون است پس صاحب منصب بروتی روبه عبدالشکور نموده گفت : «برو مریض ات را بیار».

خلیفه شکور دویده ، دویده بخانه خود رفت و ابتداء کرتی خود را پوشیده و بعد خانمش را گرفته به بیرون اتاق آورد و بخاطریکه اطفال او در صحن حویلی نبرآمده و خود را در چاه نیاندازند دروازه اتاق را تا فردا از بیرون بست و طفلک ها را گفت :

«بخوابیدجان پدر» اما آن طفلک‌ها گریه را سرداده بودند.

درحالیکه آوای گریه اطفال شنیده می شد خلیفه شکور خانمش را به پشت گرفته بطرف موتر رفت مریض را در موتر بالاکرده و دروازهٔ خانه را قفل زد و بطرف شفا خانه روان شدند. مریض را در «چاراهی صدارت» به شفاخانه «جمهوریت» بردند ، نوکریوال شفاخانه استراحت بود با آوردن این مریض نوکریوال نا راحت شده با چشم های خواب آلود بالای سر مریض آمده گفت ما بستر خالی نداریم ، بعد از عذر و زاری بسیار زیاد نوکریوال مذکور گفت : خیر ، حالا که بستر نداریم مریض تان در همان گوشهٔ دهلیز باشد .

مریض را بگوشهٔ دهلیز انداختند و داکتر نوکریوال دوباره بطرف اتاق خوابش رفت عبدالشکور دید که وضع خانمش وخیم شده به اتاق نوکریوال رفته گفت : داکتر صاحب ، مریض ما حالش خراب شده ، میمیرد یک کمی دوا برایش بده .

نوکریوال که تازه بجای خواب رسیده بود با چشمهای پخل پرش دوباره بلند شده ابتداء چندهتکه و پتکه بالای خلیفه شکور نموده و بعد با شکم برآمده و کومه های کشال کشالش بطرف الماری دوا ها نزدیک شد و از آن دو قرص تابلیت را برداشته آنرا به نرس داد تا به مریض بدهد.

عبدالشکور بالای سرمریض نشسته بودکه سپیدی صبح سیاهی شب را ذرید و مرغ سحربانگ زد و عبدالشکور دید که نماز روا شده ، بطرف نل صحن شفا خانه رفته وضو گرفت و بعد درگوشهٔ دهلیزشفاخانه بهادای نماز پرداخت، در ختم نماز دست بدعا بلند نموده در حالیکه چند قطره اشک یأس از گوشهٔ چشمش فرو ریخت بدرگاه احدیت سر عبودیت گذاشته گفت : اللهم انت السلام ومنک السلام والیک یرجع السلام تبارکت وتعالیت یا ذا الجلال والا کرام.

و بعد گفت : خداوندا ! پروردگارا جمله مومنان و مسلمانان را از ظلم ظالمان و این پرچمی‌ها و خلقی های کافر و روسها نجات بدهی :

خدایا ! بیرق اسلام را بلند و بیرق کفر را سرنگون کنی.

خدایا ! جمله مریضها را شفا بدهی و از برکت نیکبخت ها مریض مارا هم شفا بدهی .

خدایا ! زندگی با پرده و مرگ با ایمان نصیب ما کنی. «آمین یا رب العالمین» دستها را برخ کشیده متوجه شد که بطرف دست راست وی مرد مریض و موسپیدی با لباس سفید شفا خانه نشسته و با گردن پت و عجز بدرگاه اقدس الهی با آواز دلنشین این مناجات را بعد از نماز خوالد

الهی ! بنیاد توحید ما خراب مکن و باغ امید ما بی آب مکن.

الهی ! بر سرخاک ما خجلت نثار مکن.

الهی ! دانائی ده که از دنیا بیزار شویم و توفیقی ده که دردین استوار شویم .

الهی ! دلی ده که در آن آتش هوا نبود و سینه ای ده که در آن آب زرق و ریانبود.

الهی ! اگر پرسی حجت نداریم و اگر بسنجی بضاعت نداریم واگر بسوزی طاقت نداریم ، مایم همه مفلسان بی مایه و همه از طاعت بی پیرایه و همه محتاج و بی سرمایه .

الهی ! اگر بگفتار است بر سرهمه تاجیم و اگر بکردار است به سوری محتاجیم.

خلیفه شکور که محو مناجات پیر مرد شده بود ، دفعتاً بخود آمده ، از جابرخاسته بطرف دهلیز منزل بالای شفاخانه براه افتاد .

کم کم صدای تق و توق بلند شده بود، مریض‌ها وپرستارها یکی بعد دیگری بیدار شدند ، اما خانم خلیفه شکور هنوزهم مثل‌مار پیچ و تاب می خورد ، رنگش زرد شده و به مشکل‌نفس‌می‌کشید، عبدالشکور که بطرف او دید بدل گفت : خدایا ! این بیچاره را از روزیکه بخانه خود آورده ام تا حال یک روزهم‌آرامی را ندیده، چشمهای عبدالشکور راه‌کشیده ، پینه نمودن کالاشوئی ، خیاطی ، نوکری ، روز های گرسنگی ، بی آردی و بی روغنی و ساختن و سوختن و بالاخره مریضی و بی دوائی او یکایک‌چون تصویری‌در پردهٔ تلویزیون از مقابل‌چشمهایش میگذشت، که در یحال یکنفر نرس گفت : کاکابروکه سرطبیب‌صاحب آمده و برایش بگو وضع مریض ما خراب است .

عبدالشکور دوان بطرف اتاق سر طبیب رفته ، دست رابه سینه‌گرفته با کمال ادب و صدای لرزان گفت : السلام علیکم.

سر طبیب با دریشی سرمه ای

و نکتائی سرخ رنگ خود پس از لحظه‌ای سر رابلند نموده برپروتهای سیاه و ابنوهش دست کشیده گفت چه گپ اس بابه ؟

عبدالشکور گفت : قربان خالمم بسیار مریض است ، او را شب آوردیم و صحتش بسیار خراب است اگر مهربانی کنید و یک دفعه او را ببینید .

سر طبیب چیـــزی نگفت و آهسته از جایش بلند شده بطرف کلکین دفتر خود رفت و به تماشائی گلهای پتونی و گلهای روسی و مرسل صحن شفاخانه مشغول شد دروازه آهسته تک تک شد .

و داکتر سلام کرده داخل شد ، سرطبیب با دیدن او تبسمی نموده گفت : سلام رفیق و بعد بیاد مجلس شب گذشته چندلحظه از نوشیدن و غلطیدن و بی آبی شان گفتند و خندیدند .

سرطبیب : رفیق حبیب ! ببین که با به چه میخواهد .

پس از آنکه خلیفه شکور عرض حال کرد داکتر حبیب با او بطرف مریض رفتند از آنجا بنا برهدایت داکترحبیب مریض را به اتاق عملیات انتقال دادند و آنجا چند نفر داکترک های خلقی و پرچمی نوجوان بدور آن زن بیچاره جمع شدند و نظریات ضد و نقیض در موردش ارائه کردند ، و سر انجام یکی از آنها گفت : «باید بطن مریض را باز کرد آنکه اگر چیزی بود دیده میشود» .

خلیفه شکور در عقب دروازه اتاق عملیات ایستاده بود ، هرکه می آمد ، بسوی او تری تری میدید که چه میگوید تا آنکه بعد از ۲ . دقیقه یکنفر داکتر دروازه را باز نموده یک نسخه را به عبدالشکور داده گفت : برو در بانک خون وزیر اکبر خان مینه و یادر شفاخانه علی آباد این گروپ خون را خریده بیاور .

عبدالشکور گفت : چندبوتل

داکتر : مقدارش در نسخه نوشته شده و اگر در بانکها نبود یک نفر را که ازین گروپ خون داشته باشد بیاور که خونش را بگیریم .

خلیفه شکور که سخت تحت تاثیر کلمه «عملیات» رفته بود با حواس پرت و پریشان «بچشم» گفته از شفاخانه برآمد .

او همینکه در ایستگاه سرویس - های شهری چارراهی صدارت رسید دید که آنجا چند نفر پرچمی و خلقی بادریشی‌های ملکی وچند نفر افراد عسکری و دو نفر روسی در بین یک موتر جیپ که همه مسلح با کلشنیکوف ها و تی تی بودند در همان بیرو بار چاراهی مردم را ایستاد نموده از هرکدام تذکره و ترخیص می خواهند .

یکی از آن بچه های مسلح بطرف خلیفه شکور آمده گفت : رفیق تذکره ات رابده .

خلیفه شکور آنگاه متوجه شد که واسکت خود را نپوشیده و تذکره و ترخیص او همرایش نیست . بناً رنگش پریده وار خطا شد وگفت: «بیادر جان مه خانمم مریض اس و همین حالا در شفاخانه عملیات میشود و من پشت خون برایش می روم .»

آن پسرک و خلقی یاپرچمی برآشفته شده گفت : به این نیرنگ‌ها خلاص نمیشوی و صدا کرد :

رفیق زمری : بیا و این نفر را در موتر ببر .

خلیفه شکور هر قدر عذر و زاری کرد و به لحاظ خدا گفت کسی بدادش نرسید او را کشان کشان در بین موتر عسکری انداختند ، در حالیکه لنگی وی بگردنش حلقة شده بود باسربرهنه همان نسخه شفاخانه را بهر نفر نشان میداد و میگفت که : مریض ما عملیات میشود او به

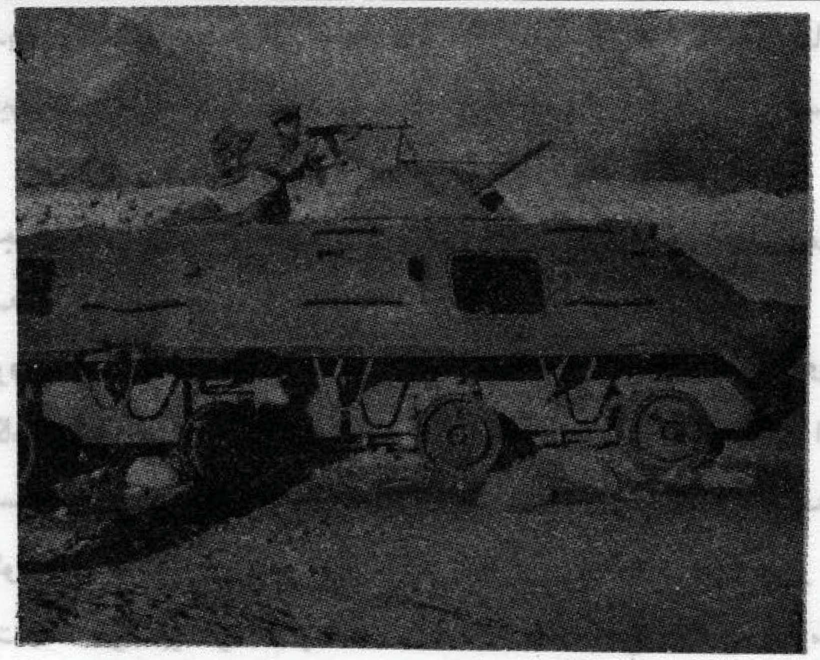

خون ضرورت دارد ، اگر برایش خون نبرم چطور میشود . ؟

در بین موتر چند نفر شاگردان خورد سال مکتب هم به اتهام کارت ساختگی گرفته شده بودند ، که گریه میکردند و میگفتند همین کارت را مکتب به ما داده ، و همچنان چند مرد موسپیدی نیز در بین موتر بودند که یکی آن پنج قرص نان را همراه داشت او فریاد کنان میگفت : خداوند شماره در قهر وغضب خودگرفتار کند ، من سی سال پیش عسکری کردیم، و بعد رو به دیگراسیران نموده گفت : امروز از مقابل نا توانی این خدا نا ترسها مرا آورده اند که ترخیص ندارد .

دیده شد که چند بیچاره دیگر را نیز کشان کشان آورده در بین موتر انداختند و همه پهلو به پهلوی همچون کبوترانی که در چنگال کرکس گیرمانده باشند، در حالت اندوهباری قرار داشتند ،

ساعت دوازده ظهر شد که ضابط ماشینی اشپلاق نموده و همه رفقا و افراد را بدور موتر خواست، خودش با دو رفیق دیگر در سیت موتر نشستند و دیگران در عقب موتر جا گرفته این موتر به عقب جیپ روسها بصوب غوند قرغه براه افتاد ، وقتیکه در غوند از موتر پیاده شدند ایشانرا بطرف یک اتاق بزرگ که چون گراژیک دروازه داشت رهنمائی کردند و آنها تا ساعت (۹) شب در آنجا بودند و آنگاه دروازه باز شد و برای هر شش نفر یکدانه نان سیلو دادند و در آن اتاق سرد هر کدام بگوشه ای نشسته در غم و اندوه بودند ، نیمه های شب خلیفه شکور در همان حال آهسته آهسته بخواب رفت و در خواب دید که : «با خانمش در یک صحرای خشک گیر مانده اند ، خانمش سخت تشنه است و آب میخواهد، خلیفه شکور هر طرف که می‌دود آب نمی یابد ، درین حال متوجه میشود که یک نفر خوش چهره سپید پوش پیدا می شود و جام شربتی را به خانم وی میدهند او جام را سر می کشد و بعد بطرف خلیفه شکور تبسمی نموده و همراه با آن چون باد هوا از نظر ناپدید میشوند، خلیفه شکور به‌عقب آنها دویده فریاد می کشد، بی‌بی شیرین ، بی‌بی شیرین ، اولاد هایت چطور میشود و . . .

خلیفه شکور از هیبت این صدای خود از خواب بیدار شده می بیند که هنوز هم در اسارت مستکبرین است ، کلمه خود را خوانده و توبه میگوید و گاهی خوابش را تعبیر نموده میگوید که : بی بی شیرین خوب می‌شود و گاهی هم به دلش میگردد که خدا نخواسته . . .

فردا ساعت ده دروازه باز شد و یکنفر ضابط ماشینی دیگر آمده این بار برای هر چهار نفر یکدانه نان سیلو دادند و درینحال شکور نسخه داکتر را به ضابط نشان داده گفت :

ضابط صاحب پشت خون میرفتم خانمم عملیات میشود به لحاظ خدا مرا رها کنید ضابط

خندیده به خلیفه گفت : این چلها و نیرنگ ها سر ما نمی خورد .»

و درین روز بیست نفر را از جمع همه نامنویس نموده ایشانرا توسط طیاره به پکتیا اعزام داشتند و روز سوم یک جگرن آمد و هنگامیکه در آن اتاق داخل شد «السلام علیکم» گفت : خلیفه شکور این شخص را آدم خوبتر یافت بناء خود را نزد او رسانده گفت :

ضابط صاحب از خدا میشه و از شما میشه با من کمک کنید خانمم در شفاخانه جمهوریت کابل زیر عملیات است اگر قبول ندارید در شفاخانه تیلفون کرده پرسان کنید مه در سال ۱۳۳۲ عسکری کرده ام سرم سفید شده .

جگرن مذکور خلیفه شکور را با خود به قرار گاه عمومی برده و از آنجا به شفاخانه تیلفون نمود و بعد گوشک تیلفون را گذاشته سر خود را شور داد و چند چق چق کرده و بگوش یکنفر صاحب منصب دیگر هم چیزی گفت ، بعد آن دو صاحب منصب با نگاههای ترحم آمیزی بسوی عبدالشکور نگریسته و جگرن تا دهن دروازه نظام قراول همرایش رفته و برایش گفت : ای برادر این کمونستهای لعنتی اصلاً انسان نیستند خدا (ج) بزرگ است حتماً یک روز جزای اعمال شانرا می بینند، بعد جگرن یکنفر عسکر را صدا نموده گفت :

«بجیم این بیچاره را تا شفاخانهٔ جمهوریت برسان ،

وقتیکه به شفاخانه رسید دویده دویده بطرف اتاق رفت اما آنجا بی بی شیرین را ندید ، اینطرف و آنطرف دوید و از هر که پرسید کسی برایش معلوماتی نداد، دفعتاً چشمش به داکتر حبیب افتاد از او پرسید : داکتر صاحب مریض ما کجاس؟

داکتر : «مریض شما پیش با به کلانم» بعد به یکنفر نرس گفت که ببرش در سرد خانه خلیفه شکور با نرس مذکور بطرف سرد خانه یعنی در اتاقهای زیر زمینی شفاخانه رفتند ، وقتیکه در اتاق در آمدند خلیفه شکور دید که آنجا همه جنازه هاست و هر طرف اجساد بیروح ، کسی برنگ زرد، کسی کبود وکسی هم برنگ عادی پهلوی هم قرار داده شده‌اند

نرس خلیفه شکور را بالای یک جنازه ایکه یک چادر برویش کشیده شده بود رهنمائی نمود چادر را برداشت دید که بی بی شیرین سرد و سکوت و گویی که بخواب خوش رفته و دیگر از رنج و دردوالم و غم روزگار نمی نالید و بدون اندوه آرام بود.

خلیفه شکور با دیدن این صحنه ، فریاد کشید «وای خدا چه میبینم» سرش چرخ خورد و بزمین افتاد .

آنگاه نرس مذکور نزدش آمده گفت : بی تابی فایده ندارد ، روزانه صد ها نفر از بی خونی زیر عملیات میمیرند ، چیزی که آمده آمده ، باید که مرد واری تحمل کنی برو برادر غم کارت را بخور

خلیفه شکور بازهم نگاهی بطرف جسد بی بی شیرین انداخته اشکهای خود را باشف لنگی اش پاک کرد و از سردخانه برآمد .

او بعد از چهار روز بمنزل رفت دید که هنوز دروازهٔ شان قفل است و دروازه حویلی را که باز کرد آنگاه متوجه شد که اطفالش در خانه مانده اند هنگامیکه دروازه خانه را باز کرد او چیزی را دید که تاب تحمل دیدن آنرا نداشت ، فریاد کشید و روبه آسمان نموده گفت :

وای خدا ! وای خدا !

و بعد بگوشه ای افتید ، سر خود را بدروازه زد که از آن خون جاری شد ، بخود نمی فهمید و فریاد را سر داده

وای رحمت الله جان بچیم ! وای مکی جان ! وای لیلا جان دختر کهایم ، خدایا ، بیکس شدم ، تباه شدم .

او یکبار بطرف جسد پسرش دو یده رویش را می بوسیدوگاهی هم جسد یکی از دخترک‌های خود را از زمین بالا میکرد و گویی که به آنها ناز میداد و در لابلای سیلاب اشک میگفت ! جان پدر توهم از مادرت خبر شدی؟

بعد جسد پسرک را از زمین برداشته میگفت : بچیم مراتنها ماندی، مه میگفتم که تو‌اعصای پیری ام شوی !

خلیفه شکور چون دیوانه‌ها بگوشه ای قرار میگرفت و باخود سخن میگفت و بعد بسوی اجسادیکی طفلک ها می دویدو تبسمی نموده میگفت ، بیائید بیائید جان پدر برایتان چلغوزه و کلچه سیلو آورده ام ، بیائید .

اما دیگر کار تمام بود ، آن طفلکان از شدت گرسنگی وتشنگی و سرماجان سپرده بودند . گاهی هم چنان فریاد وضجه میکشید که گویی انسانی را در باستیل پلچرخی واسکت می برند، خلیفه شکور آنقدر گریسته بود که آب چشمانش دیگر خشک شده و دیوانه وار با اجساد مردگان صحبت میکرد .

و شیون و ضجه او چنان شد که چند تن همسایه ها بسر-اغش آمده حالت آن انسان بدبخت را دیدند همه حیران بودند که چه شده وچرا طفلک ها یکجا مرده اند ؟

مگر مادرش آنها را کشته و فرار نموده ؟! و یا کدام روسی شبهنگام آمده آنها را کشته؟!

ویا . . . ویا. . . ؟

سوالات پیهم بدل هرکدام مطرح می شد تا آنکه حاجی خانجان نزدیک شد و دست عبدالشکور را گرفته او را از اتاق بیرون کشید و قضیه را پرسید .

و بعد چند همسایه و اقوام او یکجا شده ابتداء آن طفلک ها را دربین اتاق پهلو به پهلوی هم بالای توشک کهنه ای انداخته و چند نفر عقب جنازهٔ بی بی شیرین همراه با خلیفه شکور بطرف شفاخانه جمهوریت رفتند ، بعد جسد مادر را نیز در پهلوی اجساد سه طفلکش درین اتاق گذاشتند ، زنهای خویشان واقوام و همسایه ها بیامدند صدای‌شیون آنها بلند شد و سرانجام بعد از ظهر جنازه ها را از خانه کشیده بطرف قبرستان بره افتادند و آنها را دفن کردند قبر مادر، پسرو دختر کش پهلو به پهلوی هم قرار داشت ، خلیفه شکور بالای قبر خانمش نشسته بود و ملا صاحب دعا می خواند و بعدیکی از دوستان آمده بازوی خلیفه

شکور را گرفت و گفت : بیا خلیفه دنیا به هیچ کسی وفا وبقا نکرده این راه همهٔ ما و شماست و خوشا بحال آنکه‌چند روز پیشتر رفته و رنگ روز گار و فتنه زمان را کمتر می بینند و بعد مردم بطرف خانهٔ خلیفه شکور براه افتادند ، نزدیک خانه شان منقل پراز اتش بود که بالای آن سپند می ریختند و مردم از بالای آن و اطراف آن گذشته در یک صف قرار گرفتند تا همه یکجا شدند و درین حال بازهم ملا صاحب آیه مبارک را تلاوت نموده و دعا کرد و مردم هم هرکدام به خلیفه‌شکور سرسلامتی می دادند ، خلیفه شکور محو بود نمیدانست که مردم چه میگویند وچرا آمده اند و این همه گیرودار چیست :

چند سبائی گذشت فاتحه گیری و رفت و آمد مردم هم کم شد خلیفه شکور هم دیگر بالای کار نمیرفت روز ها را گرسنه بیاد خانم و اطفالش در قبرستان سپری میکرد و روزها بهمین منوال سپری می شد تا آنکه روزی حمید الله برادر زاده اش آمده گفت :

کاکا اعلان شده که از ۱۹ الی ۵۰ساله ها را هم عسکری می برند ، من که با این کفار نمی روم با یکی از مجاهدین تماس گرفته ام من میروم با مجاهدین در جبهه بر علیه این کافر ها جهاد می کنم ، خلیفه شکور چنان تصور نمود که دیگر ندارد و قوت و نیروی جسمش دو چندان شده بناء فوراً به حمیدالله گفت : منهم میروم جان کاکا .

فردا صبح هردو ، کاکا و برادر زاده از راه کوتل خیر-خانه قلعه مراد بیک عازم جبهه کوهدامن شدند آنها را برادران مجاهد در همان دیدار اول درک کردند و بعد تراژیدی زندگی خلیفه شکور را شنیدند .

قوماندان جبهه بعد از سه روز یک میل کلشینکوف به به خلیفه شکور داده که او همراه با دیگر برادران شبهنگام بالای پوستهٔ روسها حمله نموده که درآن پنج تن ملیشه و یکنفر روس را مردار کردند و یکنفر روس که در پای خود زخم خورده بود زنده دستگیر شد .

چون خلیفه شکور در چند عملیات دید که با فیر راکت چطور تارو پود تانگهای زرهی دشمن حریق می شود بناء از قوماندان صاحب جبهه درخواست نمود که بعوض کلشینکوف یک میل راکت انداز برایش بدهند ، برایش راکت انداز داده شد و از آن روز تا به حال خلیفه شکور بیشتر از سی دستگاه تانک روسی را به آتش کشیده است و همین اکنون بنام « بابه شکور تانگ شکن» در بین مجاهدین مشهور است که با قدرت تمام در راه خدا جل جلاله جهاد می کند .

راغلی لیکونه

بسم الله الرحمن الرحیم

کارکنان مؤمن ، رسالتمند و مجاهد ، مجله و زین قیام حق !

نخست از همه سلامهای گرم و صمیمانه مرا بپذیرید، از خدای بزرگ و مهربان موفقیت و کامیابی های عظیم تان را هر چه بیشتر، در نشر فرهنگ اسلامی ، به خصوص جهاد مقدس اسلامی افغانستان ، استدعا می نمایم . .

حدیثی که مرا به نوشتهٔ این موضوع وارد کرد ، همانا زحمات و برد باری برادران در تهیه ، ترتیب و تشکل مجله اسلامی قیام حق می باشد .

بصراحت می توان گفت که مجله قیام حق ، یکی از خواندنی ترین نشریات اسلامی است که برادران مجاهد و مؤمن ما در تهیه و ترتیب آن صمیمانه بذل مساعی دارند .

آخرین شماره مجله قیام حق ، اگرچه با صفحات اندک به نشر رسیده بود ، اما مطالب عظیم و پرمحتوایی در لابلای اوراق آن گنجانیده شده بود، مثلاً: انتخاب سه آیهٔ مقدس از کلام الله مجید تحت عنوان (فرمان خدا ج) ، مصاحبه ای تحت عنوان (مرګی اودزړه خواله) . افشای زمینه های قبلی فاجعه ثور ، شعرره آورد ، روسان او چنگیزیان د تاریخ په را کی ، درس های تیوریکی وغیره موضوعات و مباحث علمی ، حجت و برهان صادق پشتکار و تلاش های برادران در جهت روشن نمودن اذهان مجاهدین توسط فرهنگ غنی و اصیل اسلامی است .

برادران نویسنده ما که بحق ، رسالت عظیم اکنون بعهده ایشان است و دوش بدوش مجاهدین راه حق ، با جهاد قلمی خویش ، سنگر داران ما را رهنمایی می کنند و با تیر قلم سینه های دشمن سفاک و ملحد را می شگافند بایستی هر چه بیشتر قلم رهنمایی هایشان را در افشای ماهیت ضد انسانی کمونیزم بکار برند و مردم آزاده ما را از دسایس شوم و تباه کن این تیوری مهلک و ضد بشری بزبان خیلی ساده آگاهی دهند ،

باید تذکر داد که در متن نشرات، متأسفانه جای مضامین برای تربیه و سازنده‌گی انقلابی کودکان وخواهران خالی است که بایستی در این زمینه نیز برادران رسالتمند نویندهٔ ما قلم های شان را بکار بیندازند و با آب زلال دانش اسلامی ذهن های تشنه آنها را سیراب نمایند که این کار، ممکن گیرایی و عظمت مجله قیام حق را دو برابر نماید .

به امید پیروزی حق بر باطل

(خواجه خلیل الله ساکب)

د قیام حق مجلی کارکوونکو :

السلام علیکم !

له خپلو نا مناسبو حالاتونه ګیله و کرم ، که ستاسی له

اداری نه ؟ حالات به ځکه نه
ګرموم چې زموږ د خپلو اعمالو
مولود دي ، او که تاسی د ګیلی
اجازه را کوئ ! نو داده چې ،
یوځو مجله راوځی ډیره ناوخته ،
بل چې ترځو زموږ لاسو ته
رارسي؛ حوصله مو ورته بیخي
په مورکو اوښتي وي ، نه یې د
لوستونوان را سره پاتي وي او
نه یې د کتو ؛ بس په همدی
همدی کی موږه بیخي موړشي ،
زما دا یوځو پیشنهادونه دی ،
څه چې په تاسي پوری مربوط
وی ، تاسي یې واوری او څه
چې د جهاد او اتحاد په نورو
مقاماتو پوری وی ؛ هغوی ته
یې ور سوی :

۱- مجله باید له افغانستان نه
علاوه د اسلامی نړی ، په باب
هم وخت نا وخت خپلو لوستونکو
ته معلومات وړاندی کړی ، او
په نړی کی د اسلامی تحریکو په
فعالیتونو رڼا واچوی .

۲- د مجاهدینو د رښتیانی اتحاد
د استحکام لپاره دی مؤثر فرهنګی
او سیاسی کامونه واخیستل شی ،

۳- د جهاد دهر مختګ او
نیمګړتیا وو په باب دی ،
په سنګر ونوکی له مصروفو
منورو و مجاهدینو سره
مصاحبی وشی ، چې دهر مختګ
عوامل یی د نورو لپاره سر-
مشق او په ارتیاوو او نیمګړ
تیاویی غوروشی .

٤- فرهنګی مواد (مجلی ،
جریدی ، رسالی او که کیدای
شی ، هر ډول تنویری مطبوعات)
دی د مجاهدینو د علمی او
سیاسی و دی په غرض په جهاد
بوختو علاقه منندانو ته ولیږل
شی . که لیک می نه اوږدید
ای ، نور څه به می هم لیکلی
وای .

و السلام
عاقلشاه له اتمانزونه

بنام خداوند توانا و دادگر

کارکنان مبارز مجلهٔ وزین قیام حق
السلام علیکم ورحمة الله و برکاته
و نصرته تائیده .

برادران تلا شگر ! چندی
قبل شمارهٔ (۱۰) مجلهٔ قیام حق
به دسترسم قرار گرفت ضمن مرور
اولی یکه ؛ (معمولاً هنگام
دستیابی به نشریه و کتاب نو
صورت میگیرد) مطالب مجله
آنقدر دلچسپ افتاد که نتوانستم
این کار را بکنم؛ ناگزیر از صفحهٔ
اول مجله آغاز به مطالعه کردم،
که تا رسیدم به عنوان «مرګ او
د زړه خواله» واقعاً خواندنی
بود و دوست داشتنی و خیلی هم
دلچسپ ؛ زیرا ازیکسو حکایت
مسلمان شدن یک ما تر یالیست
خیلیها سر سخت را داشت وان
سویی هم قاطعیت و انعطاف ناپذیری
این ابر مرد تاریخ را
از جهتی ، متانت ، پختګی ،
سلاست وروانی مضمون حواس
خواننده را علاوه بر خوبیهای
دیگر مضمون به سبک وروش
نگارش نویسنده متمرکز میساخت .
و از این مضمون که بگذریم ،
و باید بگذریم ؛ زیرا گفته نمی
شود که تأکید بر تحسین
مضمونی از مجله ، خدا ناخواسته
خاطر حساس تان را پریشان کند،
اشتباه نکنید که من فقط ، در
مجلهٔ شماهمین عنوان را انتخاب
کردم و به ذهن سرکفیده و پا -
شکسته ام مهر صحه برآن گذاشتم،
مطمئن باشید که همه مطالب
مجلهٔ وزین و پیکارگر «قیام حق»
بدون تردید قیام حق است ،
امیدوارم در راه پخش و اشاعت
فرهنگ اسلامی همیشه تردست
باشید و پیروزیهای چشمگیرونه
تنها چشمگیر ؛ بلکه همه گیرتان
را از خداوند توانا و دادگر
مسألت دارم .

به امید پیروزی انقلاب اسلامی

پیکار

(برادر شما از بوشهر ایران)

۱۲ ذیقعده - ۱٤۰٤

نبوی ارشاد

بسم الله الرحمن الرحیم

من سلک زاداً وراحلة تبلغه الی بیت الله ولم یحج فلا علیه ان یموت یهودیاً او نصرانیاً وذلک ان الله تبارک و تعالی یقول ولله علی الناس حج البیت من استطاع الیه سبیلا (مشکوة)

رسول اکرم ﴿ﷺ﴾ حج او عمره حنکه اداء کول ؟

څوک چی د دومره توښې خاوند شي چی «بیت الله» ته ي ورسوی او (بیاهم) حج و نکړی (داسې کسان) که یهودی و مری او که نصرانی فرق ي نشته ؛ ځکه الله تعالی پدی باب فرمايي : او پر خلکو د خدای لپاره د بیت الله حج فرض شوی دی: (خصوصاً) پر هغه چا چی دورتګ توان لری .

آدرس بانکی :

الاید بنک پاکستان - پشاور -

شیخ آباد برانچ - نمبر جاری ۳۷۱

ادرس مکاتباتی :

کمیته فرهنگی اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان

نمبر پوست بکس ۱۸۵ پشاور پاکستان .

وجه اشتراک : در خارج از کشور سالانه : ۱۲ دالر

شش ماهه : ٦ دالر

در داخل کشور سالانه : ۳٦ روپیه
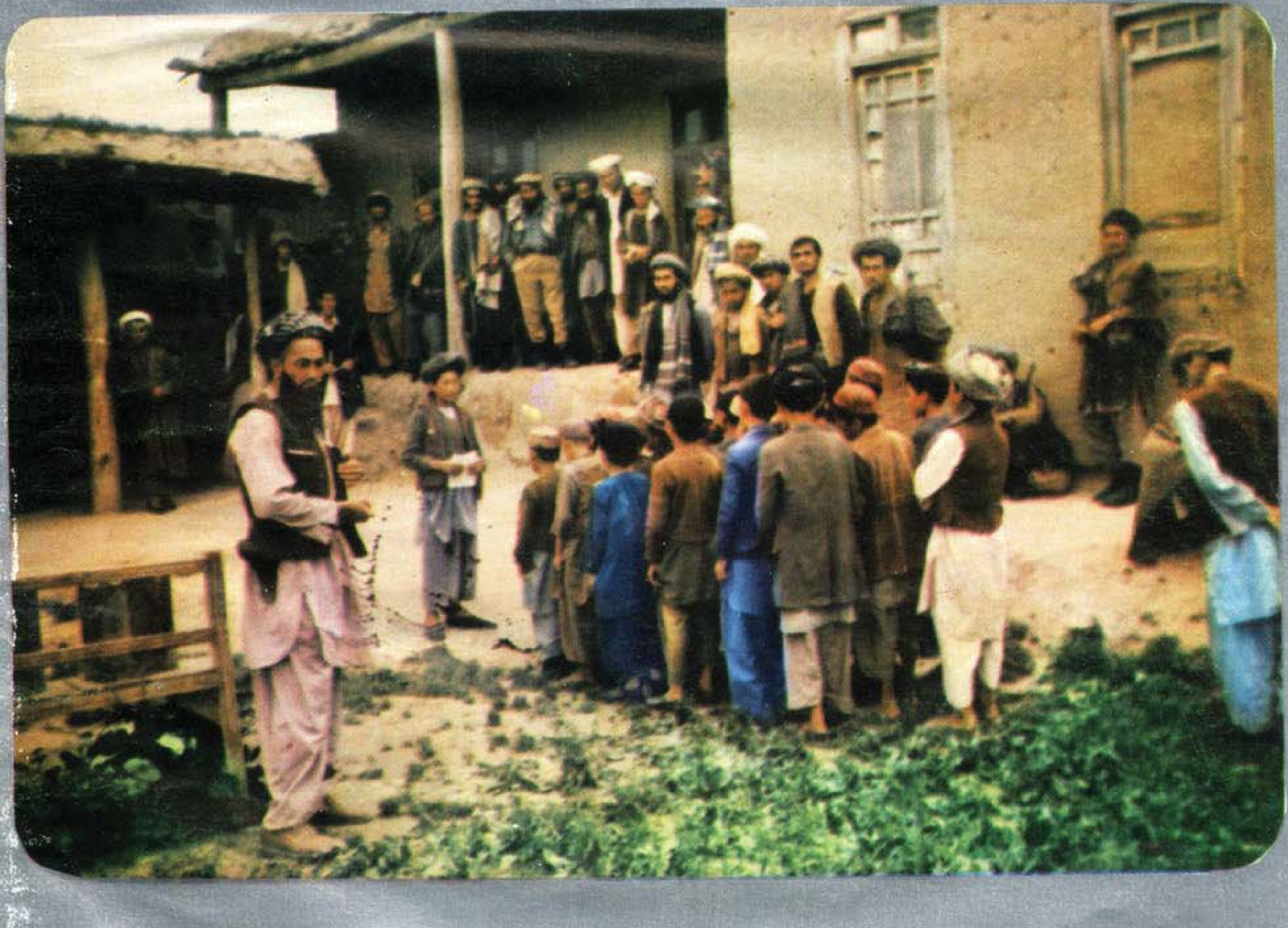
شش ماهه : ۱۸ روپیه